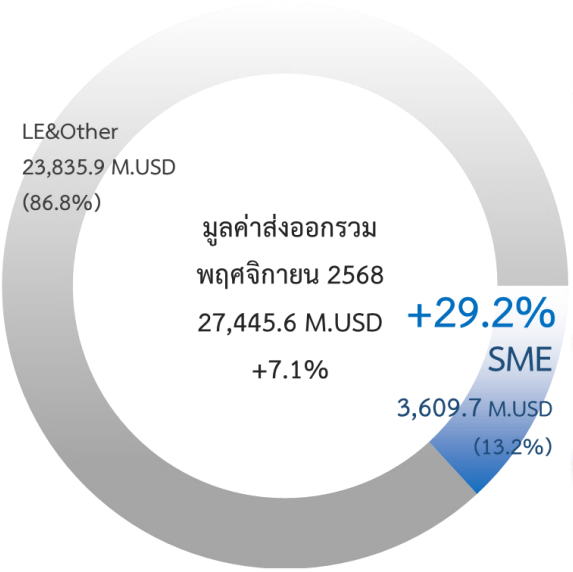

SME MONTHLY REPORT

“ธันวาคม 2568”

สสว. สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การค้าระหว่างประเทศของ SME พฤศจิกายน 2568

ที่มา: กรมศุลกากร
ประมวลผลโดย: สสว.

การส่งออกของ SME

การส่งออกของ SME จำแนกตามตลาดส่งออก 5 ลำดับแรก ต.ค. 68

1st USA	893.4 M$	(24.7%)	+98.4%	เครื่องจักร +392.6%, อุปกรณ์ไฟฟ้า +115.4%, พลาสติกฯ +202.6%
2nd ASEAN	622.3 M$	(17.2%)	-2.5%	น้ำตาล -21.8%, อุปกรณ์ไฟฟ้า +60.3%, เครื่องจักร +8.9%
3rd CHINA	597.6 M$	(16.6%)	+15.8%	ทองแดง +143.1%, เครื่องจักร +232.1%, ผลไม้สด -44.6%
4th INDIA	441.3 M$	(12.2%)	+160.5%	อัญมณีฯ +211.6%, เครื่องจักร +278.4%, อุปกรณ์ไฟฟ้า +45.4%
5th EU-27	168.6 M$	(4.7%)	-8.2%	อัญมณีฯ -4.8%, อุปกรณ์ไฟฟ้า +49.2%, เครื่องจักร -53.0%

การส่งออกของ SME พ.ย. 68 มีมูลค่า 117,082.2 ล้านบาท ขยายจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 26.3% แต่เมื่ออยู่ในรูปดอลลาร์สหรัฐมีมูลค่า 3,609.7 ล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัวเท่ากับ 25.2% โดยสัดส่วนของมูลค่าการส่งออกของ SME ต่อมูลค่าการส่งออกรวมเท่ากับ 13.2%

สหรัฐเป็นตลาดส่งออกอันดับหนึ่งของ SME ขยายตัวถึง 98.4% จากการส่งออกสินค้ากลุ่มเครื่องจักร ได้แก่ เครื่องประมวลผลส่วนประกอบเครื่องทำความเย็นและเครื่องปรับอากาศ กลุ่มอุปกรณ์ไฟฟ้า และกลุ่มผลิตภัณฑ์พลาสติก

การส่งออกไปอาเซียนลดลง 2.5% ต่อเนื่องจากเดือนก่อน โดยกลุ่ม CLMV ลดลง 6.5% ขณะที่กลุ่ม ASEAN-5 ขยายตัว 4.9% โดยสินค้าที่ส่งผลต่อการลดลง คือ น้ำตาล ที่ลดลง 21.8%

การส่งออกการส่งออกไปจีนขยายตัว 15.8% จากสินค้ากลุ่มทองแดง และ เครื่องจักร ขณะที่กลุ่มผลไม้สดลดลง 44.6% โดยเฉพาะทุเรียน ซึ่งจีนเพิ่มการคุมเข้มเรื่องการตรวจสอบความปลอดภัย

การส่งออกไปอินเดียยังขยายตัวในอัตราสูง โดยขยายตัว 160.5% จากสินค้ากลุ่มอัญมณีและเครื่องประดับ ขณะที่ ตลาดสหภาพยุโรป-27 ลดลง 8.2% จากการลดลงของสินค้ากลุ่มอัญมณีและเครื่องประดับ และ เครื่องจักร

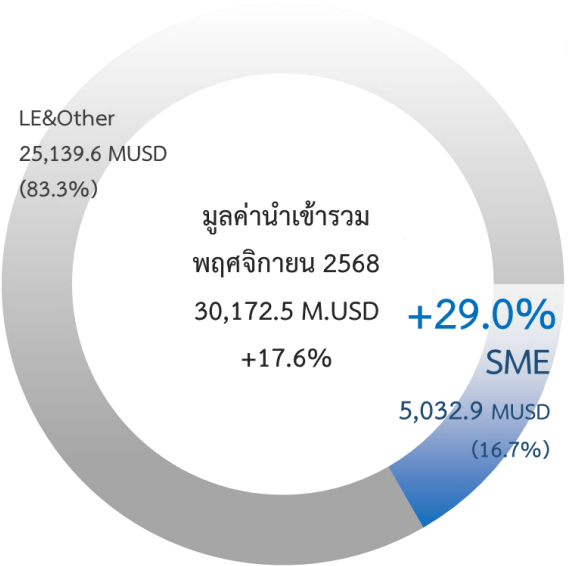
สินค้าส่งออกของ SME ที่มีมูลค่าสูงที่สุด 5 ลำดับแรก พ.ย. 68

			SME Share
1st อัญมณีฯ (HS 71)	734.5 M$	+71.3%	40.7%
2nd เครื่องจักรฯ (HS 84)	497.5 M$	+91.9%	10.1%
3rd อุปกรณ์ไฟฟ้า (HS 85)	388.6 M$	+41.6%	6.8%
4th พลาสติกฯ (HS 39)	145.5 M$	+37.6%	13.5%
5th ทองแดง (HS 74)	138.0 M$	+124.3%	31.1%
7th เหล็กฯ (HS 73)	106.2 M$	+39.5%	23.9%

สินค้าส่งออกของ SME 5 อันดับแรก ขยายตัวได้ 68.6% โดยสินค้าที่ขยายตัวสูงที่สุด ได้แก่ ทองแดงขยายตัว 124.3% เครื่องจักรและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ขยายตัว 91.9% อัญมณีและเครื่องประดับขยายตัว 71.3% อุปกรณ์ไฟฟ้าขยายตัว 41.6% ผลิตภัณฑ์พลาสติกขยายตัว 37.6%

สำหรับสินค้าส่งออกอื่นๆ ที่ขยายตัว ได้แก่ เหล็กขยายตัว 39.5% ยานยนต์และชิ้นส่วนขยายตัว 34.5% ขณะที่การส่งออกผลไม้สด และน้ำตาล ลดลง 36.7% และ 23.5% ตามลำดับ

การนำเข้าของ SME

การนำเข้าของ SME จำแนกตามแหล่งนำเข้า 3 ลำดับแรก พ.ย. 68

1st CHINA	2,405.7 M$	(47.8%)	+27.0%	เครื่องจักรฯ +48.2%, อุปกรณ์ไฟฟ้า +60.9%, พลาสติกฯ +41.6%
2nd ASEAN	779.3 M$	(15.5%)	+82.3%	อัญมณี +106.3%, อุปกรณ์ไฟฟ้า +131.7%, เครื่องจักรฯ +147.2%
3rd UAE	383.3 M$	(7.6%)	+255.2%	อัญมณี +279.8%, ผลิตภัณฑ์ยาสูบ +167.6%, อะลูมิเนียม +16.3%

การนำเข้าของ SME พ.ย. 68 มีมูลค่า 165,342.8 ล้านบาท หรือคิดเป็น 5,032.9 ล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัวจากเดือนเดียวกันของปีก่อนเท่ากับ 29.0% โดยมีสัดส่วนต่อมูลค่าการนำเข้ารวมเท่ากับ 16.7%

การนำเข้าของ SME จากจีนมีสัดส่วนถึง 47.8% ของมูลค่านำเข้ารวมของ SME และขยายตัวต่อเนื่องเท่ากับ 27.0% จากการนำเข้าเครื่องจักร อุปกรณ์ไฟฟ้า และผลิตภัณฑ์พลาสติก รองลงมาคือกลุ่มอาเซียน ขยายตัว 82.3% และ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ขยายตัว 255.2%

สำหรับแหล่งนำเข้าอื่น ๆ ที่ขยายตัว ได้แก่ ไต้หวัน ขยายตัว 74.4% สหรัฐฯ ขยายตัว 76.4% อินเดีย ขยายตัว 7.8% และ เกาหลีใต้ ขยายตัว 17.0%

สินค้านำเข้าของ SME ที่มีมูลค่าสูงที่สุด 5 ลำดับแรก พ.ย. 68

			SME Share
1st เครื่องจักรฯ (HS 84)	877.0 M$	+30.1%	26.3%
2nd อัญมณีฯ (HS 71)	824.2 M$	+50.8%	29.2%
3rt อุปกรณ์ไฟฟ้า (HS 85)	767.4 M$	+60.3%	8.1%
4th พลาสติก (HS 39)	274.5 M$	+18.6%	28.2%
5th เหล็กฯ (HS 73)	224.7 M$	+29.7%	28.1%
6th เชื้อเพลิง (HS 27)	183.3 M$	+249.6%	6.3%

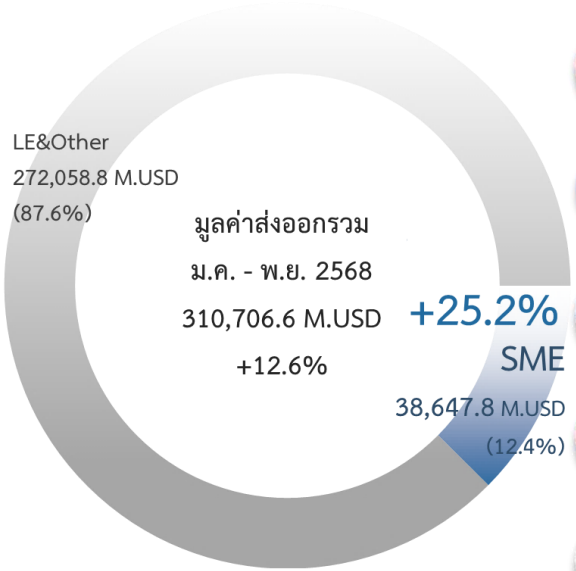
สินค้านำเข้าของ SME ส่วนใหญ่ยังเป็นสินค้าวัตถุดิบและสินค้าทุน โดยสอดคล้องกับกลุ่มสินค้าส่งออกสำคัญของ SME

ที่มา: กรมศุลกากร **ประมวลผลโดย:** สสว.

หมายเหตุ ข้อมูลปี 2568 (ม.ค. – มิ.ย.) แก้ไขล่าสุดเมื่อวันที่ 15 ธ.ค. 68 เนื่องจากกรมศุลกากรมีการปรับปรุงข้อมูลประจำปี พร้อมกันนี้ สสว. ได้ปรับปรุงขนาดธุรกิจของ ผู้ส่งออกและนำเข้าปี 2568 ตามฐานข้อมูล SME ประจำปี 2568 (รอบการปรับปรุงข้อมูลครึ่งปี)

การค้าระหว่างประเทศของ SME ม.ค. – พ.ย. 68

การส่งออกของ SME

การส่งออกของ SME จำแนกตามตลาดส่งออก 5 ลำดับแรก ม.ค. – พ.ย. 68

1st CHINA	8,403.1 M$	(21.7%)	+50.1%	ผลไม้สด +43.9% / เครื่องจักร +356.4% / ทองแดง +109.4%
2nd ASEAN	7,633.0 M$	(19.8%)	+13.2%	น้ำตาล +10.9% / เครื่องจักร +53.5% / อุปกรณ์ไฟฟ้า +20.8%
3rd USA	6,908.5 M$	(17.9%)	+22.8%	เครื่องจักร +222.9% / อุปกรณ์ไฟฟ้า -39.1% / อัญมณีฯ -11.0%
4th HONG KONG	3,049.1 M$	(7.9%)	+9.4%	อัญมณีฯ +20.3% / เครื่องจักร +547.4% / อุปกรณ์ไฟฟ้า -85.9%
5th INDIA	2,726.9 M$	(7.1%)	+163.6%	อัญมณีฯ +304.6% / เครื่องจักร +128.5% / อุปกรณ์ไฟฟ้า +71.8%

การส่งออกของ SME ในช่วง ม.ค. – พ.ย. 68 มีมูลค่า 1,269,740.6 ล้านบาท ขยายจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 16.9% แต่เมื่ออยู่ในรูปดอลลาร์สหรัฐมีมูลค่า 38,647.8 ล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัวเท่ากับ 25.2% โดยสัดส่วนของมูลค่าการส่งออกของ MSME ต่อมูลค่าการส่งออกรวมเท่ากับ 12.4%

ในช่วง 11 เดือนแรกของปี ตลาดส่งออกหลักขยายตัวได้ทุกตลาด โดย SME ส่งออกไปจีนมากที่สุด ขยายตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 50.1%จากการส่งออกสินค้ากลุ่มผลไม้สด เครื่องจักร และทองแดง

รองลงมาได้แก่กลุ่มอาเซียน ขยายตัว 13.2% โดยการส่งออกไปยัง CLMV ขยายตัว 13.0% และกลุ่ม ASEAN-5 ขยายตัว 13.5 % จากการส่งออกน้ำตาล เครื่องจักร และอุปกรณ์ไฟฟ้า

ตลาดสหรัฐ ขยายตัว 22.8% จากการส่งออกเครื่องจักรและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ขณะที่อุปกรณ์ไฟฟ้า และอัญมณีฯ ลดลง ตลาดฮ่องกง ขยายตัว 9.4% จากสินค้ากลุ่มอัญมณีฯ และเครื่องจักร

สำหรับตลาดอินเดียยังขยายตัวต่อเนื่อง โดยขยายตัวถึง 163.6% จากการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับที่มีสัดส่วนเกือบ 70% ของมูลค่าส่งออกไปอินเดียทั้งหมดของ SME

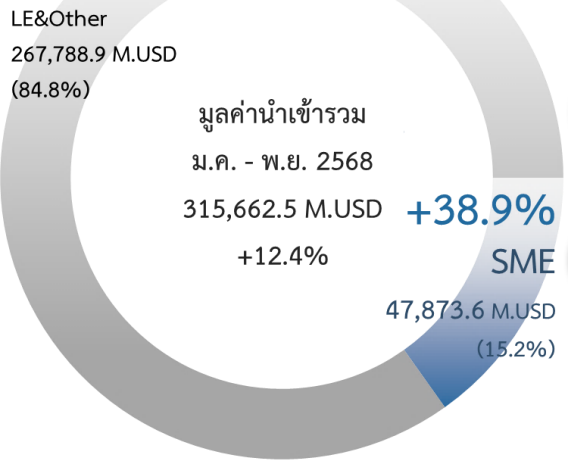
สินค้าส่งออกของ SME ที่มีมูลค่าสูงที่สุด 5 ลำดับแรก ม.ค. – พ.ย. 68

1st อัญมณีฯ (HS 71)	6,211.0 M$	+41.1%	SME Share 24.9%
2nd เครื่องจักรฯ (HS 84)	5,899.0 M$	+137.0%	SME Share 10.6%
3rd อุปกรณ์ไฟฟ้า (HS 85)	3,760.7 M$	-20.4%	SME Share 6.6%
4th ผลไม้สด (HS 08)	2,718.3 M$	+31.7%	SME Share 43.4%
5th น้ำตาล (HS 17)	2,051.6 M$	-5.2%	SME Share 68.9%
9th ทองแดง (HS 74)	895.3 M$	+84.0%	SME Share 20.7%

สินค้าส่งออกของ SME 5 อันดับแรก ในช่วง 11 เดือนแรกของปี 2568 ขยายตัวเท่ากับ 30.3% โดยสินค้าสำคัญที่ขยายตัวได้ในอัตราที่สูง ได้แก่ เครื่องจักรและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ขยายตัว 137.0% อัญมณีและเครื่องประดับขยายตัว 41.1% ผลไม้สดขยายตัว 31.7% ขณะที่สินค้ากลุ่มอุปกรณ์ไฟฟ้า และ น้ำตาล ลดลง 20.4% และ 5.2% ตามลำดับ

สินค้าส่งออกอื่น ๆ ที่ขยายตัว ได้แก่ ทองแดงขยายตัว 84.0% เหล็กขยายตัว 39.2% พลาสติกขยายตัว 32.2% และ ยานยนต์ ขยายตัว 30.8%

การนำเข้าของ SME

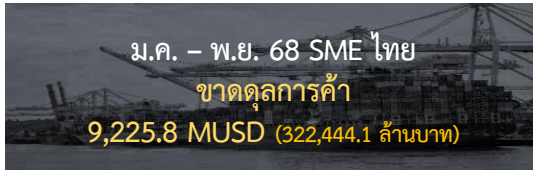
การนำเข้าของ SME จำแนกตามแหล่งนำเข้า 3 ลำดับแรก ม.ค. – พ.ย.. 68

1st CHINA	22,320.5 M$	(46.7%)	+39.2%	เครื่องจักรฯ +48.2% / อุปกรณ์ไฟฟ้า +60.9% / พลาสติกฯ +41.6%
2nd ASEAN	5,853.5 M$	(12.2%)	+34.2%	อัญมณี +106.3% / อุปกรณ์ไฟฟ้า +131.7% / เครื่องจักรฯ +147.2%
3rd TAIWAN	4,590.5 M$	(9.6%)	+224.0%	เครื่องจักรฯ +405% / อุปกรณ์ไฟฟ้า +174.5% / พลาสติกฯ +24.0%

การนำเข้าของ SME ในช่วง ม.ค. – พ.ย. 68 มีมูลค่า 1,592,184.7 ล้านบาท หรือคิดเป็น 47,873.6 ล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัวเท่ากับ 38.9% โดยมีสัดส่วนต่อมูลค่าการนำเข้ารวมเท่ากับ 15.2%

การนำเข้าของ SME จากจีนขยายตัว 39.2% โดยเป็นการนำเข้าสินค้าในกลุ่มเครื่องจักรและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ไฟฟ้า และพลาสติก รองลงมาคือกลุ่มอาเซียนขยายตัว 34.2%

การนำเข้าจากไต้หวันขยายตัว 224.0% สหภาพยุโรป-27 ขยายตัว 1.5% สหรัฐฯ ขยายตัว 29.4% ญี่ปุ่น ขยายตัว 14.1% อินเดีย ขยายตัว 8.9% และเกาหลีใต้ขยายตัว 34.8%

สินค้านำเข้าของ SME ที่มีมูลค่าสูงที่สุด 5 ลำดับแรก ม.ค. – พ.ย. 68

1st เครื่องจักรฯ (HS 84)	10,352.5 M$	+76.8%	SME Share 28.5%
2nd อุปกรณ์ไฟฟ้า (HS 85)	7,210.4 M$	+76.0%	SME Share 8.9%
3rd อัญมณีฯ (HS 71)	4,299.4 M$	+38.2%	SME Share 15.3%
4th พลาสติก (HS 39)	2,722.2 M$	+24.4%	SME Share 25.8%
5th เหล็กฯ (HS 73)	2,119.8 M$	+36.0%	SME Share 25.3%
6th เชื้อเพลิง (HS 27)	1,709.4 M$	+210.8%	SME Share 4.3%

สินค้านำเข้าของ SME ในช่วง 11 เดือนแรกของปี ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มสินค้าวัตถุดิบและสินค้าทุน เพื่อนำมาผลิตสินค้าภายในประเทศรวมทั้งสินค้าส่งออก ทำให้ SME ไทยยังขาดดุลการค้าเท่ากับ 9,225.8 ล้านเหรียญสหรัฐ หรือคิดเป็น 322,444.1 ล้านบาท

ที่มา: กรมศุลกากร ประมวลผลโดย: สสว.

หมายเหตุ ข้อมูลปี 2568 (ม.ค. – มิ.ย.) แก้ไขล่าสุดเมื่อวันที่ 15 ธ.ค. 68 เนื่องจากกรมศุลกากรมีการปรับปรุงข้อมูลประจำปี พร้อมกันนี้ สสว. ได้ปรับปรุงขนาดธุรกิจของ ผู้ส่งออกและนำเข้าปี 2568 ตามฐานข้อมูล SME ประจำปี 2568 (รอบการปรับปรุงข้อมูลครั้งปี)

การค้าระหว่างประเทศของ MSME พ.ย. 67 – พ.ย. 68

อัตราการขยายตัวของมูลค่าส่งออก MSME จำแนกตามตลาดสำคัญ

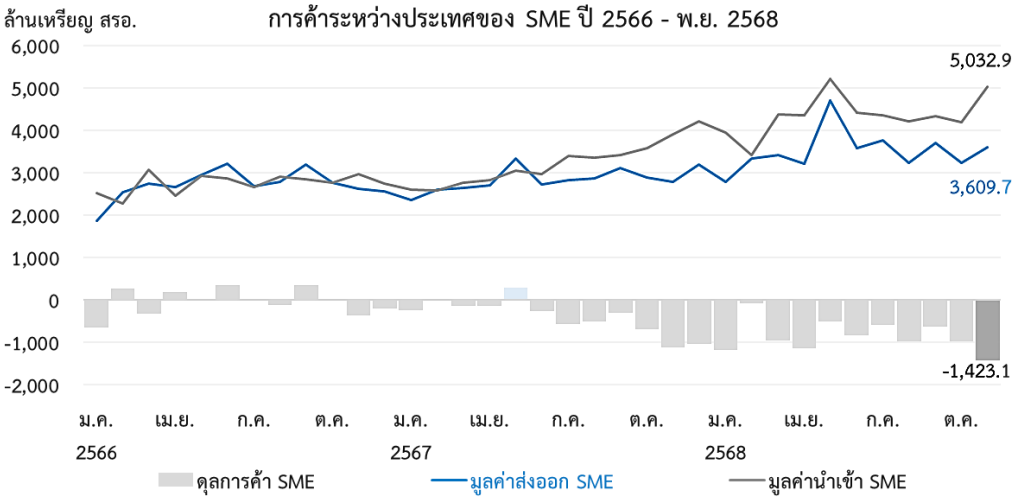
ตลาดส่งออกสำคัญ 10 ลำดับแรก	สัดส่วนต่อการส่งออก SME %	พ.ย. 2567	ธ.ค.	ม.ค. 2568	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	ม.ค.-พ.ย.68 พ.ย.	ม.ค.-พ.ย.68 yoy%
จีน	21.7	11.5	10.8	36.9	50.6	71.8	46.6	97.5	79.2	66.7	31.2	12.7	11.3	15.8	50.1
สหรัฐอเมริกา	17.9	-2.7	3.4	-16.9	5.7	-0.3	-13.7	5.5	42.3	52.0	20.7	31.0	24.1	98.4	22.8
CLMV	11.6	7.1	18.2	21.7	24.7	3.0	14.5	17.6	36.7	16.4	11.5	14.8	-0.8	-6.5	13.0
อาเซียน-5	8.1	-3.8	29.9	-20.5	37.5	0.0	26.1	13.2	36.2	41.7	-5.6	34.3	-12.6	4.9	13.5
อินเดีย	7.1	92.9	411.8	638.6	531.1	39.5	42.8	33.7	104.7	46.1	125.2	117.0	157.6	160.5	163.6
สหภาพยุโรป-27	4.8	27.7	8.3	-6.2	-26.6	-16.1	0.0	-13.4	-23.3	-15.7	-13.9	-12.2	-5.5	-8.2	-12.9
ญี่ปุ่น	4.6	-8.7	-3.0	0.2	4.5	-4.5	6.0	4.3	4.6	16.2	-2.1	14.5	6.6	-4.2	3.9
ไต้หวัน	2.4	7.7	-41.2	33.5	85.4	193.5	153.4	128.2	177.7	380.6	60.2	3.3	-28.3	-32.5	85.0
เกาหลีใต้	1.8	-16.7	-11.8	-24.0	-35.8	-11.1	-7.6	-9.1	-5.2	-28.0	11.9	39.0	54.7	39.3	-4.1
ออสเตรเลีย	1.5	19.4	14.1	-18.5	-19.9	-23.0	-9.1	-16.8	-7.9	-8.9	-13.3	-9.4	-6.8	-8.0	-12.5
รวมตลาดส่งออกสำคัญ	81.4	8.2	27.7	23.3	42.7	18.6	19.1	34.5	41.6	40.6	16.8	21.8	12.5	32.7	27.4
มูลค่าส่งออก SME รวม	100.0	6.6	24.8	18.0	28.4	29.3	19.5	40.9	32.2	33.4	13.5	18.8	11.7	29.2	25.2

ประเด็นสำคัญที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด

- การส่งออกและการนำเข้าของ MSME เดือน พ.ย. 68 ชะลอตัวจากเดือนก่อน โดยมีมูลค่าลดลงต่อเนื่องในหลายตลาด เช่น CLMV EU-27 ไต้หวัน แต่ในภาพรวม 11 เดือนแรก การส่งออกของ SME ยังขยายตัวได้ในอัตราที่สูง
- ค่าเงินบาทในช่วง ธ.ค. 68 มีแนวโน้มแข็งค่าต่อเนื่องจากเดือนก่อนและอยู่ต่ำกว่า 32 บาท/USD ซึ่งอาจกระทบสินค้าส่งออกในกลุ่มอาหาร สินค้าเกษตรแปรรูป และสินค้าอุปโภคบริโภค
- สสว. ประมาณการอัตราการขยายตัวของการส่งออก MSME ปี 2568 (ในรูปเหรียญสหรัฐ) เท่ากับ 24.6% สำหรับ อัตราการขยายตัวของมูลค่าส่งออก SME ในปี 2569 สสว. ยังคาดว่าจะขยายตัวได้อยู่ระหว่าง 10.0% - 15.0%

อัตราการขยายตัวของมูลค่านำเข้า MSME จำแนกตามแหล่งนำเข้าสำคัญ

แหล่งนำเข้าสำคัญ 10 ลำดับแรก	สัดส่วนต่อการนำเข้า SME %	พ.ย. 2567	ธ.ค.	ม.ค. 2568	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	ม.ค.-พ.ย.68 พ.ย.	ม.ค.-พ.ย.68 yoy %
จีน	46.7	31.7	41.3	41.4	20.8	57.7	48.2	38.0	48.3	43.1	40.5	42.7	29.6	27.0	39.2
ไต้หวัน	9.6	90.0	150.2	180.6	292.1	317.1	472.4	866.8	254.5	102.3	33.2	3.7	21.8	74.4	224.0
อาเซียน-5	6.2	19.3	172.0	210.8	139.9	133.6	58.4	39.9	0.6	29.8	21.6	23.9	5.6	98.9	63.8
สหภาพยุโรป-27	6.1	-7.3	11.0	34.8	11.6	-7.1	9.3	5.4	-3.4	10.3	-2.1	-7.1	-7.1	-13.9	1.5
ญี่ปุ่น	4.8	12.3	7.1	31.9	11.0	18.5	16.6	18.5	28.9	13.4	7.8	20.9	0.6	-4.2	14.1
CLMV	4.6	34.6	15.0	-11.2	14.5	22.8	36.3	8.3	26.4	1.7	-8.7	-5.4	-2.3	75.6	13.4
สหรัฐเมริกา	4.5	-15.2	35.4	79.9	17.1	40.9	-19.2	31.6	188.9	-16.5	15.5	8.9	-12.0	76.4	29.4
อินเดีย	3.1	4.1	4.2	-4.2	-5.2	-6.0	-13.7	5.5	31.3	25.3	14.0	31.4	16.6	7.8	8.9
เกาหลีใต้	2.8	7.1	33.8	49.9	94.8	12.7	47.4	20.0	43.5	35.8	35.3	29.1	22.1	17.0	34.8
สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	1.5	910.5	2,508.4	-100.0	748.7	-37.9	150.9	354.7	631.7	266.8	508.1	105.5	1,077.0	255.2	247.4
รวมแหล่งนำเข้าสำคัญ	90.1	25.7	54.9	51.0	35.3	56.1	52.5	74.0	51.9	33.1	27.8	27.5	20.2	39.5	41.7
มูลค่านำเข้า SME รวม	100.0	30.9	53.3	52.5	31.9	57.7	54.0	70.7	48.9	28.3	25.5	26.6	17.4	29.0	38.9

ที่มา: กรมศุลกากร ประมวลผลโดย: สสว.

หมายเหตุ ข้อมูลปี 2568 (ม.ค. – มิ.ย.) แก้ไขล่าสุดเมื่อวันที่ 15 ธ.ค. 68 เนื่องจากกรมศุลกากร มีการปรับปรุงข้อมูลประจำปี พร้อมกันนี้ สสว. ได้ปรับปรุงขนาดธุรกิจของ ผู้ส่งออกและนำเข้าปี 2568 ตามฐานข้อมูล SME ประจำปี 2568 (รอบการปรับปรุงข้อมูลครึ่งปี)

การค้าชายแดนของ SME

สรุปประเด็นที่สำคัญของการค้าชายแดน เดือน พ.ย. ปี 68

ภาพรวมของเดือน พ.ย. ปี 68 ไทยยังคงขาดดุลการค้าชายแดนอย่างต่อเนื่อง โดยไทยขาดดุลการค้าชายแดนกับประเทศลาวเพียงประเทศเดียวและมีมูลค่าสูง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าจากจีนผ่านประเทศลาวมายังไทย คิดเป็น 66.0% ของการนำเข้าสินค้าผ่านชายแดนลาวของ SME ไทยทั้งหมด อีกทั้งในเดือนนี้เริ่มมีการนำเข้าสินค้าจากเวียดนามผ่านลาวมากขึ้นเป็นอันดับ 2 รองจากจีน คิดเป็น 23.7% ของการนำเข้าสินค้าผ่านชายแดนลาวของ SME ไทยทั้งหมด โดยสินค้าที่นำเข้าจากเวียดนามผ่านลาว ส่วนใหญ่เป็นสินค้าจำพวก แผงวงจรพิมพ์ที่ประกอบแล้ว (HS 847330) มูลค่า 107.6 M.USD รองลงมาเป็น เครื่องรับส่งสัญญาณภาพและเสียง (HS 851762) มูลค่า 6.6 M.USD และส่วนประกอบเฉพาะอื่นๆ เช่น ตัวถอดรหัส วงจรพิมพ์ (HS 852990) มูลค่า 1.7 M.USD ตามลำดับ

การส่งออกชายแดน

- เดือน พ.ย. 68 มีการส่งออกสินค้าประเภทยานยนต์และส่วนประกอบ (HS 87) ไปยังลาว เป็นอันดับ 2 มูลค่าอยู่ที่ 11.7 M.USD โดยส่วนใหญ่เป็นการส่งออกผ่านลาวไปยังเมียนมา มูลค่า 7.9 M.USD ซึ่งส่วนใหญ่เป็นจำพวก ยานยนต์สำหรับส่งของที่น้ำหนักรถรวมน้ำหนักบรรทุก ไม่เกิน 5 ตัน และ ยานยนต์สำหรับขนส่งบุคคลเป็นหลักที่มีความจุของกระบอกสูบเกิน 2,500 ลูกบาศก์เซนติเมตร
- เดือน พ.ย. 68 ยังคงมีการส่งผ่านสินค้าจากลาวไปยังกัมพูชา อันเนื่องมาจากปัญหาความขัดแย้งชายแดนไทย-กัมพูชา ที่มีการปิดด่านชายแดน ทำให้มีการส่งสินค้าจากไทยผ่านด่านลาวไปยังกัมพูชา มูลค่า 2.4 M.USD ซึ่งก่อนหน้าที่จะเกิดปัญหาความขัดแย้งนั้น แทบจะไม่มีการส่งออกในลักษณะดังกล่าว โดยส่วนใหญ่เป็นสินค้าประเภทผ้าทอที่ทำจากฝ้าย และสบู่ เครื่องหอม โดยเฉพาะแชมพู
- เดือน พ.ย. 68 ไทยยังคงมีการส่งออกสินค้าประเภทไม้ใช้งานทั่วไป ผ่านมาเลเซียต่อไปจีนมูลค่าเป็นอันดับ 1 โดยสินค้าส่วนใหญ่ที่ส่งออกไปยังจีนเป็นสินค้าจำพวก ไม้ที่เลื่อยหรือถากตามยาว ฝานหรือลอกอื่น ๆ เช่น ไม้สัก
- เดือน พ.ย. 68 ไทยมีการส่งออกสินค้าจำพวกของปรุงแต่งเบ็ดเตล็ดที่บริโภคได้ และยานยนต์และส่วนประกอบไปเมียนมาเพิ่มขึ้น โดย สินค้าจำพวกของปรุงแต่งเบ็ดเตล็ดที่บริโภคได้ ส่วนใหญ่เป็นประเภทกาแฟ/ชาสำเร็จรูป ครีมเทียม ส่วนสินค้าประเภทยานยนต์และส่วนประกอบ ส่วนใหญ่เป็นจำพวกยานยนต์สำหรับส่งของที่น้ำหนักรถรวมน้ำหนักบรรทุก ไม่เกิน 5 ตัน

การนำเข้าชายแดน

- เดือน พ.ย. 68 การนำเข้าสินค้าจากเมียนมา ขึ้นมาเป็นอันดับที่ 2 แทนมาเลเซีย มูลค่า 46.0 M.USD โดยเริ่มมีการนำเข้าสินค้าจากจีนผ่านเมียนมาเข้ามาไทยเพิ่มขึ้น มูลค่าอยู่ที่ 5.7 M.USD ซึ่งสินค้าจากจีนที่ส่งผ่านเมียนมา ส่วนใหญ่เป็นสินค้าประเภทอุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ (HS 85) มูลค่า 4.1 M.USD รองลงมาเป็นสินค้าพลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก (HS 69) มูลค่า 0.40 M.USD และ ยานยนต์และส่วนประกอบ (HS 87) มูลค่า 0.39 M.USD ตามลำดับ
- เดือน พ.ย. 68 ไทยมีการนำเข้าสินค้าจำพวกคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบจากลาวเป็นอันดับ 1 มูลค่า 152.7 M.USD โดยส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าจากเวียดนามผ่านลาวมายังไทย มูลค่า 107.9 M.USD โดยส่วนใหญ่เป็นสินค้าจำพวกแผงวงจรพิมพ์ที่ประกอบแล้ว
- เดือน พ.ย. 68 ไทยมีการนำเข้าสินค้าอุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ (HS 85) ทั้งหมด จากจีนผ่านเมียนมามายังไทย โดยส่วนใหญ่เป็นสินค้าจำพวกเครื่องจ่ายไฟสำรอง (ยูพีเอส) และลิเทียมไอออน สำหรับใช้ใน laptop notebook

ประเด็นที่ต้องจับตามองในอนาคต

- การปิดด่านการค้าชายแดนไทย –กัมพูชา ที่ยังคงปิดอยู่และยังไม่มีกำหนดการเปิดด่านการค้าชายแดน โดย SME ต้องจับตาดูการเจรจาระหว่างรัฐบาลไทยและกัมพูชาอย่างต่อเนื่อง แต่อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันผู้ส่งออกสินค้าชายแดนไทย-กัมพูชา เริ่มมีการปรับตัว โดยส่งสินค้าผ่านชายแดนลาวไปยังกัมพูชาทดแทนบางส่วน
- การนำเข้าสินค้าจากจีน จากเดิมเป็นการนำเข้าผ่านลาวเป็นส่วนใหญ่ แต่ในระยะหลังเริ่มมีการนำเข้าผ่านเมียนมามากขึ้น ซึ่งการนำเข้าสินค้าจากจีนผ่านเมียนมาส่วนใหญ่จะเป็นประเภทอุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ

หมายเหตุ ข้อมูลปี 2567 (เดือนมกราคม - ธันวาคม) แก้ไขล่าสุดเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2568 เนื่องจากกรมศุลกากรมีการปรับปรุงข้อมูลประจำปี และข้อมูลปี 2568 (เดือนมกราคม - มิถุนายน) แก้ไขล่าสุดเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2568 เนื่องจากกรมศุลกากรมีการปรับปรุงข้อมูลประจำปี พร้อมกันนี้ ได้ปรับปรุงขนาดธุรกิจของผู้ส่งออกและนำเข้าปี 2568 ตามฐานข้อมูล SME ประจำปี 2568 (รอบการปรับปรุงข้อมูลครึ่งปี)

การค้าชายแดนของ SME พฤศจิกายน 2568

ส่งออกชายแดนของ SME พฤศจิกายน 2568 มีมูลค่า 263.8 M.USD ลดลง 18.1% เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ส่วนการนำเข้าชายแดนของ SME พฤศจิกายน 2568 มีมูลค่า 587.5 M.USD เพิ่มขึ้น 78.2% เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน โดยในเดือนพฤศจิกายน 2568 ไทยขาดดุลการค้าชายแดน 323.7 M.USD จากลาวเพียงประเทศเดียว มูลค่า 350.3 M.USD ตามลำดับ ซึ่งลาวเป็นประเทศที่ไทยขาดดุลการค้าชายแดนมูลค่าสูง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าชายแดนจากจีนผ่านลาวมาไทยถึง 66.0% จากการนำเข้าสินค้าผ่านชายแดนลาวของ SME ไทยทั้งหมด

SME ส่งออก

ลาว

148.6 M.USD
28.4 M.USD
- ในประเทศ 87.7 M.USD
- ผ่านแดน 60.9 M.USD

+15.2% YOY

อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ
16.1 M.USD
+404.9%

ยานยนต์ และส่วนประกอบ
11.7 M.USD
-12.5%

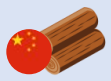

คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ
11.6 M.USD
+34.6%

มาเลเซีย

65.9 M.USD
18.3 M.USD
- ในประเทศ 36.8 M.USD
- ผ่านแดน 29.1 M.USD

-25.2% YOY

ไม้ใช้งานทั่วไป
19.3 M.USD
-25.6%

คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ
6.0 M.USD
+15.7%

น้ำยางขั้นต้น
5.5 M.USD
-64.5%

เมียนมา

49.3 M.USD
- ในประเทศ 49.2 M.USD
- ผ่านแดน 0.1 M.USD

-30.9% YOY

ของปรุงแต่งเบ็ดเตล็ดที่บริโภคได้
5.7 M.USD
+41.7%

ยานยนต์และส่วนประกอบ
5.1 M.USD
+331.6%

เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และไม่มีแอลกอฮอล์
3.8 M.USD
-44.2%

กัมพูชา

ไม่มีการส่งออกผ่านชายแดน

SME นำเข้า

ลาว

498.9 M.USD
329.5 M.USD
- ในประเทศ 28.1 M.USD
- ผ่านแดน 470.8 M.USD

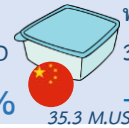
+117.5% YOY

คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ
152.7 M.USD
+536.7%

อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ
110.1 M.USD
+146.8%

ผลิตภัณฑ์ทำจากพลาสติก
35.7 M.USD
+87.1%

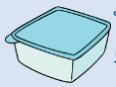
มาเลเซีย

42.6 M.USD
2.7 M.USD
- ในประเทศ 30.2 M.USD
- ผ่านแดน 12.4 M.USD

-27.5% YOY

คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ
8.7 M.USD
-32.7%

ผลิตภัณฑ์ทำจากพลาสติก
5.9 M.US
-26.8%

อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ
4.6 M.USD
-3.5%

เมียนมา

46.0 M.USD
- ในประเทศ 36.8 M.USD
- ผ่านแดน 9.2 M.USD

+40.4% YOY

พลวง และของที่ทำด้วยพลวง
22.0 M.USD
+200.8%

สินแร่และหัวแร่ของดีบุก,พลวง
10.6 M.USD
-3.6%

อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ
4.1 M.USD
+2,222.9%

กัมพูชา

ไม่มีการนำเข้าผ่านชายแดน

ที่มา: กรมศุลกากร ประมวลผลโดย สสว.

การค้าชายแดนของ SME มกราคม - พฤศจิกายน 2568

สสว. สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สำหรับภาพรวมของ ม.ค. – พ.ย. ปี 2568 ส่งออกชายแดน SME มีมูลค่า 4,240.7 M.USD เพิ่มขึ้น 16.3 % ส่วนการนำเข้าชายแดนของ SME มีมูลค่า 4,490.1 M.USD เพิ่มขึ้น 45.3% โดยไทยขาดดุลการค้าชายแดนรวม 249.5 M.USD เป็นการขาดดุลจากการค้าชายแดนประเทศลาวเพียงประเทศเดียว ด้วยมูลค่าถึง 926.2 M.USD เนื่องจากการนำเข้าสินค้าจีนผ่านแดนในเส้นทางนี้จำนวนมาก

เดือน มกราคม – พฤศจิกายน 2568

SME ส่งออก

SME นำเข้า

ลาว

2,441.2 M.USD → 1,097.4 M.USD
- ในประเทศ 988.2 M.USD
- ผ่านแดน 1,453.0 M.USD

+56.3% YOY

ผลไม้ 1,044.2 M.USD
988.1 M.USD +99.3%

อุปกรณ์ไฟฟ้าและส่วนประกอบ 218.1 M.USD
89.3 M.USD +568.3%

น้ำตาล น้ำผึ้ง 129.9 M.USD
-17.0%

3,367.3 M.USD ← 2,556.7 M.USD
- ในประเทศ 379.9 M.USD
- ผ่านแดน 2,987.4 M.USD

+72.8% YOY

อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ 940.7 M.USD
694.2 M.USD +184.2%

คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ 491.1 M.USD
337.0 MUSD +229.5%

ผัก 267.9 M.USD
+95.4%

มาเลเซีย

950.0 M.USD → 263.6 M.USD
- ในประเทศ 516.5 M.USD
- ผ่านแดน 433.5 M.USD

-5.0% YOY

ไม้ใช้งานทั่วไป 283.3 M.USD
254.2 M.USD -10.8%

คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ 100.5 M.USD
+108.7%

น้ำยางขั้นต้น 84.5 M.USD
-45.2%

553.7 M.USD ← 38.9 M.USD
ในประเทศ 384.6 M.USD
ผ่านแดน 169.1 M.USD

+7.9% YOY

คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ 117.3 M.USD
+20.6%

ผลิตภัณฑ์ทำจากพลาสติก 66.4 M.USD
-10.6%

อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ 58.7 M.USD
+29.3%

เมียนมา

636.8 M.USD
- ในประเทศ 636.4 M.USD
- ผ่านแดน 0.4 M.USD

+6.3% YOY

ยานยนต์และส่วนประกอบ 42.2 M.USD
+406.7%

อุปกรณ์ไฟฟ้าและส่วนประกอบ 41.0 M.USD
+7.9%

คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ 38.6 M.USD
+23.7%

387.7 M.USD
- ในประเทศ 269.9 M.USD
- ผ่านแดน 117.8 M.USD

-10.8% YOY

สินแร่และหัวแร่ของดีบุก,พลวง 86.4 M.USD
-9.2%

พลวง และของที่ทำด้วยพลวง 71.7 M.USD
+55.9%

ธัญพืช (ข้าวโพด) 28.4 M.USD
-76.1%

กัมพูชา

212.7 M.USD
- ในประเทศ 212.6 M.USD
- ผ่านแดน 0.1 M.USD

-56.2% YOY

น้ำตาล น้ำผึ้ง 24.4 M.USD
-5.7%

ของปรุงแต่งจากเนื้อสัตว์ ปลา สัตว์น้ำ 22.5 M.USD
-21.7%

เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และไม่มีแอลกอฮอล์ 17.1 M.USD
-57.7%

181.4 M.USD
- ในประเทศ 175.4 M.USD
- ผ่านแดน 6.0 M.USD

-6.5% YOY

ผัก 143.9 M.USD
-3.1%

อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ 6.59 M.USD
+25.4%

อะลูมิเนียมและของทำด้วยอะลูมิเนียม 6.57 M.USD
+157.6%

ที่มา: กรมศุลกากร ประมวลผลโดย สสว.

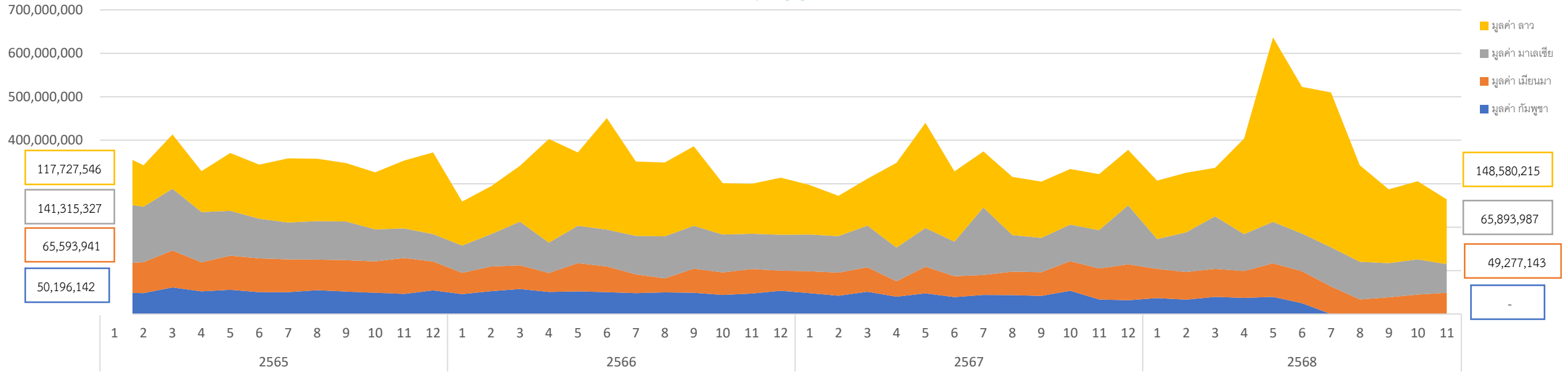
สสว. คาดว่าปี 2568 การค้าชายแดนขยายตัวได้ 13.4% โดยส่งออกชายแดนขยายตัว 2.0% การนำเข้าชายแดนขยายตัว 28.8%

การประมาณการแนวโน้มทั้งปี 2568 โดยใช้ค่าเฉลี่ยของปี 2566 2567 และ 11 เดือนแรกของปี 2568

มูลค่าการค้าชายแดนของ SME มกราคม - พฤศจิกายน 2568 แบ่งตามประเทศชายแดน

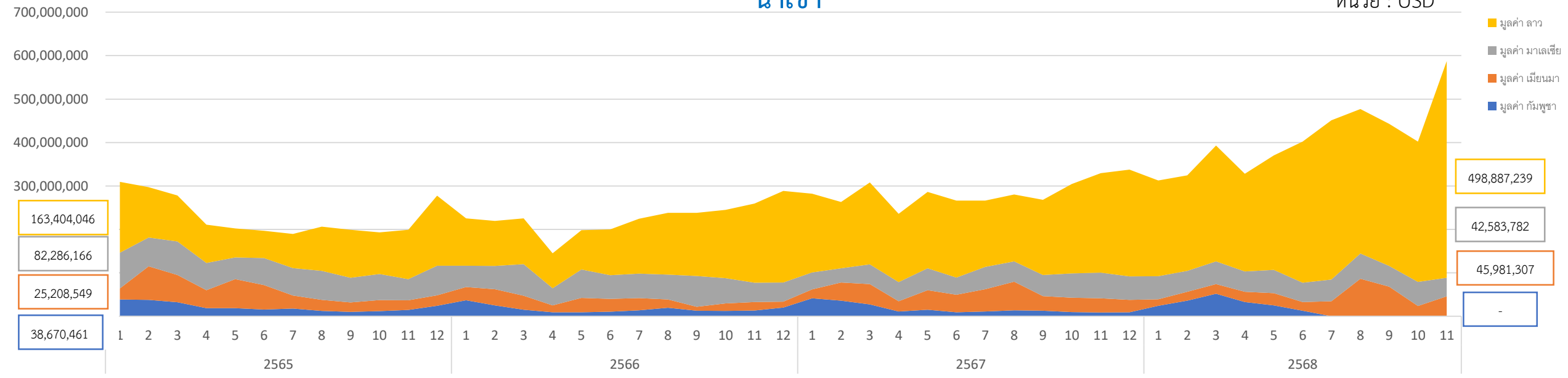
ส่งออก

หน่วย : USD

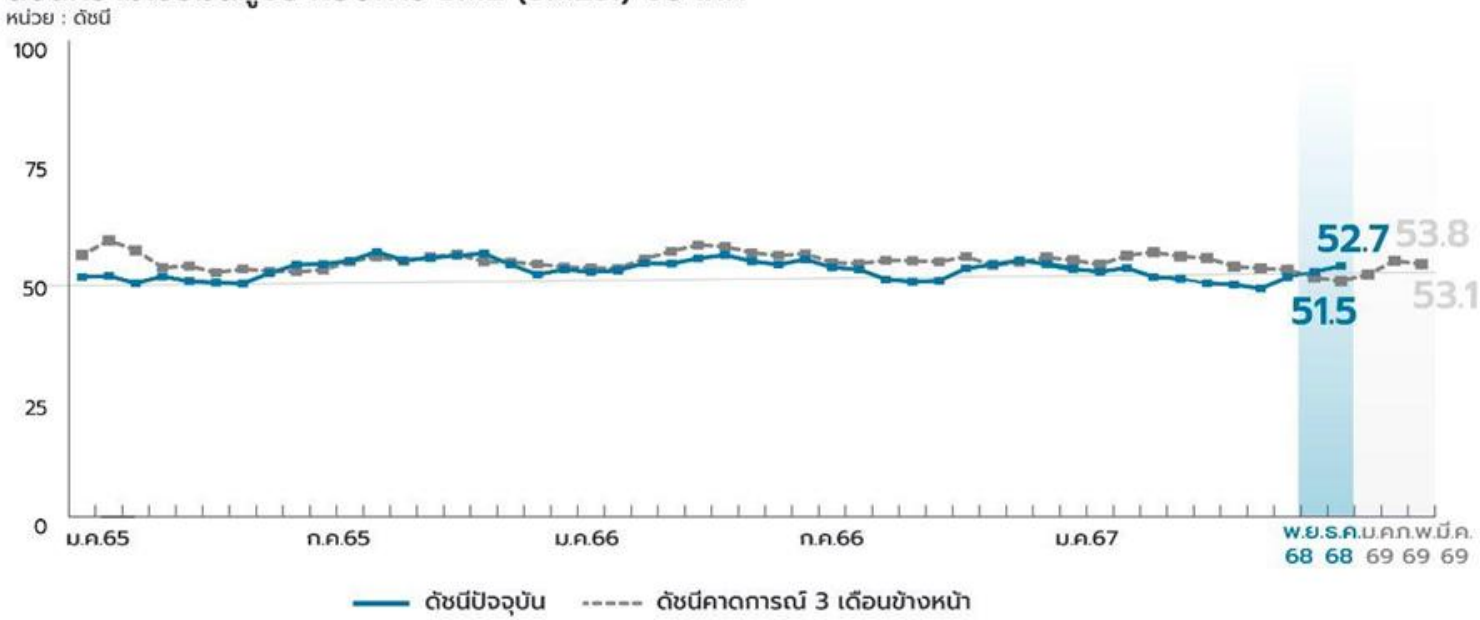
นำเข้า

หน่วย : USD

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ปัจจุบัน “มาตรการรัฐและอุปสงค์ปลายปีช่วยหนุนความเชื่อมั่น”

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ประเทศ

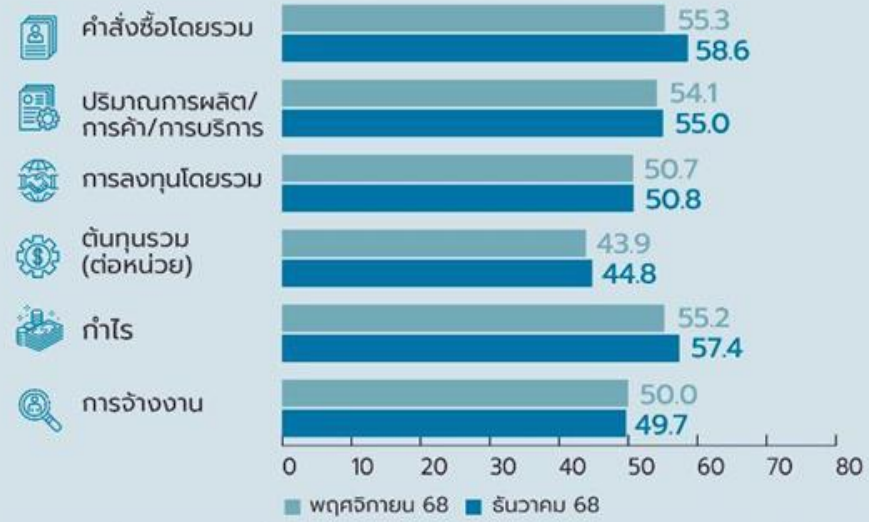

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) เดือนธันวาคม 2568 ปรับเพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับ 52.7

จากระดับ 51.5 ของเดือนก่อนหน้า สะท้อนความเชื่อมั่นที่ได้รับแรงหนุนจากมาตรการกระตุ้นการใช้จ่ายช่วงปลายปี ประกอบกับสถานการณ์อุทกภัยในพื้นที่หาดใหญ่คลี่คลาย ทำให้การเดินทางท่องเที่ยวในภาคใต้ รวมถึงนักท่องเที่ยวจากมาเลเซียทยอยกลับมา ส่งผลเชิงบวกต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจในพื้นที่ โดยเฉพาะองค์ประกอบด้านคำสั่งซื้อและกำไรที่ปรับดีขึ้นต่อเนื่อง อย่างไรก็ดี ปริมาณการผลิตยังไม่เร่งตัว สะท้อนว่าผู้ประกอบการยังระมัดระวังต่อแนวโน้มรายได้และคำสั่งซื้อในระยะถัดไป จึงยังไม่เร่งเพิ่มกำลังการผลิตรองรับ ความต้องการช่วงต้นปี นอกจากนี้ ดัชนีการลงทุนและการจ้างงานยังทรงตัวใกล้ระดับ 50 สะท้อนการตัดสินใจแบบ “รอดูความชัดเจนของอุปสงค์” ก่อนขยายกิจการหรือเพิ่มการจ้างงาน

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME ประจำเดือน ธันวาคม 2568

ดัชนีองค์ประกอบปัจจุบันรวมภาคธุรกิจ รวมประเทศ

สัดส่วนการเปลี่ยนแปลงความเชื่อมั่นเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้าขององค์ประกอบดัชนีความเชื่อมั่น SMESI

ปัจจุบัน	พฤศจิกายน 2568			ธันวาคม 2568		
	แย่ลง ▼	ทรงตัว=	ดีขึ้น ▲	แย่ลง ▼	ทรงตัว=	ดีขึ้น ▲
คำสั่งซื้อโดยรวม	4.9	79.6	15.5	4.2	74.4	21.4
ปริมาณการผลิต/การค้า/การบริการ	4.2	83.3	12.5	7.1	75.9	17.0
การลงทุนโดยรวม	4.5	89.5	6.0	4.1	90.2	5.7
ต้นทุนรวม (ต่อหน่วย)	15.0	82.1	2.9	12.4	85.6	2.0
กำไร	5.1	79.4	15.5	6.5	72.1	21.4
การจ้างงาน	2.4	95.3	2.3	2.4	95.8	1.8

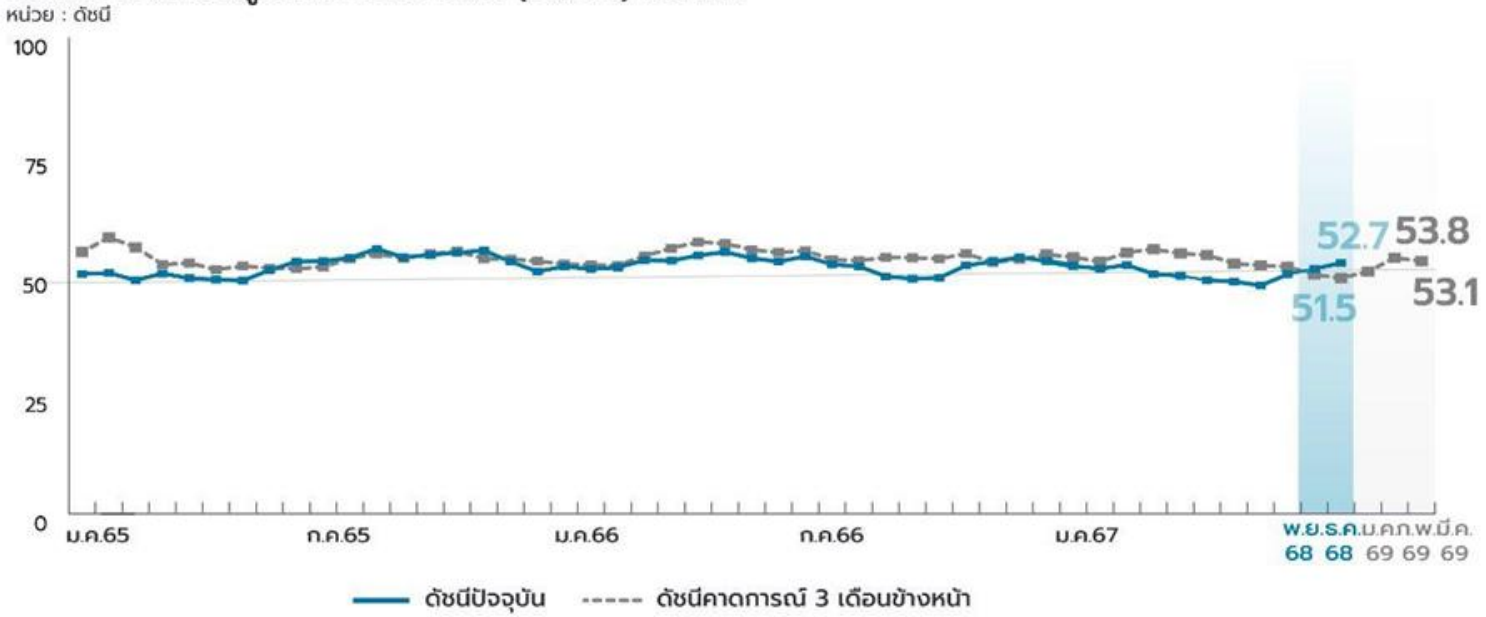
หน่วย : ร้อยละ เป็นผลการตอบเชิงเปรียบเทียบกับเดือนก่อนหน้า

สสว. SMESI

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) คาดการณ์ 3 เดือนข้างหน้า

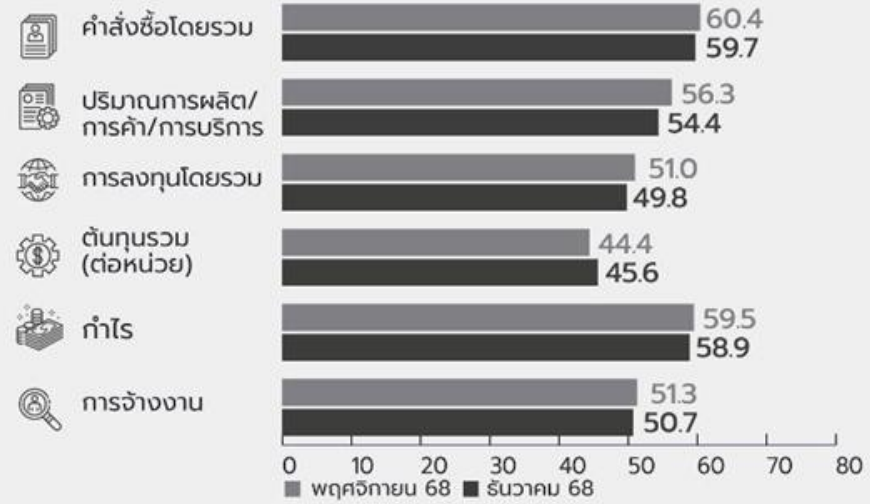
"ความเชื่อมั่นชะลอตัวลง จากความไม่แน่นอนของสถานการณ์ชายแดนและทิศทางนโยบายรัฐบาลใหม่"

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ประเทศ

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) คาดการณ์ 3 เดือนข้างหน้า คาดว่าชะลอตัวลงเล็กน้อยลงมาอยู่ที่ระดับ 53.1 จากระดับ 53.8 ที่เคยคาดการณ์ไว้ในเดือนก่อนหน้า แม้จะมีความคาดหวังต่อการจัดตั้งรัฐบาลใหม่ภายหลังการเลือกตั้งเดือนกุมภาพันธ์ อย่างไรก็ดี ความเชื่อมั่นในระยะถัดไปยังถูกกดดันจากปัจจัยเสี่ยงหลายด้าน ประกอบกับพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญในหาดใหญ่ยังอยู่ระหว่างการซ่อมแซมและฟื้นฟูทำให้การกลับมาให้บริการได้ตามปกติยังมีข้อจำกัด จึงอาจทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจฟื้นตัวได้ไม่เต็มศักยภาพ นอกจากนี้ สถานการณ์ความตึงเครียดบริเวณชายแดนไทย–กัมพูชาในช่วงปลายปีแม้มีการเจรจาคลี่คลายแล้ว แต่ยังมีความเสี่ยงต่อการยืดเยื้อในระดับพื้นที่ ซึ่งอาจทำให้การกลับมาเปิดด่านชายแดนทั้งด้านการเดินทางและการค้าสินค้าถูกเลื่อนออกไป ส่งผลให้ผู้ประกอบการยังคงมีท่าทีระมัดระวังต่อแนวโน้มคำสั่งซื้อ การขนส่ง และรายได้ในช่วงต่อไป

ดัชนีองค์ประกอบคาดการณ์ 3 เดือนข้างหน้า รวมภาคธุรกิจ รวมประเทศ

สัดส่วนการเปลี่ยนแปลงความเชื่อมั่นเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้าขององค์ประกอบดัชนีความเชื่อมั่น SMESI

คาดการณ์ 3 เดือนข้างหน้า	พฤศจิกายน 2568			ธันวาคม 2568		
	แย่ลง ▼	ทรงตัว =	ดีขึ้น ▲	แย่ลง ▼	ทรงตัว =	ดีขึ้น ▲
คำสั่งซื้อโดยรวม	1.9	75.3	22.8	3.3	74.0	22.7
ปริมาณการผลิต/การค้า/การบริการ	3.2	81.1	15.7	4.6	82.1	13.3
การลงทุนโดยรวม	5.4	87.3	7.3	5.0	90.3	4.7
ต้นทุนรวม (ต่อหน่วย)	14.0	83.1	2.9	10.3	88.3	1.4
กำไร	3.2	74.6	22.2	4.7	72.7	22.6
การจ้างงาน	3.1	91.2	5.7	3.3	92.0	4.6

หน่วย : ร้อยละ เป็นผลการตอบเชิงเปรียบเทียบกับเดือนก่อนหน้า

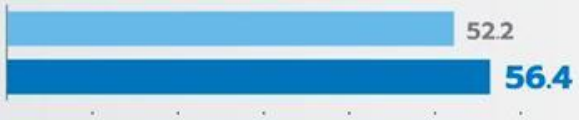
สสว. SMESI

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ปัจจุบัน และคาดการณ์ 3 เดือนข้างหน้า รายภูมิภาค

ภาคเหนือ

กิจกรรมทางเศรษฐกิจเร่งตัวขึ้นอย่างชัดเจน โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยวที่ได้รับแรงหนุนจากช่วง High-season ส่งผลให้ภาพรวมปรับดีขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวไม่เพียงหนุนภาคท่องเที่ยวและบริการเท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อเนื่องไปยังภาคธุรกิจอื่น ๆ อาทิ การผลิต การค้า การขนส่ง และธุรกิจเกี่ยวเนื่องในพื้นที่

ภาคใต้

การกลับมาของนักท่องเที่ยวจากมาเลเซียภายหลังสถานการณ์อุทกภัยคลี่คลาย ช่วยให้หลายพื้นที่ในภาคใต้ทยอยฟื้นกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวในช่วง High-season อย่างไรก็ดี พื้นที่หาดใหญ่ยังอยู่ระหว่างการซ่อมแซมและฟื้นฟู ส่งผลให้ธุรกิจจำนวนมากยังไม่สามารถกลับมาดำเนินการได้เต็มศักยภาพในช่วงนี้

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ความต่อเนื่องของมาตรการกระตุ้นการใช้จ่ายยังเป็นแรงหนุนให้ความเชื่อมั่นในพื้นที่ปรับดีขึ้น โดยเฉพาะการเพิ่มวงเงินบัตรสวัสดิการแห่งรัฐซึ่งส่งผลเชิงบวกต่อเนื่อง สะท้อนจากสัดส่วนผู้ได้รับสิทธิในภูมิภาคที่อยู่ในระดับสูง อย่างไรก็ดี เดือนนี้ความเชื่อมั่นยังถูกกดดันจากสถานการณ์การปะทะบริเวณชายแดนที่เกิดขึ้นอีกครั้ง ส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

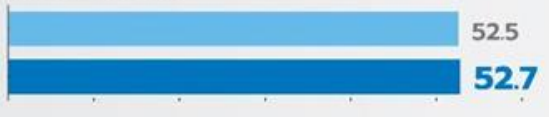
กรุงเทพฯ และปริมณฑล

ความเชื่อมั่นยังคงปรับเพิ่มขึ้น โดยมีแรงขับเคลื่อนหลักจากกลุ่มธุรกิจร้านอาหารและค้าปลีกสินค้าอุปโภคบริโภค สอดคล้องกับการเร่งการใช้จ่ายในช่วง 5 วันสุดท้ายก่อนสิ้นสุดมาตรการคนละครึ่ง ของผู้ที่ยังมีวงเงินคงเหลือ ขณะเดียวกันภาคท่องเที่ยวได้รับแรงหนุนจากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้นในช่วงปลายปี ส่งผลเชิงบวกต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจในภาคบริการโดยรวม

ภาคตะวันออก

ความเชื่อมั่นทรงตัวใกล้เคียงกับเดือนก่อนหน้า จากกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ยังอยู่ในระดับดี ประกอบกับการจัดกิจกรรมอีเว้นท์ที่จูงใจนักท่องเที่ยวได้อย่างมาก อย่างไรก็ดี ผู้ประกอบการคาดหวังแรงหนุนด้านกำลังซื้อจากการจ่ายเงินโบนัสของภาคอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ตามฤดูกาล แต่ในปีนี้การจ่ายโบนัสต่ำกว่าที่คาด ส่งผลให้กำลังซื้อในพื้นที่อ่อนลงและจำกัดการขยายตัวของการใช้จ่าย

ภาคกลาง

ความเชื่อมั่นทรงตัวใกล้เคียงกับเดือนก่อนหน้า แม้อยู่ในช่วงเทศกาลสิ้นปี แต่กิจกรรมทางเศรษฐกิจยังไม่เร่งตัวเท่าที่คาด ส่วนหนึ่งมาจากแรงงานที่เดินทางกลับภูมิลำเนาในช่วงปลายปีเลือกใช้เส้นทางการเดินทางที่หลากหลายมากขึ้น ทำให้ปริมาณการสัญจรผ่านพื้นที่ภาคกลางลดลง ส่งผลให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่โดยปกติจะเพิ่มขึ้นในช่วงดังกล่าวไม่ขยายตัวในระดับเดียวกับปีก่อน

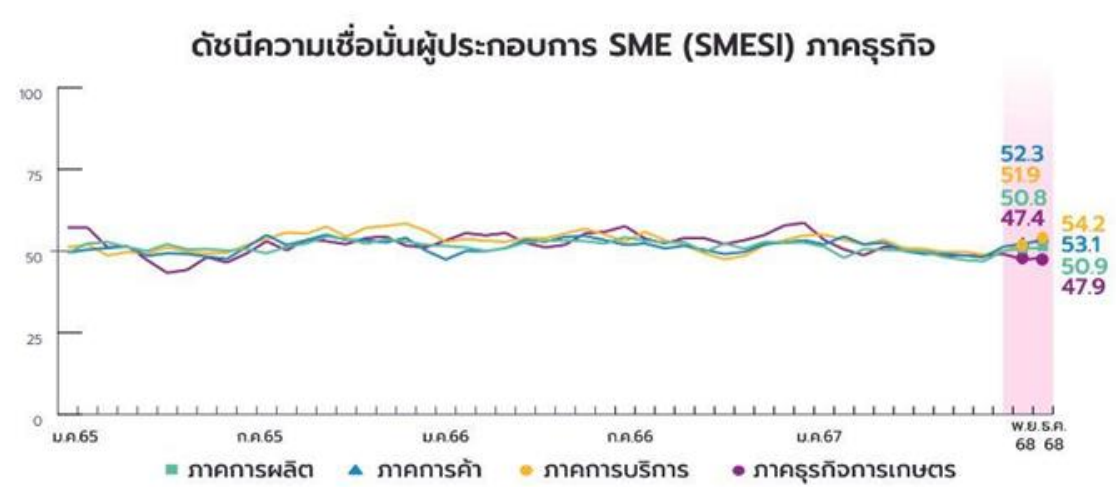
พฤศจิกายน ธันวาคม

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME ประจำเดือน ธันวาคม 2568

สสว. SMESI

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI) ปัจจุบัน รายภาคธุรกิจ

"ความเชื่อมั่นฟื้นจากมาตรการรัฐและการท่องเที่ยว แต่แรงส่งสู่ปีหน้ายังจำกัด"

ภาคการผลิต = 0.1

ความเชื่อมั่นภาคการผลิตทรงตัวใกล้เคียงกับเดือนก่อนหน้า โดยบางสาขายังได้รับอานิสงส์จากมาตรการคนละครึ่งพลัส โดยเฉพาะอุตสาหกรรมอาหาร อย่างไรก็ดียังไม่เห็นสัญญาณการเร่งเพิ่มกำลังการผลิตเพื่อรองรับช่วงหลังสิ้นสุดมาตรการ สะท้อนว่าผู้ประกอบการยังคงระมัดระวังต่อแนวโน้มกำลังซื้อและทิศทางการดำเนินธุรกิจในปีถัดไป

ภาคการค้า ↑ 0.8

ความเชื่อมั่นภาคการค้ายังปรับดีขึ้น โดยได้รับแรงหนุนสำคัญจากการเพิ่มวงเงินบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ซึ่งช่วยพยุงกำลังซื้อและการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการในช่วงปลายปี อย่างไรก็ดี แรงส่งจากมาตรการคนละครึ่งพลัสเริ่มลดลงเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า เนื่องจากผู้ได้รับสิทธิส่วนใหญ่ได้ใช้สิทธิไปแล้วในระดับหนึ่ง ทำให้แรงกระตุ้นการใช้จ่ายเพิ่มเติมเริ่มจำกัด

ภาคการบริการ ↑ 2.3

ในช่วงสัปดาห์สุดท้ายของเดือน ภาคการบริการได้รับแรงหนุนอย่างชัดเจนจากกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นตามเทศกาลปลายปี ขณะเดียวกัน ในช่วง 5 วันสุดท้ายก่อนสิ้นสุดมาตรการคนละครึ่งพลัส พบการเร่งใช้สิทธิที่เหลืออยู่ โดยเฉพาะในกลุ่มบริการด้านอาหาร ส่งผลให้กิจกรรมในภาคบริการปรับดีขึ้น

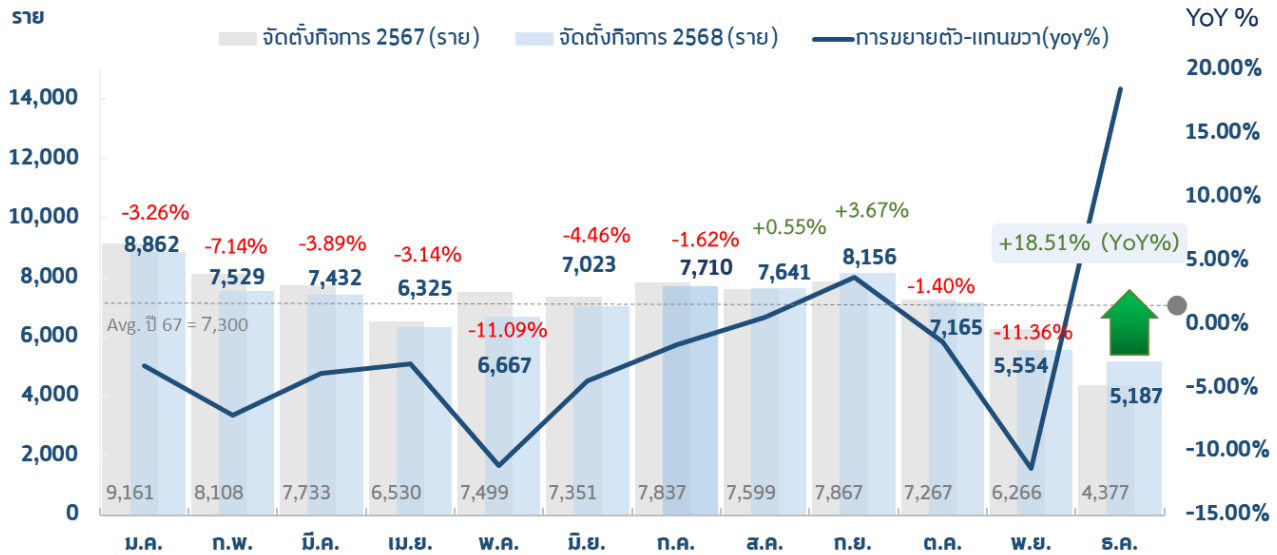
ภาคธุรกิจการเกษตร ↑ 0.5

ความเชื่อมั่นภาคการเกษตรปรับดีขึ้น แต่ยังอยู่ต่ำกว่าระดับค่าฐาน เนื่องจากแรงกดดันด้านราคายังไม่เอื้อต่อการสร้างรายได้และกำไรของเกษตรกร อย่างไรก็ดีในภาคใต้ พื้นที่เกษตรที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยในเดือนก่อนเริ่มกลับเข้าสู่กระบวนการเก็บเกี่ยวได้แล้ว สะท้อนสัญญาณการฟื้นตัวของกิจกรรมการผลิตในบางพื้นที่

สสว. SMESI

การจัดตั้ง – ยกเลิกกิจการนิติบุคคล (ธันวาคม 2568)

การจัดตั้งกิจการ 2568

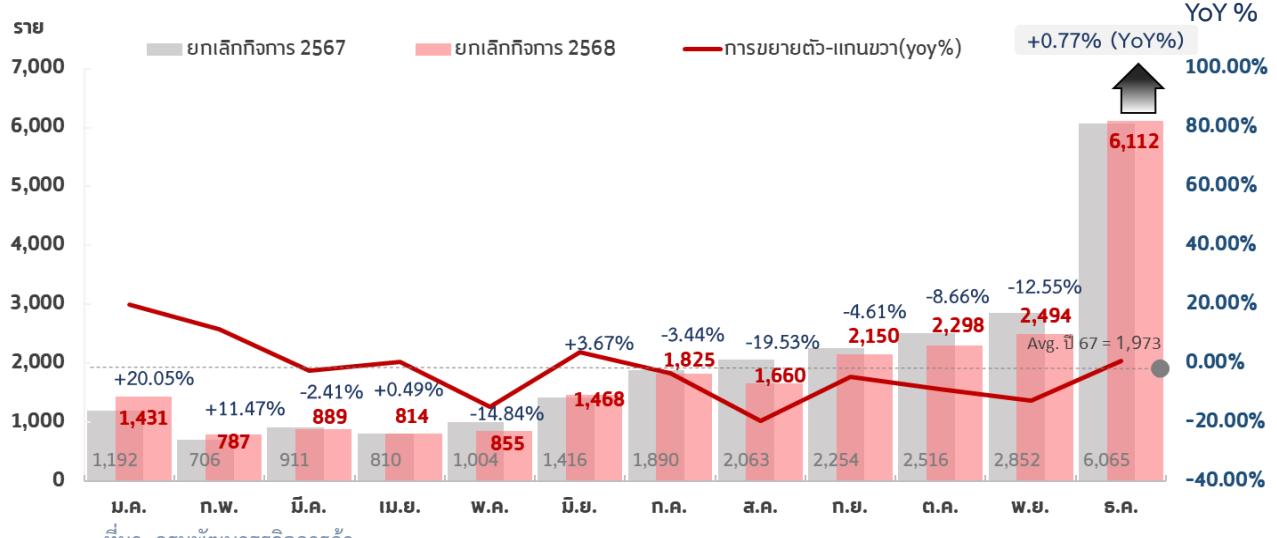
ที่มา: กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

ธุรกิจจัดตั้งใหม่ เดือน ธันวาคม 2568

- จำนวน 5,187 ราย เมื่อเทียบกับปี 2567 (4,377 ราย) เพิ่มขึ้น 810 ราย คิดเป็น +18.51% ⬆
- ทุนจดทะเบียนฯ เดือน ธันวาคม 13,385.44 ล้านบาท เมื่อเทียบกับปี 2567 (22,895.06 ล้านบาท) ลดลง 9,509.62 ล้านบาท คิดเป็น -41.54% ⬇
- ประเภทธุรกิจจัดตั้งใหม่สูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่

1st	2nd	3rd
กิจกรรมการบริการอื่นๆ เพื่อสนับสนุนธุรกิจ 761 ราย	บริการด้านอาหารในภัตตาคาร/ร้านอาหาร 200 ราย	การก่อสร้างอาคารที่ไม่ใช่ที่พักอาศัย 164 ราย

การยกเลิกกิจการ 2568

ที่มา: กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

ธุรกิจเลิกกิจการ เดือน ธันวาคม 2568

- จำนวน 6,112 ราย เมื่อเทียบกับปี 2567 (6,065 ราย) เพิ่มขึ้น 47 ราย คิดเป็น +0.77% ⬆
- ทุนจดทะเบียนฯ เดือน ธันวาคม จำนวน 17,796.98 ล้านบาท เมื่อเทียบกับปี 2567 (35,102.01 ล้านบาท) ลดลง 17,305.03 ล้านบาท คิดเป็น -49.30% ⬇
- ประเภทธุรกิจเลิกประกอบกิจการสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่

1st	2nd	3rd
การก่อสร้างอาคารที่ไม่ใช่ที่พักอาศัย 420 ราย	บริการด้านอาหารในภัตตาคาร/ร้านอาหาร 239 ราย	การซื้อและการขายอสังหาริมทรัพย์ 153 ราย

จำนวนจัดตั้งกิจการนิติบุคคล

SE	5,172 ราย
ME	11 ราย
SME	5,183 ราย
LE	4 ราย
รวม	5,187 ราย

จังหวัดที่มีการจัดตั้งกิจการสูงสุด 5 อันดับแรก

กทม.	1,498 ราย
ชลบุรี	633 ราย
เชียงใหม่	323 ราย
สุราษฎร์ธานี	226 ราย
ขอนแก่น	206 ราย

จังหวัดที่มีการยกเลิกกิจการสูงสุด 5 อันดับแรก

กทม.	2,229 ราย
นนทบุรี	354 ราย
ชลบุรี	258 ราย
สมุทรปราการ	254 ราย
ปทุมธานี	239 ราย

ที่มา: กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ประมวลผลโดย สสว. ณ ม.ค. 69

จำนวนวิสาหกิจ (ปี 2567) 3,272,478 ราย

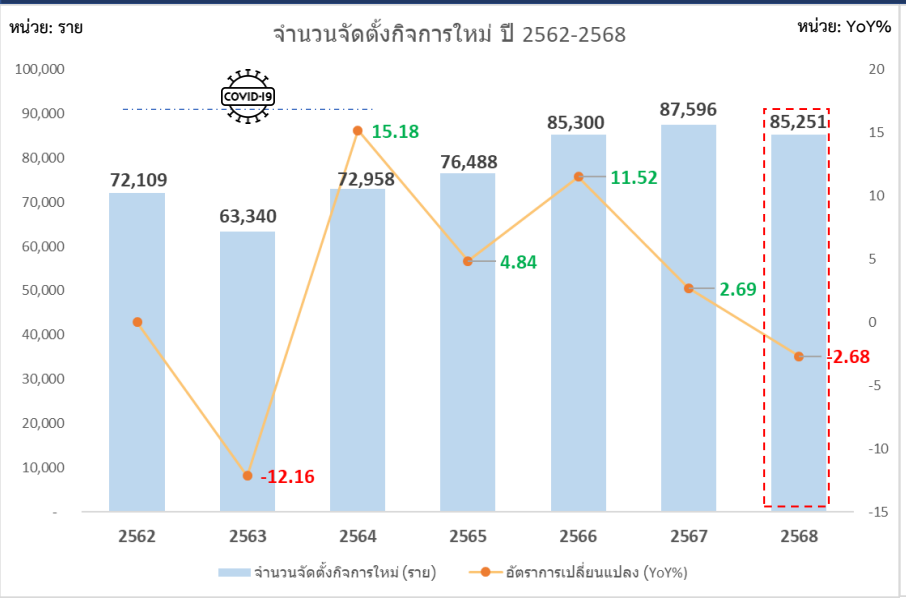
นิติบุคคล	929,652 ราย
ส่วนบุคคลและอื่นๆ	2,268,585 ราย
วิสาหกิจชุมชน	74,241 ราย

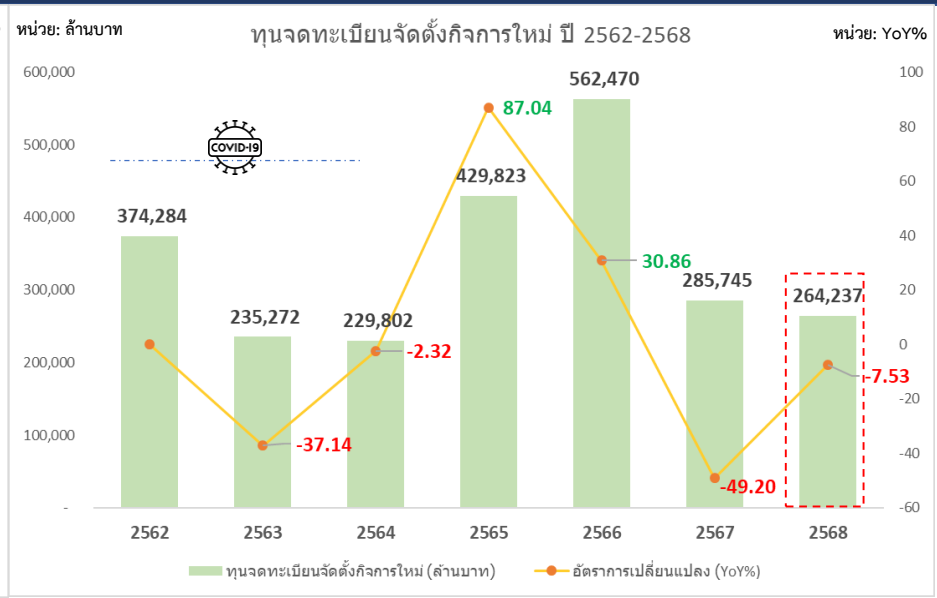
ที่มา: SME Big Data สสว. (ข้อมูล ณ ธ.ค. 68)

หมายเหตุ : 1. ข้อมูลการจัดกลุ่มขนาดธุรกิจ อ้างอิงจาก สสว. ตามประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 7/1/63 2. ในกรณีที่เป็นนิติบุคคลใหม่ กรมพัฒนาธุรกิจการค้าใช้วิธีการจำแนกขนาดด้วยทุนจดทะเบียน

จำนวนนิติบุคคลจัดตั้ง – ยกเลิก ปี 2562 - 2568

จัดตั้งกิจการใหม่ (ปี 2562 – 2568)

จัดตั้งกิจการใหม่ ปี 2568

- จัดตั้งกิจการใหม่ สะสม (ม.ค.- ธ.ค. 68) จำนวน 85,251 ราย ลดลงจากปีก่อน 2,345 ราย คิดเป็น -2.68%
- ทุนจดทะเบียนฯ สะสม (ม.ค.- ธ.ค. 68) จำนวน 264,237.13 ลบ. ลดลงจากปีก่อน 21,507.2 ลบ. คิดเป็น -7.53%

ประเภทธุรกิจจัดตั้งใหม่สูงสุด 3 อันดับแรกของปี 2568

1st การก่อสร้างอาคารที่ไม่ใช่ที่พักอาศัย 5,447 ราย

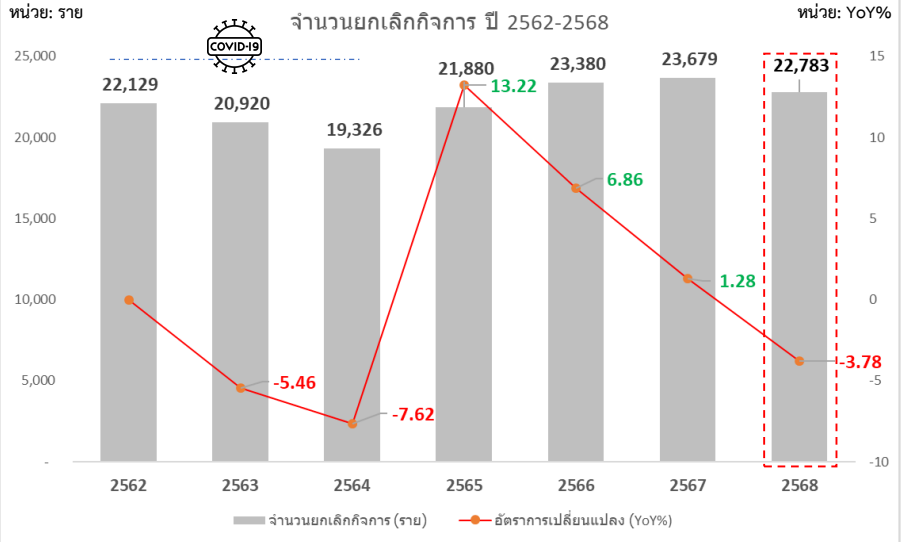

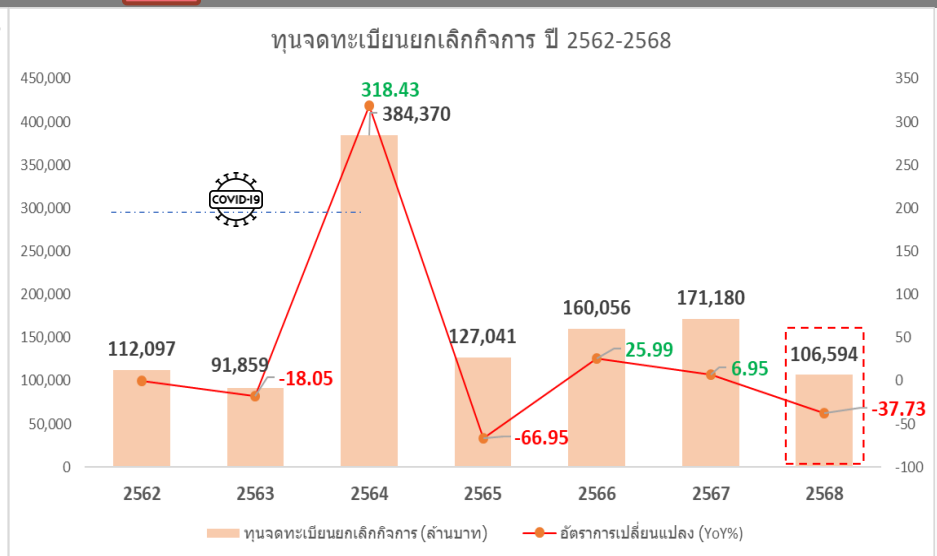
2nd บริการด้านอาหารในภัตตาคาร/ร้านอาหาร 3,416 ราย

3rd การซื้อและการขายอสังหาริมทรัพย์ 2,219 ราย

ยกเลิกกิจการ (ปี 2565 – 2568)

ยกเลิกกิจการใหม่ ปี 2568

- ยกเลิกกิจการ สะสม (ม.ค.- ธ.ค. 68) จำนวน 22,783 ราย ลดลงจากปีก่อน 896 ราย คิดเป็น -3.78%
- ทุนจดทะเบียนฯ สะสม (ม.ค.- ธ.ค. 68) จำนวน 106,594.08 ลบ. ลดลงจากปีก่อน 64,586.07 ลบ. คิดเป็น -37.73%

ประเภทธุรกิจยกเลิกกิจการสูงสุด 3 อันดับแรกของปี 2568

1st การก่อสร้างอาคารที่ไม่ใช่ที่พักอาศัย 1,171 ราย

2nd บริการด้านอาหารในภัตตาคาร/ร้านอาหาร 677 ราย

3rd การซื้อและการขายอสังหาริมทรัพย์ 482 ราย

ที่มา: กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ประมวลผล โดย สสว. ณ ม.ค. 69

การจัดตั้ง – ยกเลิกกิจการนิติบุคคล (ธันวาคม 2568)

สรุปประเด็นการจัดตั้ง – ยกเลิกกิจการนิติบุคคล

“จำนวนการจัดตั้งกิจการใหม่ในเดือนธันวาคม กลับมาเป็นบวก (+18.51% YoY)
สะท้อนการฟื้นระยะสั้น แต่การลงทุนยังอยู่ในระดับจำกัด”

การจัดตั้งกิจการ

- เดือนธันวาคม มีการจัดตั้งกิจการใหม่ จำนวน 5,187 ราย เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ร้อยละ 18.51 แต่ทุนจดทะเบียน ลดลงจากปีก่อน ร้อยละ 41.54 **สะท้อนว่าแม้จำนวนกิจการใหม่จะยังเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ขนาดของธุรกิจที่จัดตั้งใหม่กลับมีขนาดทุนจดทะเบียนที่ลดลง**อย่างมีนัยสำคัญ ชี้ให้เห็นว่า**ผู้ประกอบการมีความระมัดระวังในการลงทุนมากขึ้น โดยเลือกเริ่มต้นกิจการด้วยขนาดทุนที่เล็กลง** สะท้อนความไม่แน่นอนของภาวะเศรษฐกิจและความเชื่อมั่นทางธุรกิจที่ยังฟื้นตัวไม่เต็มที่
- **ภาพรวมการจัดตั้งกิจการใหม่ ทั้งปี 2568 มีจำนวน 85,251 ราย ลดลงเล็กน้อยจากปีก่อน ร้อยละ 2.68** ขณะที่**ทุนจดทะเบียนสะสมลดลงกว่าร้อยละ 7.53** สะท้อนภาวะเศรษฐกิจที่ยังอยู่ในภาวะชะลอตัว ทั้งนี้ ธุรกิจที่มีการจัดตั้งกิจการใหม่มากที่สุดยังคงเป็นกลุ่มเดิม ได้แก่ การก่อสร้างอาคารที่ไม่ใช่ที่พักอาศัย ร้านอาหารและภัตตาคารและการซื้อ-ขายอสังหาริมทรัพย์

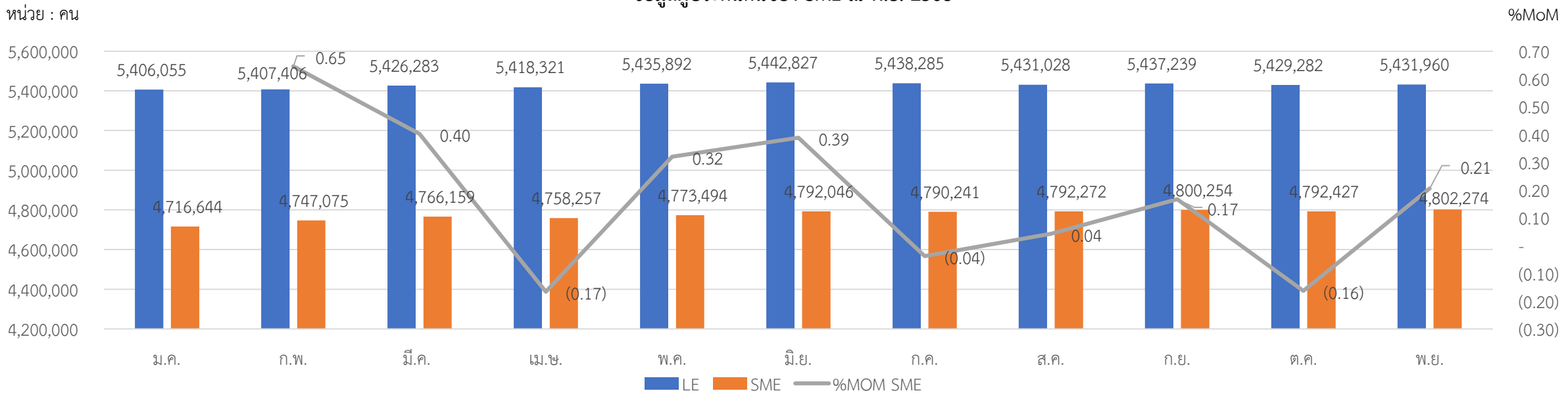
“จำนวนการยกเลิกกิจการเพิ่มขึ้นจากปีก่อนเล็กน้อย แต่ทุนจดทะเบียนที่ยกเลิกกิจการลดลง (-49.30% YoY)
สะท้อนว่าการเลิกกิจการส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในธุรกิจขนาดเล็ก”

การยกเลิกกิจการ

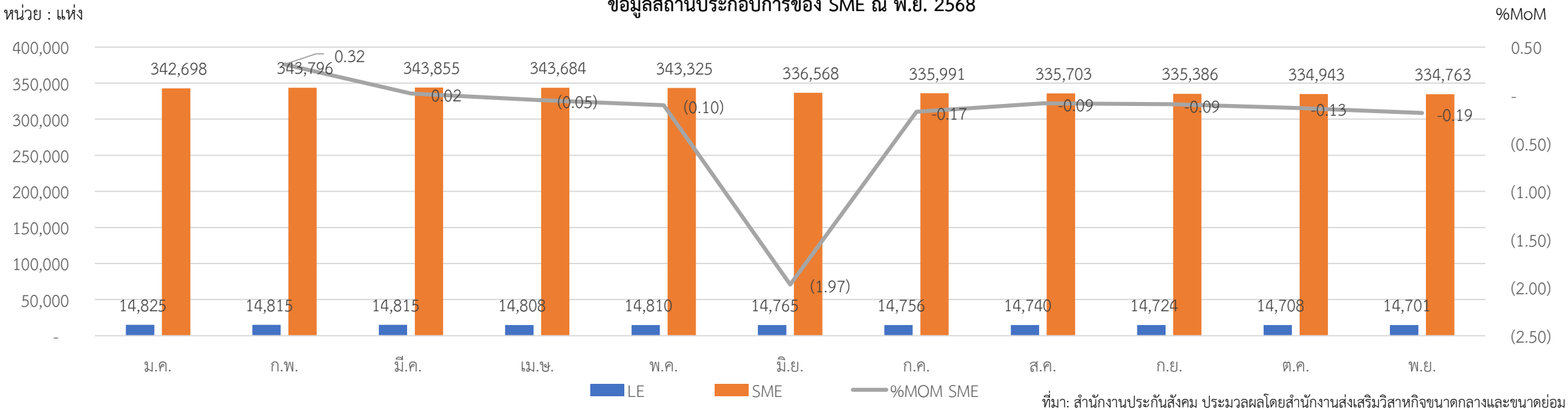
- เดือนธันวาคม มีการยกเลิกกิจการ จำนวน 6,112 ราย เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปีก่อน ร้อยละ 0.77 ขณะที่ทุนจดทะเบียนยกเลิกกิจการ ลดลงจากปีก่อนสูงถึงร้อยละ 49.30 **สะท้อนการปรับตัวของผู้ประกอบการภายใต้ภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว**
- **ภาพรวมการยกเลิกกิจการ ทั้งปี 2568 มีจำนวน 22,783 ราย ลดลงจากปีก่อน ร้อยละ 3.78** สะท้อนการปรับตัวของผู้ประกอบการที่ยังสามารถดำเนินธุรกิจต่อเนื่อง ท่ามกลางภาวะเศรษฐกิจที่ขยายตัวช้าและการแข่งขันที่เข้มข้น ทั้งนี้ การยกเลิกกิจการส่วนใหญ่ยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มเดียวกับการจัดตั้งกิจการใหม่ อย่างไรก็ตาม **ประเด็นที่น่าจับตาคือธุรกิจดั้งเดิมที่มีต้นทุนสูง** อาทิ ภาคธุรกิจการเกษตรและภาคการผลิต ซึ่งกำลังเผชิญแรงกดดันจากต้นทุนที่เพิ่มขึ้น การแข่งขันที่ทวีความรุนแรงจากสินค้าราคาต่ำจากต่างประเทศ รวมถึงผลกระทบจากเหตุการณ์อุทกภัยที่ผ่านมา

สถานการณ์การจ้างงาน SME ในส่วนนิติบุคคลภาคบังคับ (ประกันสังคมมาตรา 33)

ข้อมูลผู้ประกันตนของ SME ณ พ.ย. 2568

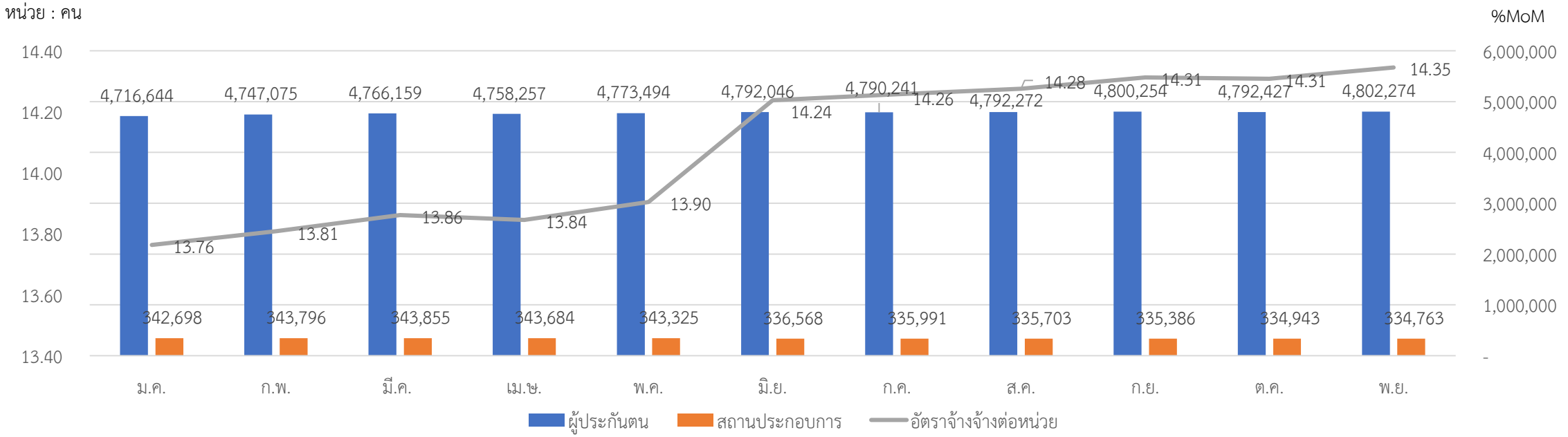
ข้อมูลสถานประกอบการของ SME ณ พ.ย. 2568

ที่มา: สำนักงานประกันสังคม ประมวลผลโดยสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สถานการณ์การจ้างงาน SME ในส่วนนิติบุคคลภาคบังคับ (ประกันสังคมมาตรา 33)

อัตราการจ้างงานต่อหน่วยของ SME ในช่วง ม.ค.- พ.ย.2568

สรุปผลการวิเคราะห์

- จำนวนผู้ประกันตนของ SME ณ เดือน พฤศจิกายน 2568 อยู่ที่ 4,802,274 คน ขยายตัวจากเดือนก่อนร้อยละ 0.21
- จำนวนสถานประกอบการ SME ณ เดือน พฤศจิกายน 2568 อยู่ที่ 334,763 ราย ชะลอตัวเล็กน้อยจากเดือนก่อนหน้า ลดลงร้อยละ 0.19
- อัตราการจ้างงานต่อหน่วยของ SME ณ เดือน พฤศจิกายน 2568 อยู่ที่ 14.35 คน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง จาก 13.76 คน จากเดือนมกราคมเป็นต้นมา สะท้อนให้เห็นถึงการจ้างงานต่อสถานประกอบการเติบโตเพิ่มสูงขึ้น

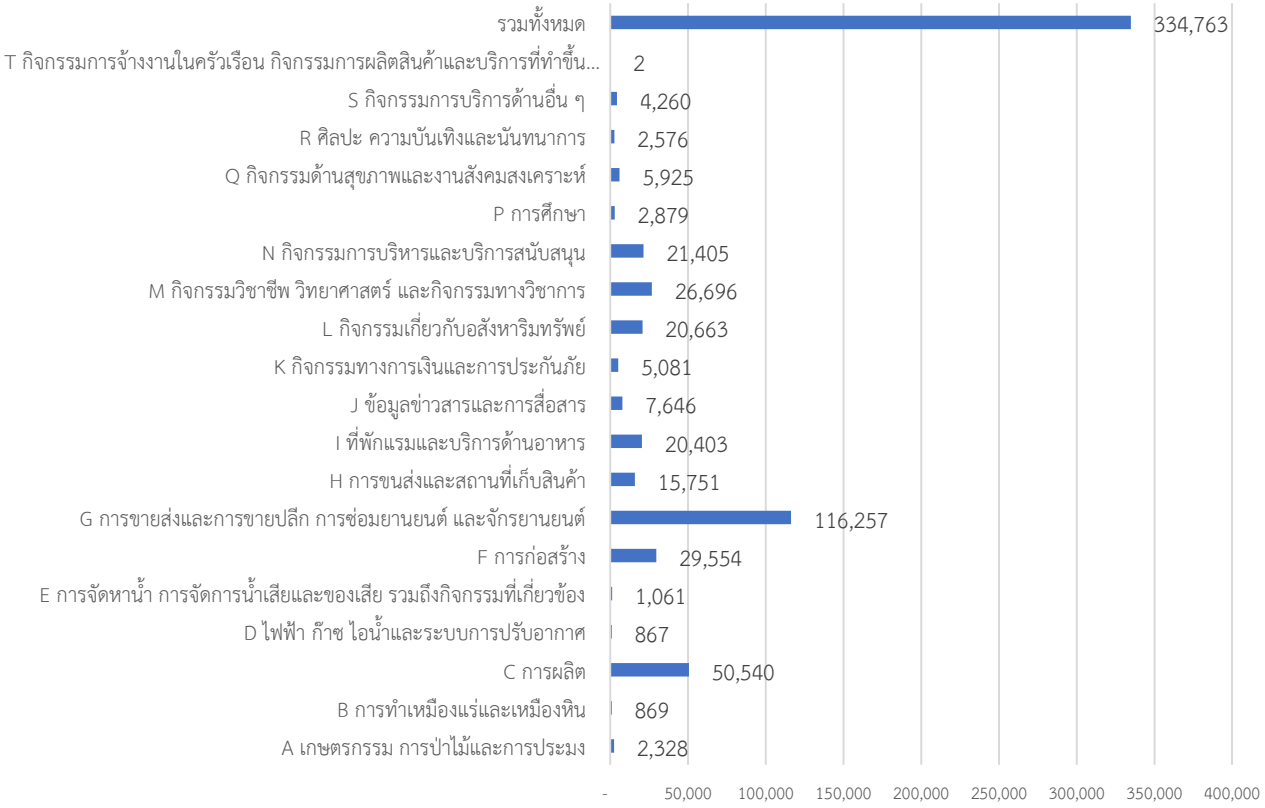
หมายเหตุ

- ข้อมูลในการวิเคราะห์นี้นับรวมเฉพาะ SME ที่เป็นนิติบุคคลไม่นับรวมบุลคลธรรมดาที่ส่งเงินเข้าระบบประกันสังคม
- ข้อมูลในการวิเคราะห์นี้ไม่นับรวมลูกจ้างในหน่วยงานของรัฐที่ส่งเงินเข้าระบบประกันสังคม
- ข้อมูลจำแนกขนาดโดยใช้นิยาม SME ของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

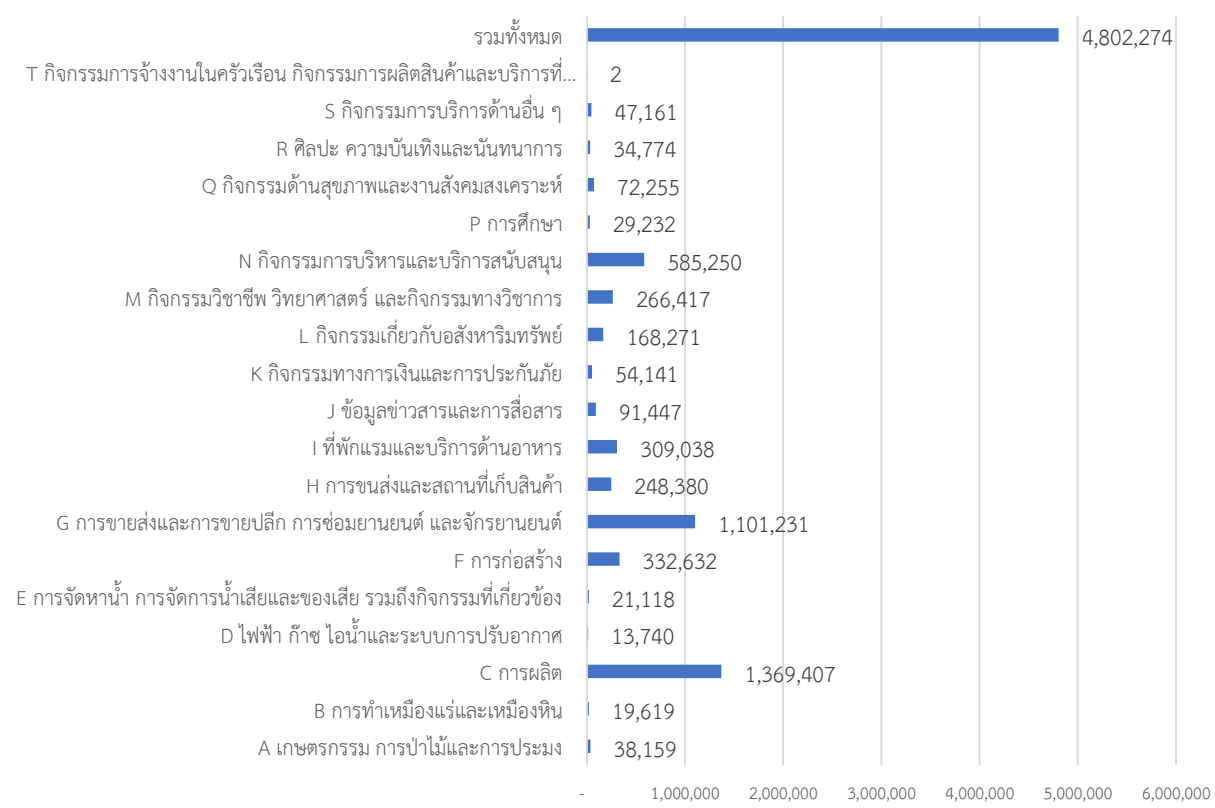
ที่มา: สำนักงานประกันสังคม ประมวลผลโดยสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สถานการณ์การจ้างงาน SME ในส่วนนิติบุคคลภาคบังคับ (ประกันสังคมมาตรา 33)

จำนวนสถานประกอบการ SME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม ประจำเดือน พ.ย. 68

จำนวนผู้ประกันตน SME ตามมาตรา 33 ในระบบประกันสังคม ประจำเดือน พ.ย. 68

สรุปผลการวิเคราะห์

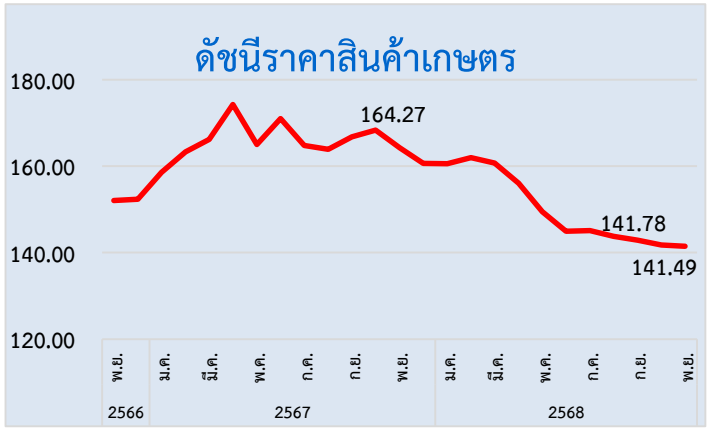
- สถานประกอบการที่อยู่ในระบบประกันสังคมมาตรา 33 ณ เดือน พฤศจิกายน 2568 มีจำนวนรวม 334,763 แห่ง ซึ่งลดลงจากเดือนก่อนหน้าร้อยละ 0.05 เมื่อจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พบว่า สถานประกอบการส่วนใหญ่ดำเนินกิจการ การขายส่งและขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ (หมวด G) มากที่สุด จำนวน 116,257 แห่ง รองลงมาคือ การผลิต (หมวด C) จำนวน 50,540 แห่ง และการก่อสร้าง (หมวด F) จำนวน 29,554 แห่ง
- ผู้ประกันตนที่อยู่ในระบบประกันสังคมมาตรา 33 ณ เดือน พฤศจิกายน 2568 มีจำนวน 4,802,274 คน ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.21 เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนที่ผ่านมา เมื่อพิจารณาตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พบว่า มีผู้ประกันตนอยู่ในสาขาการผลิต (หมวด C) มากที่สุด จำนวน 1,369,407 คน รองลงมาคือ การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์ (หมวด G) จำนวน 1,101,231 คน และ กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุน (หมวด N) จำนวน 585,250 คน ตามลำดับ

ที่มา: สำนักงานประกันสังคม ประมวลผลโดยสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เครื่องชี้สถานการณ์ภาคการเกษตร

ดัชนีเศรษฐกิจการเกษตรในเดือนพฤศจิกายน 2568: ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรในเดือนพฤศจิกายนของทุกปีค่าดัชนีปรับตัวเพิ่มสูงที่สุดในรอบปีเนื่องมาจากปัจจัยเชิงฤดูกาลและโครงการผลิต รวมทั้งสภาพอากาศที่เอื้ออำนวย และเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนปรับตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากผลผลิตสำคัญ อาทิ ข้าวเปลือกเจ้าหอมมะลิและไข่ไก่ ขณะที่มันสำปะหลังมีผลผลิตลดลง เนื่องจากเป็นช่วงที่ผลผลิตข้าวเปลือกเจ้าหอมมะลิออกสู่ตลาดมาก ขณะความต้องการทรงตัวและผู้นำเข้าข้าวมีการชะลอการสั่งซื้อโดยเฉพาะแถบแอฟริกาตะวันตกที่มีการสำรองข้าวเพียงพอ รวมทั้งค่าเงินบาทแข็งค่า ไข่ไก่ความต้องการบริโภคในประเทศลดลงจากภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว ประกอบกับนักท่องเที่ยวจำนวนน้อยกว่าที่คาด ทำให้คำสั่งซื้อจากภาคธุรกิจโรงแรมและร้านอาหารลดลง เป็นต้น สะท้อนจาก ดัชนีราคาสินค้าเกษตรปรับตัวลดลง 13.87% ซึ่งส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้น้อยกว่าช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ดัชนีผลผลิต
+0.44% (yoy)

ดัชนีราคา
-13.87% (yoy)

ดัชนีรายได้เกษตรกร
-13.49% (yoy)

ตารางแสดงการเปลี่ยนแปลงดัชนีเศรษฐกิจการเกษตร (%YOY)

	2566				2567				2568			
	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	พ.ย.
ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร	1.65	2.34	2.39	1.96	-1.93	1.37	2.93	-0.28	5.31	7.26	2.40	0.44
ดัชนีราคาสินค้าเกษตร	-1.08	-5.24	-1.70	-0.17	5.32	11.07	7.38	7.27	-0.99	-11.72	-12.88	-13.87
ดัชนีรายได้เกษตรกร	0.55	-3.02	0.65	1.80	3.28	12.59	10.56	6.97	4.27	-5.31	-10.79	-13.49

- เมื่อเทียบกับเดือน พ.ย. 67 (ที่อยู่ ระดับ 319.05) ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น 0.44% จากสินค้าเกษตรสำคัญมีผลผลิตเพิ่มขึ้น ได้แก่ ข้าวเปลือกเจ้านาปีหอมมะลิ ไข่ไก่ บางพาราและสับปะรด ขณะที่สินค้าเกษตรสำคัญมีผลผลิตลดลง ได้แก่ มันสำปะหลัง
- เมื่อเทียบกับเดือน ต.ค. 68 (ที่อยู่ ระดับ 148.27) ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น 116.14% สินค้าเกษตรสำคัญบางชนิดที่มีผลผลิตเพิ่มขึ้น ได้แก่ ข้าวเปลือกเจ้า ข้าวเปลือกเหนียวนาปีและสับปะรด ขณะที่สินค้าเกษตรสำคัญบางชนิดมีผลผลิตลดลง ได้แก่ สุกรและกุ้งขาวแวนนาไม

- เมื่อเทียบกับเดือน พ.ย. 67 (164.27) ราคาข้าวเปลือกเจ้าหอมมะลิลดลงจากผลผลิตออกสู่ตลาดมาก ขณะที่ความต้องการทรงตัวและผู้นำเข้าชะลอการสั่งซื้อ โดยเฉพาะแอฟริกาตะวันตกที่มีสต๊อกเพียงพอ อีกทั้งเงินบาทแข็งค่ากระทบความสามารถแข่งขันของข้าวไทย ส่วนราคาไข่ไก่ปรับลดลงจากกำลังซื้อในประเทศที่ชะลอตัวและนักท่องเที่ยวต่ำกว่าคาด ส่งผลให้คำสั่งซื้อจากโรงแรมและร้านอาหารลดลง ท่ามกลางผลผลิตที่ออกสู่ตลาดต่อเนื่อง ขณะที่ราคาลองกองปรับเพิ่มขึ้นจากปริมาณผลผลิตลดลง เนื่องจากสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวยในช่วงต้นฤดูกาล ทำให้ผลผลิตเสียหาย
- เมื่อเทียบกับเดือน ต.ค. 68 (141.78) ราคาข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ลดลงจากผลผลิตออกสู่ตลาดมากและโรงงานอาหารสัตว์ชะลอรับซื้อ หลังรัฐปรับโควตาและเปิดให้เอกชนนำเข้าได้ ขณะที่กุ้งขาวแวนนาไมราคาสูงขึ้นจากความต้องการบริโภคในประเทศเพิ่มขึ้นตามมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจคนละครึ่งพลัสและปัญหาการค้าของประเทศคู่แข่งส่งผลให้ผลผลิตไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด

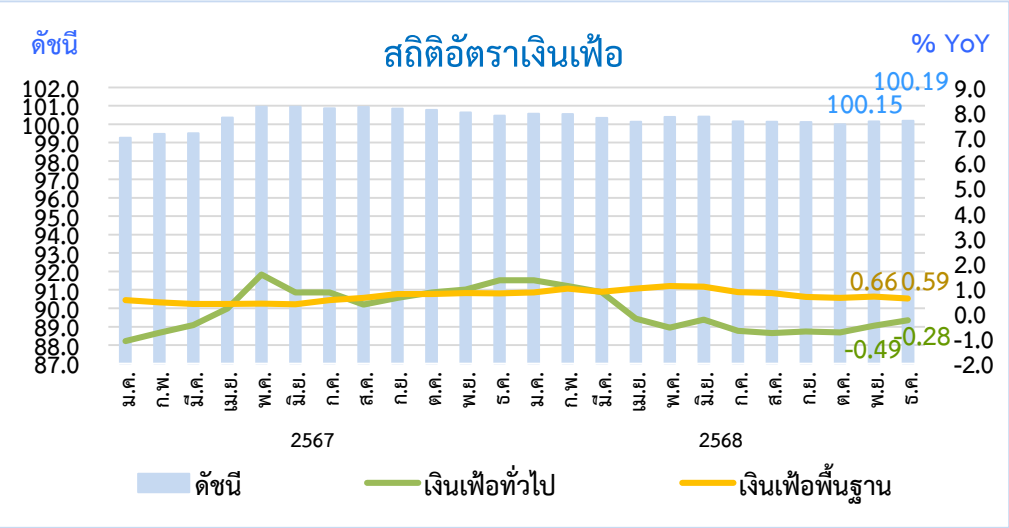
- ในเดือน พ.ย. 68 ดัชนีรายได้เกษตรกรอยู่ที่ระดับ 453.43 ลดลงจากเดือน พ.ย. 67 ที่ 13.49% เป็นผลมาจากสินค้าที่สำคัญบางชนิดมีปริมาณผลผลิตออกสู่ตลาดมากเกินกว่าความต้องการ เช่น ข้าวเปลือกเจ้าหอมมะลิและไข่ไก่ ส่งผลให้ขายได้ในราคาที่ลดลง สะท้อนจากดัชนีราคาสินค้าเกษตรปรับตัวลดลง 13.87% ซึ่งส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้ลดลงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน

ที่มา: ศูนย์ข้อมูลเกษตรแห่งชาติ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ข้อมูล ณ วันที่ 3 ธันวาคม 2568

เครื่องชี้สถานการณ์เงินเฟ้อ

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปของไทยในเดือนธันวาคม 2568: ยังคงติดลบต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 9 ในอัตราชะลอลงโดยอยู่ที่ 0.28% (YoY) โดยปัจจัยกดดันหลักจากราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่ปรับลดลงอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับมาตรการบรรเทาภาวะค่าครองชีพของรัฐบาลยังคงอยู่ อาทิ การอุดหนุนราคาก๊าซหุงต้ม การปรับลดราคาขายปลีกน้ำมันดีเซลและค่าไฟฟ้า ขณะที่ปี 2569 คาดการณ์เงินเฟ้อทั่วไปกลับมาเป็นบวกอยู่ระหว่างที่ 0.0% - 1.0% ขณะที่ยังต้องติดตามความเสี่ยงด้านเงินฝืด

ดัชนีราคาผู้บริโภคเดือนธันวาคม 2568 เท่ากับ 100.19 (ปีฐาน 2566 = 100)		
เมื่อเทียบกับ	การเปลี่ยนแปลง	ร้อยละ
1. เดือนธันวาคม 2567 (YoY)	ลดลง	0.28
2. เดือนพฤศจิกายน 2568 (MoM)	สูงขึ้น	0.04
3. เฉลี่ย 12 เดือน (ม.ค.-ธ.ค.) ปี 2568 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (AoA)	ลดลง	0.14
4. ไตรมาสที่ 4 ปี 2568 เทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน (YoY)	ลดลง	0.52
5. ไตรมาสที่ 4 ปี 2568 เทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (QoQ)	ลดลง	0.02

- ดัชนีราคาผู้บริโภคของไทยเดือนธันวาคม 2568 เท่ากับ 100.19 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน อัตราเงินเฟ้อทั่วไปลดลง 0.28% ซึ่งเป็นการลดลงในอัตราที่ชะลอตัว โดยมีสาเหตุสำคัญจากการลดลงของราคาสินค้าในกลุ่มพลังงาน ได้แก่ ค่ากระแสไฟฟ้าและน้ำมันเชื้อเพลิง ตามสถานการณ์พลังงานในตลาดโลก และคณะกรรมการบริหารกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง (กบน.) มีมติปรับลดอัตราเงินจัดเก็บเข้ากองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับน้ำมันดีเซลลง ประกอบกับราคาสินค้าในกลุ่มของใช้ส่วนบุคคลยังคงลดลงอย่างต่อเนื่อง จากการส่งเสริมการตลาดของผู้ผลิตและผู้ประกอบการ ขณะที่สินค้าในกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ปรับตัวสูงขึ้น จากการสูงขึ้นของราคาผักสด เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์และอาหารสำเร็จรูป และดัชนีราคาผู้บริโภคเมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมาสูงขึ้น 0.04% จากการสูงขึ้นของราคาผักสด เนื้อสุกร ข้าวสารเจ้าและอาหารสำเร็จรูป
- อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยปี 2568 ลดลงร้อยละ 0.14 มีสาเหตุจากการลดลงของหมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม จากการลดลงของน้ำมันเชื้อเพลิง ค่ากระแสไฟฟ้าและของใช้ส่วนบุคคลเป็นสำคัญ สำหรับหมวดอาหารและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ปรับตัวสูงขึ้น จากการสูงขึ้นของราคาเครื่องประกอบอาหาร เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์และอาหารสำเร็จรูป
- ทั้งนี้ เมื่อหักอาหารสดและพลังงานออกแล้ว อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน สูงขึ้น 0.56% ในขณะที่เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ลดลง 0.02% และเฉลี่ยทั้งปี 2568 สูงขึ้น 0.84%

แนวโน้มอัตราเงินเฟ้อทั่วไปของเดือนมกราคม 2569 และไตรมาสที่ 1 ปี 2569

คาดว่าจะยังคงลดลง อยู่ระหว่าง 0.0% – 1.0% (ค่ากลาง -0.5%) โดยมีปัจจัย

1) ราคาน้ำมันดิบดูไบในตลาดโลกต่ำกว่าปีก่อนหน้าอย่างมีนัยสำคัญเนื่องจากกลุ่มประเทศ OPEC+ ปรับเพิ่มกำลังการผลิตอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับคณะกรรมการบริหารกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง (กบน.) ปรับลดอัตราเงินสมทบกองทุนดีเซลลง ทำให้ราคาน้ำมันในประเทศปรับลดลง

2) ภาครัฐได้ดำเนินมาตรการช่วยเหลือ ลดภาระค่าครองชีพอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการปรับลดค่า Ft งวดเดือน ม.ค. – เม.ย. 2569 มาอยู่ที่ 9.72 สตางค์ต่อหน่วย ส่งผลให้อัตราค่ากระแสไฟฟ้าลดลงเหลือ 3.88 บาทต่อหน่วย

3) เงินบาทแข็งค่าทำให้ต้นทุนการนำเข้าลดลง โดยเฉพาะราคาน้ำมันที่มีสัดส่วนในตะกร้าเงินเฟ้อสูง

4) เศรษฐกิจขยายตัวในระดับต่ำและยังไม่มีนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจ เนื่องจากอยู่ในช่วงเลือกตั้งและรอการจัดตั้งรัฐบาลใหม่ช่วงหลังเดือน ก.พ. 2569

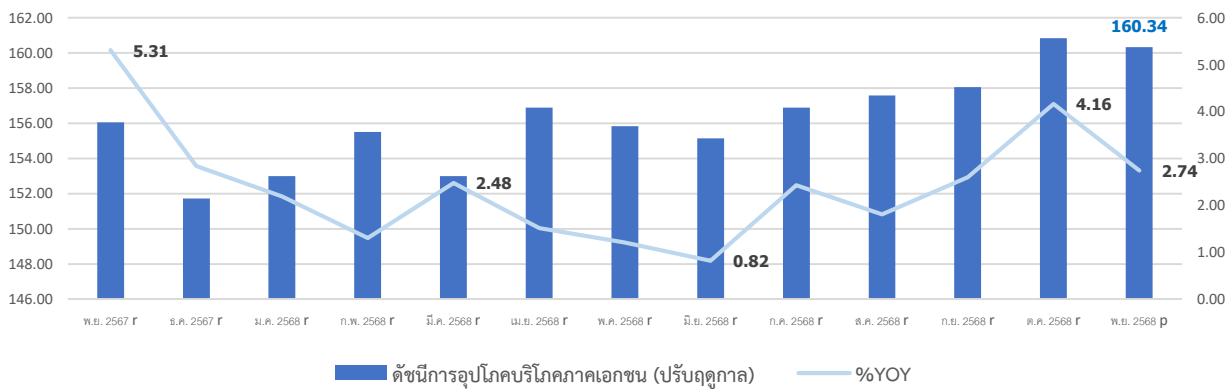
สำหรับปัจจัยสนับสนุนให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปปรับสูงขึ้น ได้แก่ การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว ที่ส่งผลให้ค่าโดยสารเครื่องบินมีแนวโน้มสูงขึ้น และราคาสินค้าเกษตรบางชนิดมีแนวโน้มสูงกว่าปีก่อนหน้า โดยเฉพาะราคาผักสดที่ปรับตัวสูงขึ้นต่อเนื่อง 4 เดือนติดต่อกัน

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปของไทยเมื่อเทียบกับต่างประเทศ

ข้อมูลล่าสุดเดือน พ.ย. 2568 พบว่า อัตราเงินเฟ้อทั่วไปของไทยลดลง 0.49% (YoY) โดยอยู่ระดับต่ำอันดับ 7 จาก 132 เขตเศรษฐกิจที่ประกาศตัวเลข และต่ำสุดในกลุ่มประเทศอาเซียน 9 ประเทศที่ประกาศตัวเลข ได้แก่ บรูไน ติมอร์-เลสเต สิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย เวียดนาม และ สปป.ลาว

ที่มา: สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า (สนค.) ข้อมูล ณ วันที่ 7 มกราคม 2569

เครื่องชี้การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ณ เดือนพฤศจิกายน 2568

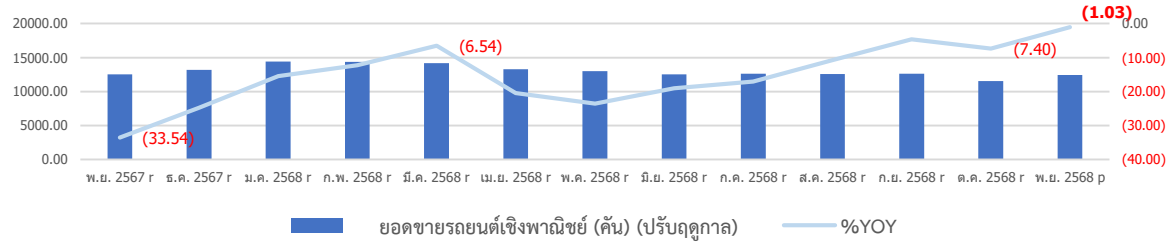

ดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน (ปรับฤดูกาล) เดือนพฤศจิกายน 2568 อยู่ที่ 160.34 ขยายตัวร้อยละ 2.74 (YoY) สะท้อนถึงการใช้จ่ายภาคเอกชนยังคงเติบโตต่อเนื่อง โดยมีปัจจัยสนับสนุนดังนี้

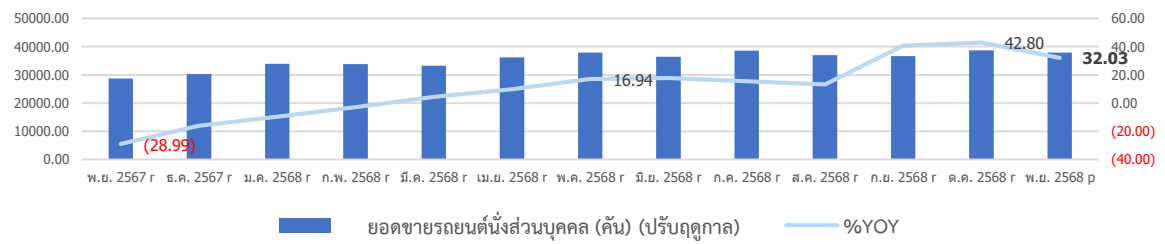
- ดัชนีการใช้จ่ายสินค้าคงทน ขยายตัวร้อยละ 9.72 (YoY) ขยายตัวตามยอดขายรถยนต์นั่งส่วนบุคคล ร้อยละ 32.03 (YoY) ขณะที่ยอดขายรถยนต์เชิงพาณิชย์ หดตัวร้อยละ 1.03 (YoY) ต่อเนื่องกว่า 12 เดือน สะท้อนถึงภาคธุรกิจและการลงทุนของเอกชนยังเผชิญแรงกดดันจากภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว โดยดัชนีการใช้จ่ายสินค้ากึ่งคงทนขยายที่ร้อยละ 1.33
- ดัชนีการใช้จ่ายภาคบริการ ขยายตัวร้อยละ 3.52 ซึ่งเป็นการขยายตัวในทุกองค์ประกอบ โดยเฉพาะดัชนียอดขายบริการคมนาคมขนส่ง ขยายตัวร้อยละ 5.91 (YoY) และ ดัชนียอดขายบริการข้อมูลข่าวสารและการสื่อสารขยายตัวร้อยละ 4.79 (YoY)
- ขณะที่ดัชนีการใช้จ่ายสินค้าไม่คงทน และดัชนีการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างชาติ หดตัวร้อยละ 1.15 (YoY) และ 3.43 (YoY) ตามลำดับ สะท้อนถึงกำลังซื้อภาคครัวเรือนและภาคท่องเที่ยวยังฟื้นตัวได้ไม่เต็มที่

ดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน (ปรับฤดูกาล)

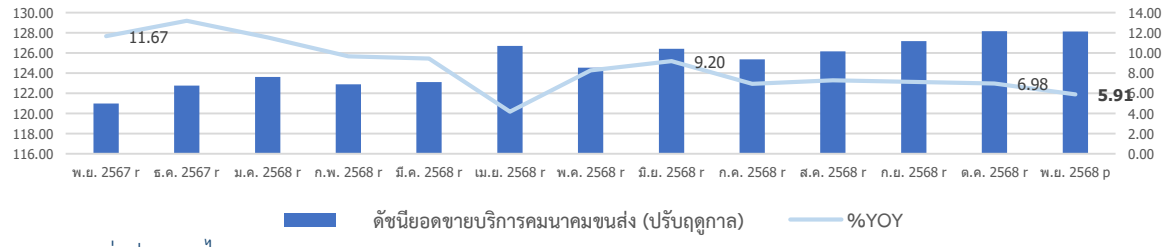
ยอดขายรถยนต์เชิงพาณิชย์ (คัน) (ปรับฤดูกาล)

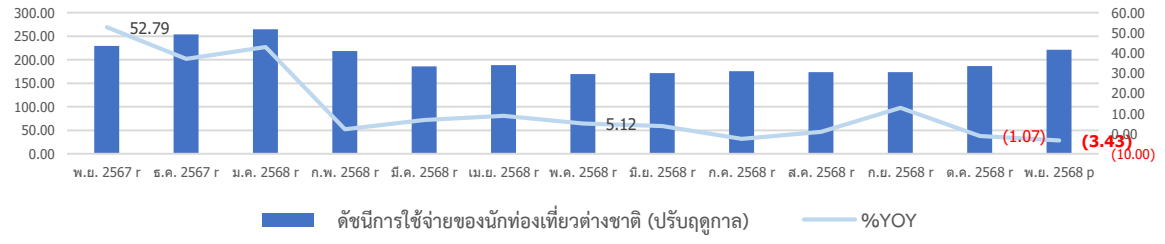
ยอดขายรถยนต์นั่งส่วนบุคคล (คัน) (ปรับฤดูกาล)

ดัชนียอดขายบริการคมนาคมขนส่ง (ปรับฤดูกาล)

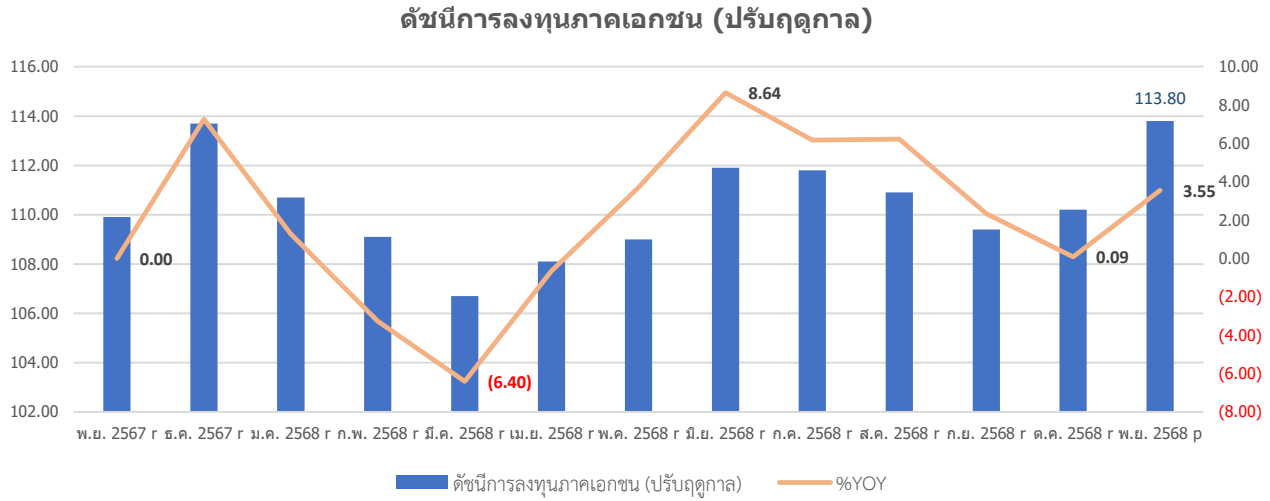

ดัชนีการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างชาติ (ปรับฤดูกาล)

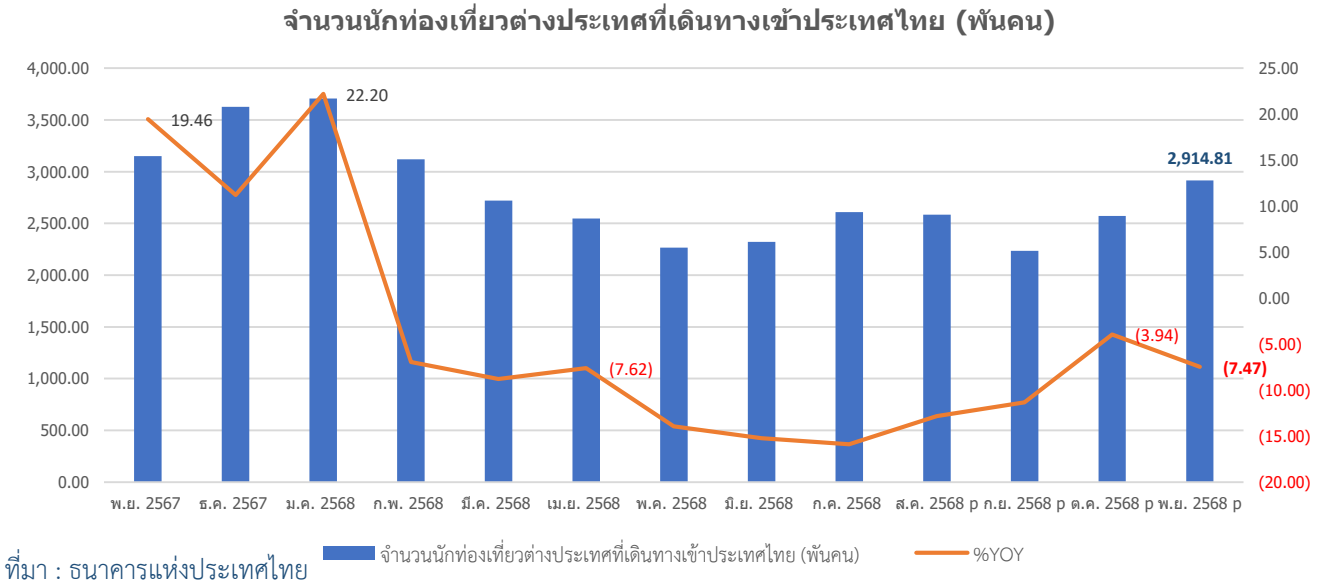
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

เครื่องชี้ด้านการลงทุนภาคเอกชน ณ เดือนพฤศจิกายน 2568

ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน (ปรับฤดูกาล) เดือนพฤศจิกายน 2568 อยู่ที่ระดับ 113.80 ขยายตัวร้อยละ 3.55 (YoY) โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากดัชนีการลงทุนภาคเอกชนในหมวดเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่มีค่าดัชนีอยู่ที่ระดับ 139.80 ขยายตัวร้อยละ 7.21 (YoY) สอดคล้องกับการนำเข้าเครื่องจักรและอุปกรณ์ ขยายตัวร้อยละ 11.54 (YoY) และ การจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ในประเทศที่ขยายตัวสูงถึงร้อยละ 37.61 (YoY) ขณะที่ดัชนีการลงทุนภาคเอกชนในหมวดยานพาหนะหดตัวร้อยละ 2.6 (YoY) และดัชนีการลงทุนภาคเอกชนหมวดก่อสร้างหดตัวร้อยละ 0.43 (YoY) สะท้อนถึงการชะลอตัวของภาคเอกชน เนื่องจากความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจ ถึงแม้จะมีทิศทางเป็นบวกก็ตาม

เครื่องชี้ด้านการท่องเที่ยว ณ เดือนพฤศจิกายน 2568

จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้าประเทศไทยในเดือนพฤศจิกายน 2568 ส่งสัญญาณชะลอตัวในเชิงโครงสร้าง โดยมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ 2.91 ล้านคน หดตัวร้อยละ 7.47 (YoY) ซึ่งเป็นการลดลงต่อเนื่อง สะท้อนถึงอุปสงค์ที่แผ่วลงแม้จะเข้าสู่ช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว สอดคล้องกับอัตราการเข้าพักที่ลดลง ร้อยละ 1.40 (YoY) และสัดส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้าพักรวมทั้งประเทศ หดตัวร้อยละ 0.62 (YoY) ขณะที่ดัชนีชี้นำอย่างอัตราการจองห้องพักล่วงหน้า 3 เดือน หดตัวอย่างมีนัยสำคัญถึงร้อยละ 60.96 (YoY) สะท้อนถึงความเชื่อมั่นที่ลดลงและพฤติกรรมการเดินทางที่เปลี่ยนแปลงไปตามสภาวะเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องเฝ้าระวังเนื่องจากอาจส่งผลกระทบต่อเนื่องต่อห่วงโซ่อุปทานในภาคการท่องเที่ยวของไทยในระยะถัดไป

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ผู้จัดทำรายงานสถานการณ์ SME รายเดือน

- **การค้าระหว่างประเทศของ SME**
  ณัฏฐกฤติ นิธิประภา nattakrit@sme.go.th
- **การค้าชายแดนของ SME**
  ปฏิญญา แป้นแก้ว patinya@sme.go.th
- **ดัชนีความเชื่อมั่น SMESI**
  ตวงพร สิงห์โต tuangporn@sme.go.th
- **การจัดตั้ง ยกเลิกกิจการ SME**
  โสภณ เอื้อมณีรัตนกุล sophon@sme.go.th
- **จำนวนการจ้างงาน SME ของผู้ประกันตน มาตรา 33**
  แพรวไพลิน อยู่รอด praewpailin@sme.go.th
- **เครื่องชี้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบต่อภาคเกษตร**
  ธวชินี พ่วงนาคพันธุ์ thawachinee@sme.go.th
- **สถานการณ์เครื่องชี้เศรษฐกิจสำคัญ**
  กัญญา สนวา kanya@sme.go.th

ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
0-2142-9178

- **บรรณาธิการ**

เรขา ศรีสมบูรณ์ ผู้อำนวยการฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ
ปริญญา เลื่อนชิด รองผู้อำนวยการฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ
รัตน คุ้มมณี หัวหน้าส่วนติดตามและวิเคราะห์สถานการณ์
ธนบดี ธนพงญกฤตย์ หัวหน้าส่วนพัฒนาเครื่องมือและประมาณการเศรษฐกิจ
ศุภริน เจริญพานิช หัวหน้าส่วนวิเคราะห์เตือนภัยทางเศรษฐกิจ

สำหรับดาวน์โหลดข้อมูลสถานการณ์ SME เพิ่มเติม

สสว. สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ประเด็นที่น่าสนใจ

สถานการณ์ด้านหนี้สินกิจการของ SME ไตรมาส 4 ปี 2568

เก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการ SME จำนวน 2,758 ราย จาก 6 ภูมิภาค ระหว่างวันที่ 20 - 29 ธันวาคม 2568

นิยามภาระหนี้สิน

มีภาระหนี้สิน : เป็นการยืมเงินของธุรกิจจากแหล่งเงินทุน ทั้งในสถาบันการเงิน และนอกสถาบันการเงิน ซึ่งเป็นการกู้ยืมเงินเพื่อมาใช้ดำเนินการในการดำเนินงานของธุรกิจ

*ข้อจำกัดด้านการทำบัญชีของธุรกิจรายเล็กทำให้ธุรกิจรายเล็กบางรายไม่มีการแบ่งสัดส่วนระหว่างเงินกู้ยืมที่ใช้ในธุรกิจและใช้ส่วนบุคคล ทำให้ในการตอบแบบสอบถาม คำตอบของผู้ประกอบการส่วนหนึ่งจะเป็นทั้งในหมวดของหนี้สินธุรกิจและหนี้สินส่วนบุคคล

ไม่มีภาระหนี้สิน : ธุรกิจไม่มีการกู้ยืมเงิน เป็นการใช้ทรัพย์สินส่วนตัว หรือการระดมทุนในการดำเนินงานของธุรกิจ

สัดส่วนผู้มีหนี้สินเพิ่มขึ้น แต่การเพิ่มขึ้นกระจุกในธุรกิจรายย่อย

สินเชื่อในระบบยังเข้าถึงยาก แม้ความต้องการเงินทุนยังสูง

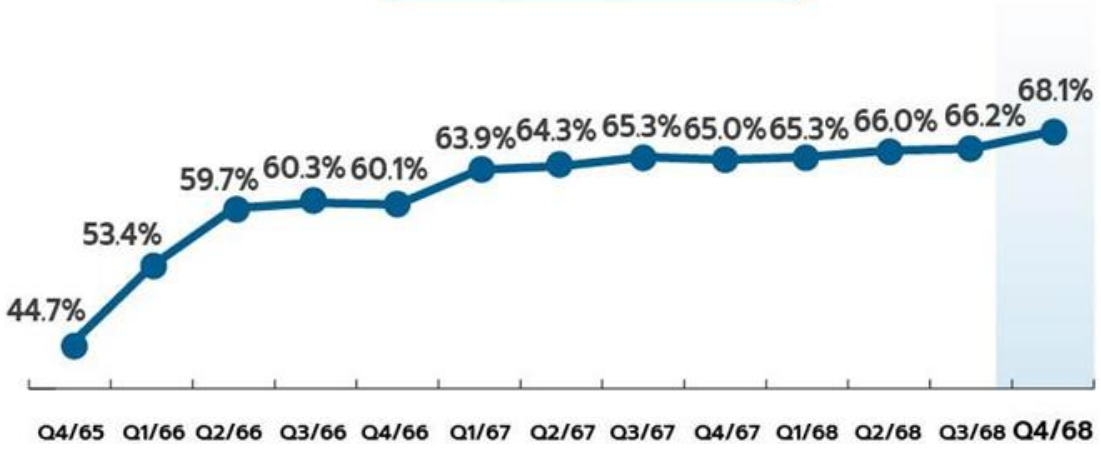

ประเด็นด้านภาระหนี้สินของ SME กำลังขยับจาก “ปริมาณหนี้” ไปสู่ “คุณภาพและเงื่อนไขของแหล่งเงินทุน” และแม้ยอดหนี้เริ่มชะลอ แต่หนี้คงค้างยังสูงในบางกลุ่ม

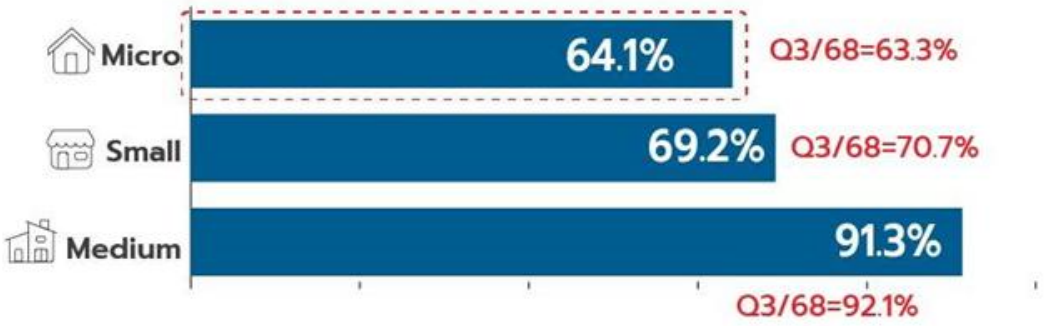
สถานการณ์หนี้สินไตรมาส 4/2568 พบว่า สัดส่วน SME ที่มีหนี้โดยรวมเพิ่มขึ้น โดยเป็นผลจากกลุ่มรายย่อยเพิ่มขึ้นเป็นหลัก ขณะที่กลุ่มขนาดย่อมและขนาดกลางมีสัดส่วนผู้เป็นหนี้ลดลงจากไตรมาสก่อน

สัดส่วน SME ที่มีภาระหนี้สิน ในปัจจุบัน

ภาพรวม SME

SME ที่มีภาระหนี้สินไตรมาส 4/68 แยกตามขนาดธุรกิจ

แยกตามสาขาธุรกิจ

*2 สาขาที่มีการเก็บข้อมูลเพิ่มมีภาระหนี้สินดังนี้ กิจกรรมสารสนเทศ 55.8% และ บริการเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง 43.2%ข

การพึ่งพาเงินกู้นอกระบบของ SME ยังคงอยู่ในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง โดยในไตรมาส 4/2568 มีสัดส่วนผู้ประกอบการมากกว่า 40% ที่ยังใช้เงินกู้นอกระบบ แม้ธุรกิจรายย่อย (Micro) จะเป็นกลุ่มที่พึ่งพาแหล่งเงินทุนดังกล่าวมากที่สุด แต่ข้อมูลล่าสุดสะท้อนแนวโน้มที่น่ากังวล คือ ธุรกิจขนาดย่อม (Small) เริ่มพึ่งพาเงินกู้นอกระบบเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ซึ่งชี้ให้เห็นว่าข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบกำลังขยายตัวไปยังกลุ่มที่เดิมสามารถพึ่งพาระบบการเงินได้มากกว่า

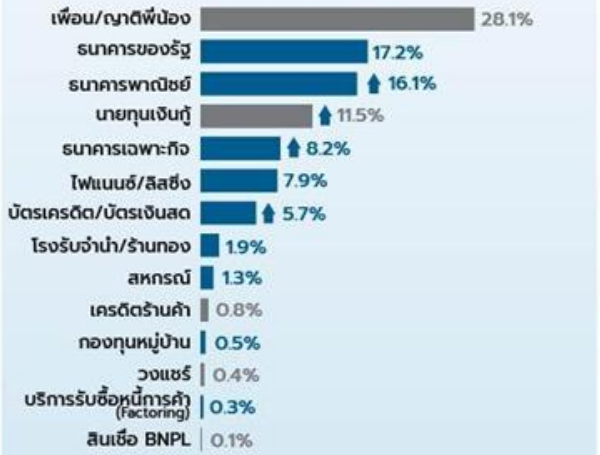
ประเภทแหล่งกู้ยืมเงินของธุรกิจ SME

แหล่งเงินกู้

ประเภทแหล่งเงินกู้ Q4/68

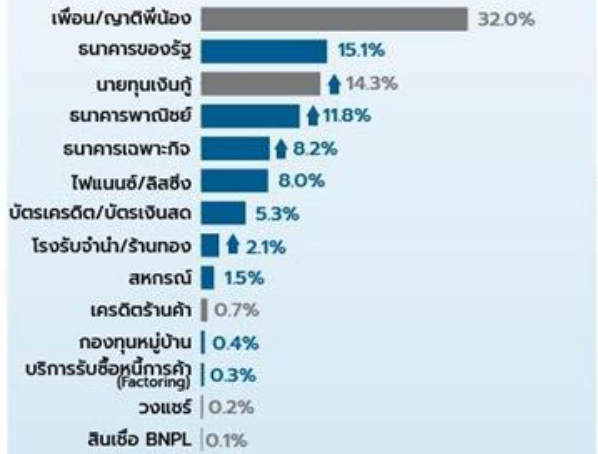
SME

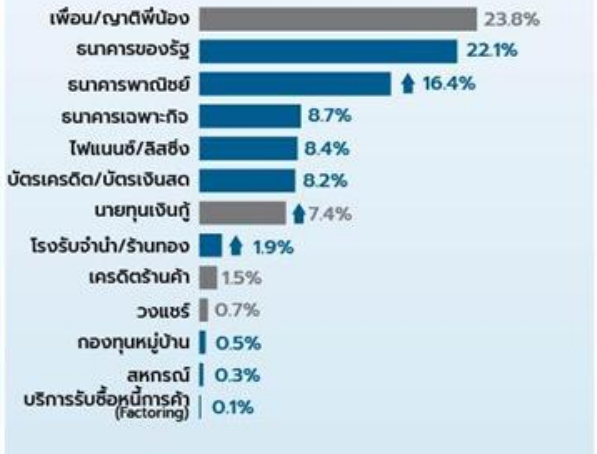
Micro

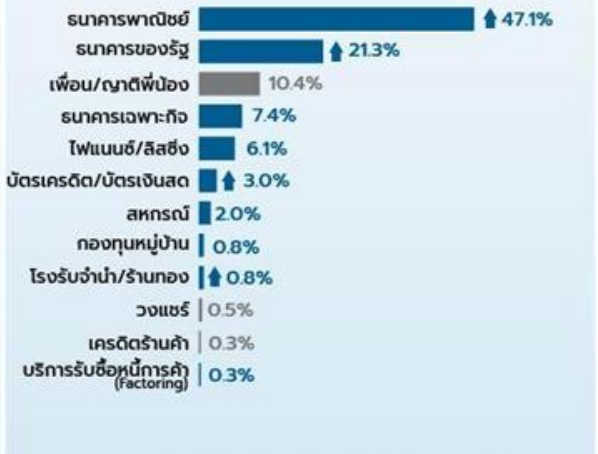
Small

Medium

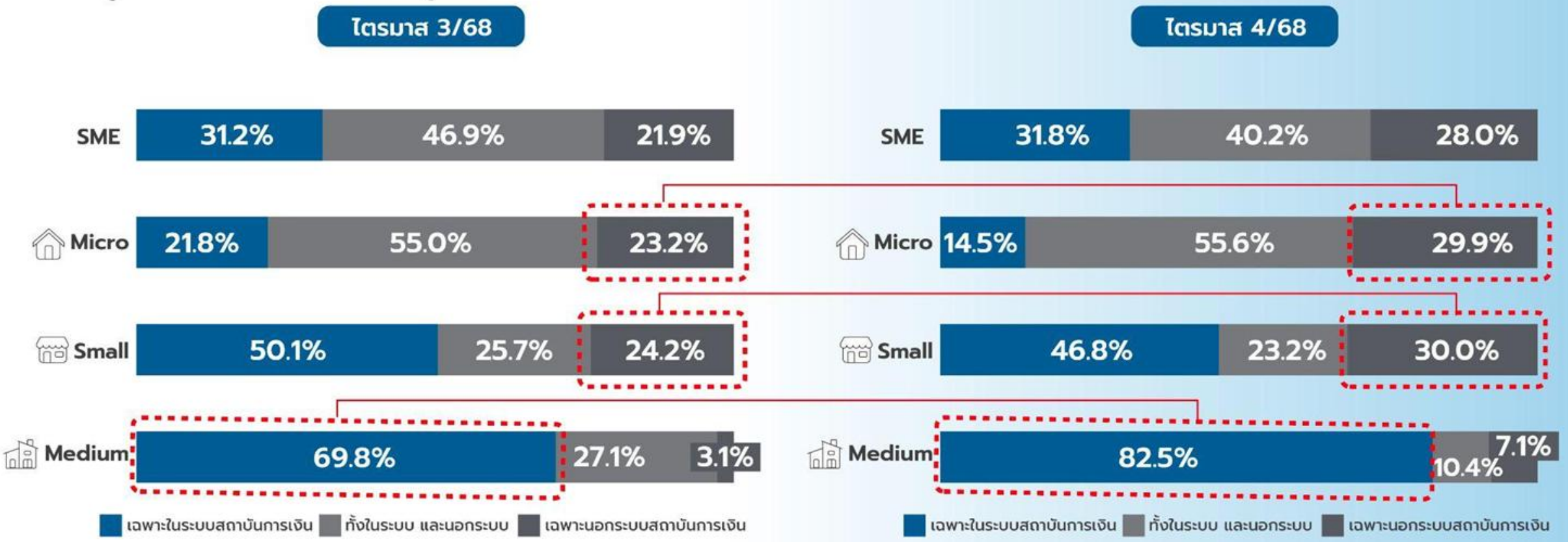

การเปลี่ยนแปลงของสัดส่วนเมื่อเทียบกับไตรมาส 3 ปี 2568
▲ คือ สัดส่วนเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า

หมายเหตุ :1.ธนาคารของรัฐ เช่น กรุงไทย/ออมสิน/ธกส. 2. ธนาคารเฉพาะกิจ เช่น SME Bank/EXIM Bank/ธอส./ธนาคารอิสลาม
2.การกู้ยืมจาก "เพื่อน ญาติ หรือคนรู้จัก" ที่ปรากฏในการสำรวจ อาจมีลักษณะคล้ายการกู้จาก "นายทุนเงินกู้" เนื่องจากหลายกรณีมีการคิดดอกเบี้ยในอัตราใกล้เคียงกัน เพียงแต่ผู้ประกอบการมักไม่ระบุว่าเป็นนายทุน เพราะมองว่าเป็นการกู้จากคนรู้จักซึ่งให้ความยืดหยุ่นหรือความไว้วางใจมากกว่า ทั้งนี้จึงอาจทำให้สัดส่วนการกู้จากนายทุนในข้อมูลจริงต่ำกว่าความเป็นจริง

เมื่อเทียบไตรมาส 3/2568 พบว่า สัดส่วน “กู้นอกระบบอย่างเดียว” เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนในกลุ่มธุรกิจรายย่อย (Micro) และธุรกิจขนาดย่อม (Small) ขณะที่ การพึ่งพาแหล่งกู้ยืมเงิน “ทั้งในและนอกระบบ” ลดลงในภาพรวม สะท้อนว่าผู้ประกอบการรายเล็กบางส่วนอาจต้องพึ่งพาแหล่งทุนที่เข้าถึงได้เร็วขึ้น ส่วน Medium มีสัดส่วน “กู้ในระบบอย่างเดียว” เพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อน

แหล่งกู้ยืมเงิน แยกตามขนาดธุรกิจ

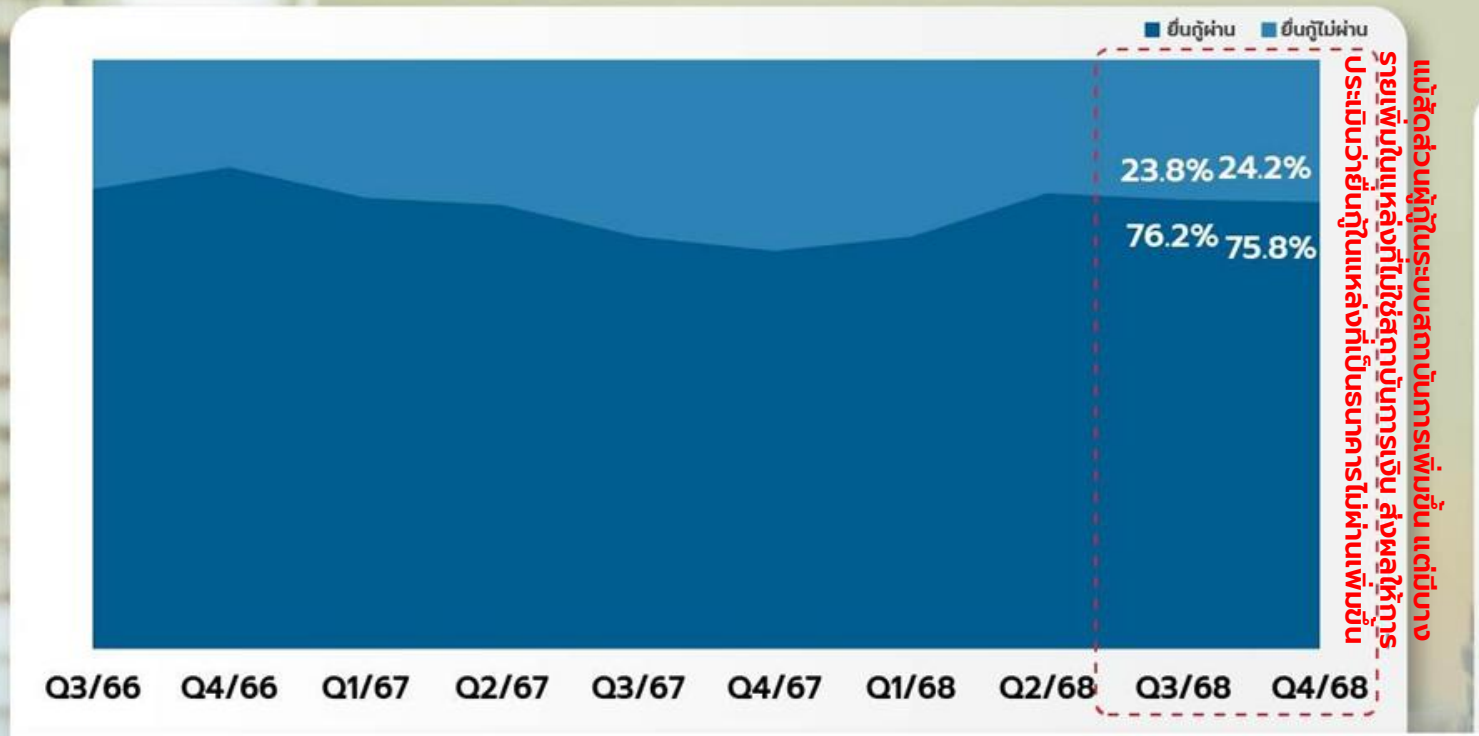
โครงสร้างการใช้เงินกู้ของ SME ยังเน้น “ทุนหมุนเวียน” เป็นหลักต่อเนื่อง ขณะที่การกู้เพื่อขยาย/ลงทุนยังอยู่ในระดับต่ำ

วัตถุประสงค์ในการนำเงินไปใช้ของธุรกิจ SME

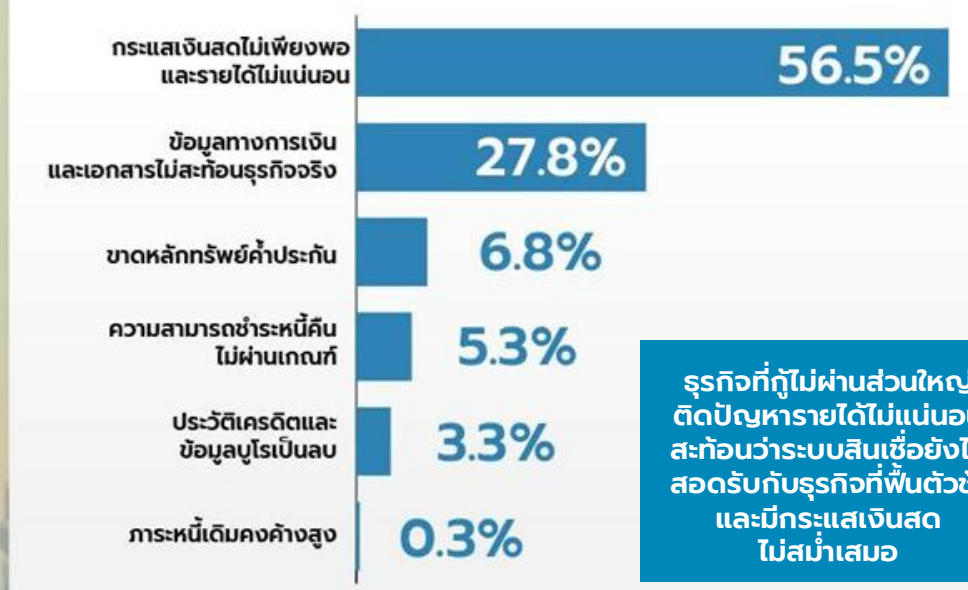

การเข้าถึงสินเชื่อในระบบของ SME ยังมีข้อจำกัด แม้ความต้องการเงินทุนสูง โดยไตรมาส 4/2568 ผู้ยื่นกู้เพิ่มเล็กน้อย แต่ผู้ยื่นกู้ไม่ผ่านเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อน โดยมีปัจจัยหลักจากกระแสเงินสดและรายได้ที่ยังไม่แน่นอน

ประเมินการกู้ยืมสินเชื่อในระบบสถาบันการเงินของธุรกิจ SME

เหตุผลสำคัญที่ไม่ผ่านการยื่นกู้

ธุรกิจที่กู้ไม่ผ่านส่วนใหญ่ติดปัญหารายได้ไม่แน่นอน สะท้อนว่าระบบสินเชื่อยังไม่สอดรับกับธุรกิจที่ฟื้นตัวช้า และมีกระแสเงินสดไม่สม่ำเสมอ

SME มีความต้องการยื่นกู้ในระบบเพิ่มขึ้นจาก 89.3% ในไตรมาส 3/68 เป็น 90.2% ในไตรมาส 4/68 ขณะที่ผู้ยื่นกู้ไม่ผ่านยังคงเพิ่มขึ้น

SME ที่กู้ไม่ผ่านกระจุกตัวในธุรกิจค้าส่งสินค้าอุปโภคบริโภค วัสดุก่อสร้าง บริการซ่อมบำรุง และบริการท่องเที่ยวกลุ่มไกด์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นธุรกิจขนาดย่อมและรายย่อย ในภาคการค้าและบริการที่พึ่งพากำลังซื้อผู้บริโภคโดยตรง เผชิญรายได้ผันผวน การแข่งขันสูง และกระแสเงินสดไม่แน่นอน ส่งผลให้ไม่ผ่านเกณฑ์ความสามารถในการชำระคืนและหลักทรัพย์ค้ำประกัน

หมายเหตุ : 1. มี MSME ร้อยละ 90.2 ของ MSME ที่มีภาระหนี้สินทั้งหมด ที่มีการยื่นขอสินเชื่อในระบบสถาบันการเงิน
2. มี MSME ที่มีการกู้ยืมในระบบสถาบันการเงิน แต่ไม่ใช่แหล่งสินเชื่อหลัก แต่เป็นการกู้ยืมผ่านไฟแนนซ์ลิงซิ่ง โรงรับจำนำ และบัตรเครดิต/เดบิต

เมื่อพิจารณาตามสาขาธุรกิจในไตรมาส 4/2568 ภาคการค้ามีสัดส่วนผู้ยื่นกู้ไม่ผ่าน 27.5% และภาคบริการ 23.8% สูงกว่าภาคการผลิต (21.7%) ขณะที่ภาคธุรกิจการเกษตรมีสัดส่วนผู้ยื่นกู้ไม่ผ่านต่ำกว่า (16.7%)

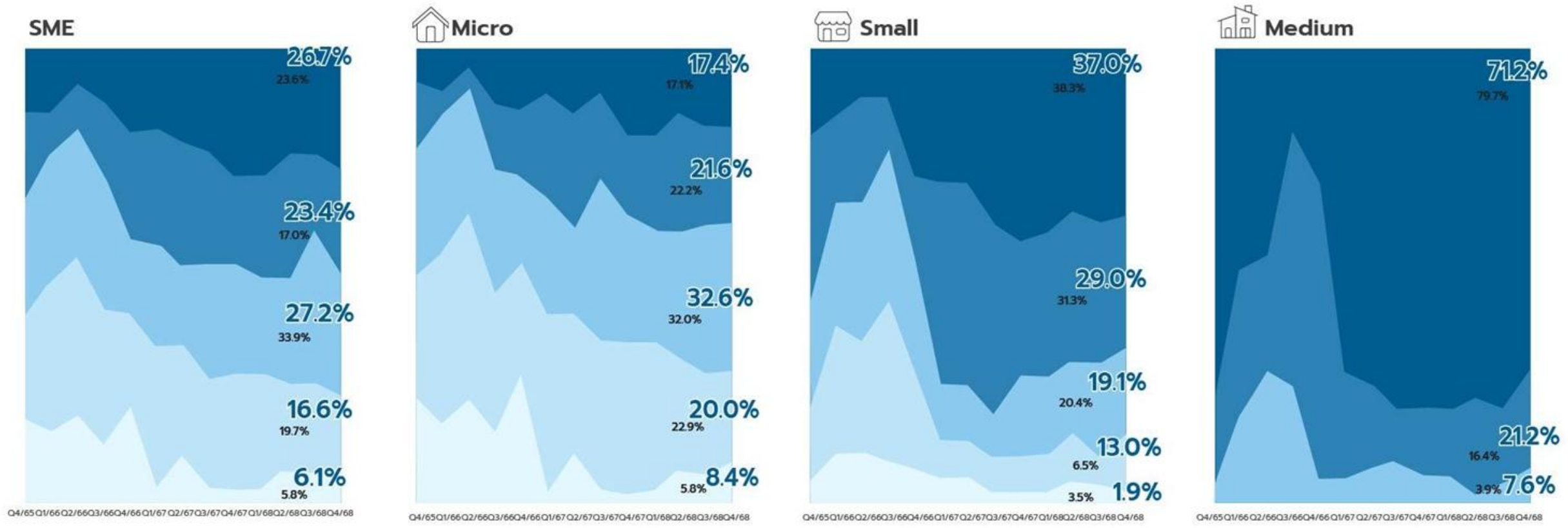

สัดส่วนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนสถาบันการเงิน ไตรมาส 4/68

เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจ กลุ่มรายย่อยมีสัดส่วนหนี้เพิ่มขึ้นในช่วงวงเงินไม่เกิน 50,000 บาท และ 100,001–500,000 บาท ขณะที่กลุ่มขนาดย่อมยังมีหนี้กระจายในช่วงวงเงินระดับกลาง ส่วนกลุ่มขนาดกลางมีหนี้วงเงินสูงเป็นสัดส่วนหลักต่อเนื่อง

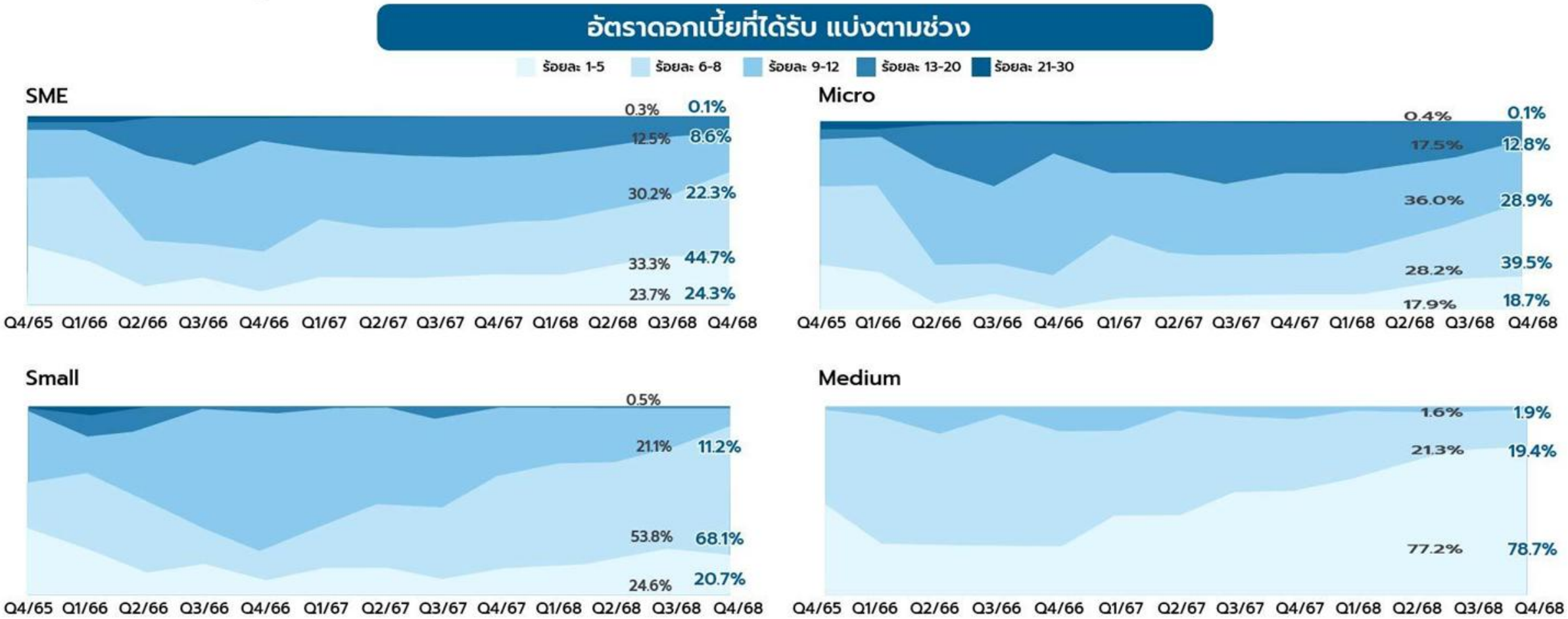
ภาระหนี้สินทั้งหมดของธุรกิจ SME

หมายเหตุ : 1.ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของสัดส่วนหนี้บางช่วงวงเงินส่วนหนึ่งสะท้อนการเพิ่มของกลุ่มตัวอย่างใหม่ที่มีภาระหนี้อยู่แล้ว มิได้สะท้อนการเพิ่มขึ้นของภาระหนี้ของผู้ประกอบการรายเดิมทั้งหมด
2.การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของภาระหนี้อาจมีข้อจำกัดในกลุ่มที่มีหนี้มากกว่า 1 ล้านบาท เนื่องจากแบบสอบถามกำหนดช่วงหนี้สูงสุดไว้เพียง "มากกว่า 1 ล้านบาท" ทำให้ไม่สามารถวัดการเพิ่มขึ้นของหนี้ในกลุ่มนี้ได้อย่างชัดเจน

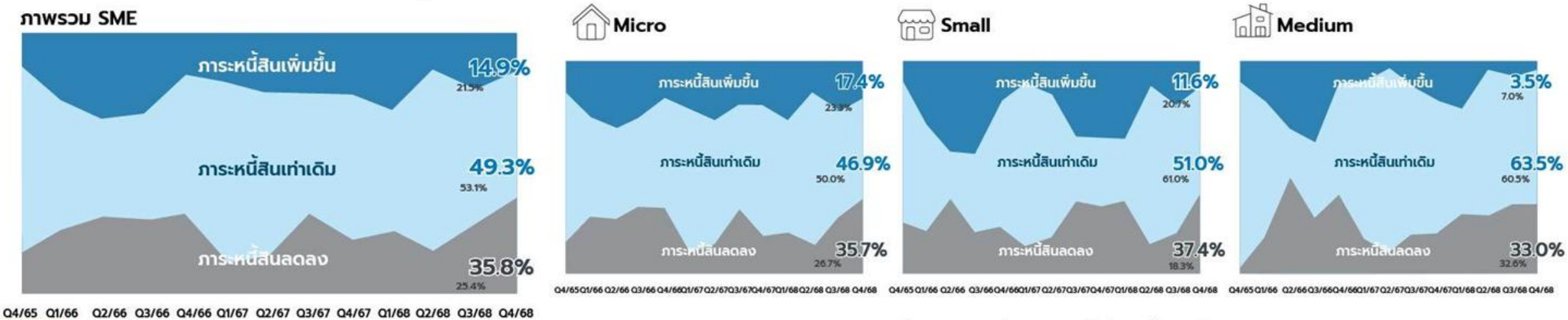
ต้นทุนดอกเบี้ยของ SME ในไตรมาส 4/2568 ปรับลดลงจากไตรมาสก่อน สะท้อนการผ่อนคลายของภาวะการเงินบางส่วน
อย่างไรก็ดี อัตราดอกเบี้ยของกลุ่มรายเล็กยังสูงกว่ากลุ่มขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสัมพันธ์กับความแตกต่าง
ด้านความเสี่ยงและเงื่อนไขการเข้าถึงแหล่งทุน

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของ SME

ภาระหนี้สินของ SME ในไตรมาส 4 มีแนวโน้มลดลงมากขึ้นในทุกขนาดธุรกิจ โดยแรงสนับสนุนจากความสามารถในการชำระหนี้รายงวด และปัจจัยบวกจากการลดดอกเบี้ยนโยบาย รวมถึงการเข้าถึงสินเชื่อทางเลือก อย่างไรก็ตาม อาจเป็นผ่อนคลายเชิงตัวเลข แต่อ่อนไหวเชิงโครงสร้าง เพราะยังมีธุรกิจที่มียอดหนี้คงค้างสูงต่อเนื่อง ซึ่งอาจเกิดจากการกู้ยืมใหม่เข้ามาทดแทนหนี้เดิม หรือชำระหนี้ตามปกติแต่ยอดคงเหลือยังสูง

การเปลี่ยนแปลงของภาระหนี้สินธุรกิจ SME

3 สาขาธุรกิจที่มีสัดส่วนภาระหนี้สินเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากไตรมาสที่ 4 /2568

ภาพรวม SME	Micro	Small	Medium
• ด้านการขนส่งมวลชน(ไม่ประจำทาง)	• ด้านการขนส่งมวลชน(ไม่ประจำทาง)	• ด้านการขนส่งมวลชน(ไม่ประจำทาง)	• ด้านการขนส่งสินค้า
• บริการก่อสร้าง	• ผลิตอาหารและเครื่องดื่ม	• ผลิตภัณฑ์จากพลาสติก	• ผลิตภัณฑ์จากพลาสติก
• ร้านอาหาร/ภัตตาคาร	• ร้านอาหาร/ภัตตาคาร	• เสื้อผ้าและสิ่งทอ	• บริการก่อสร้าง
		• ผลิตอัญมณีและเครื่องประดับ	

- ธุรกิจที่ต้องใช้เงินลงทุนสูงและต้นทุนคงที่สูง → ขนส่ง, ก่อสร้าง, การผลิต → ภาระหนี้ต่อเนื่อง
- ธุรกิจรายได้ไม่แน่นอน / ขึ้นกับฤดูกาล → ร้านอาหาร, อุปโภคบริโภค, โรงแรม → ต้องกู้เพื่อรักษาสภาพคล่อง

ปัจจัยสำคัญอาจเกิดจากทั้งการกู้ยืมใหม่เข้ามาทดแทนหนี้เดิม การชำระเงินงวดปกติที่ไม่ลดยอดหนี้รวมชัดเจน หรือการปรับโครงสร้างหนี้เพื่อลดภาระในช่วงดอกเบี้ยลดลง ดังนั้น ภาระหนี้เท่าเดิมไม่ได้บ่งชี้ว่าธุรกิจไม่ชำระหนี้ แต่สะท้อนว่าฐานหนี้ยังสูงและมีความซับซ้อนในการบริหาร

หมายเหตุ : ในแต่ละขนาดธุรกิจ จะมีจำนวนสาขาธุรกิจไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับลักษณะและขนาดธุรกิจ

ภาพรวมยังอยู่ในโหมด “ประคองตัว” ต่อเนื่อง ขณะที่ภาระหนี้ยังสูง

สัญญาณความเสี่ยงเริ่มสะท้อนผ่านการชำระล่าช้าและสภาพคล่องตึงตัวในบางกลุ่ม

ภายใต้การแข่งขันที่รุนแรง รายได้ไม่สม่ำเสมอ และต้นทุนที่สูงขึ้น

มาตรการช่วยเหลือควร “มุ่งเป้า” และจำแนกตามขนาดธุรกิจ ระดับความพร้อม และสถานะการเข้าถึงแหล่งทุน เพื่อให้ช่วยได้ตรงจุดและเกิดผลจริง

แม้ SME ส่วนใหญ่ยังสามารถชำระหนี้ได้ตามสัญญา แต่สัญญาณความเสี่ยงเริ่มชัดเจนจากธุรกิจที่ ชำระผิดเงื่อนไข โดยเฉพาะ การชำระล่าช้า หรือ ชำระเต็มแต่สภาพคล่องไม่เหลือ โดยเฉพาะกลุ่มที่กู้จาก นอกระบบสถาบันการเงิน นอกจากนี้ยังพบว่าแม้ SME ที่กู้ในระบบก็ยังเผชิญปัญหาการชำระหนี้เช่นเดียวกัน สะท้อนให้เห็นว่า SME ส่วนใหญ่ยังชำระหนี้ได้ แต่ต้องใช้ความพยายามสูงและบริหารสภาพคล่องอย่างเข้มข้น

ความสามารถในการชำระหนี้ของธุรกิจ SME ในปัจจุบัน

ความสามารถในการชำระหนี้

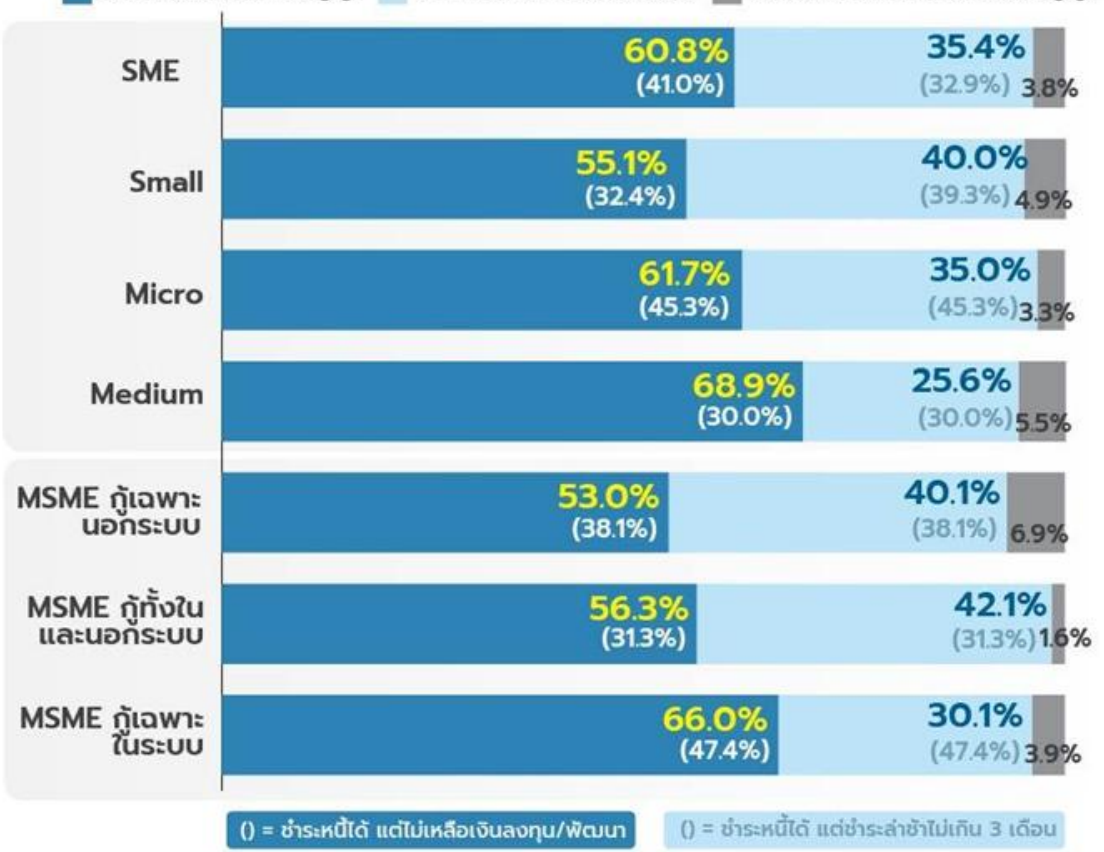
สาขาธุรกิจ SME สำคัญที่ไม่สามารถชำระหนี้สินได้

- ด้านการขนส่งมวลชน(ไม่ประจำทาง)
- บริการสันทนาการ/วัฒนธรรม/การกีฬา
- ผลิตเสื้อผ้าและสิ่งทอ
- ค้าส่งสินค้าอุปโภคและบริโภค
- ร้านอาหาร/ภัตตาคาร

สาขาธุรกิจ SME สำคัญที่แม้ชำระหนี้สินได้ แต่เผชิญความเสี่ยงจากการชำระได้ล่าช้า

- ผลิตยารักษาโรค/สมุนไพร
- บริการกิจกรรมอสังหาริมทรัพย์
- บริการกิจกรรมสารสนเทศ
- ผลิตภัณฑ์จากโลหะ
- บริการเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง

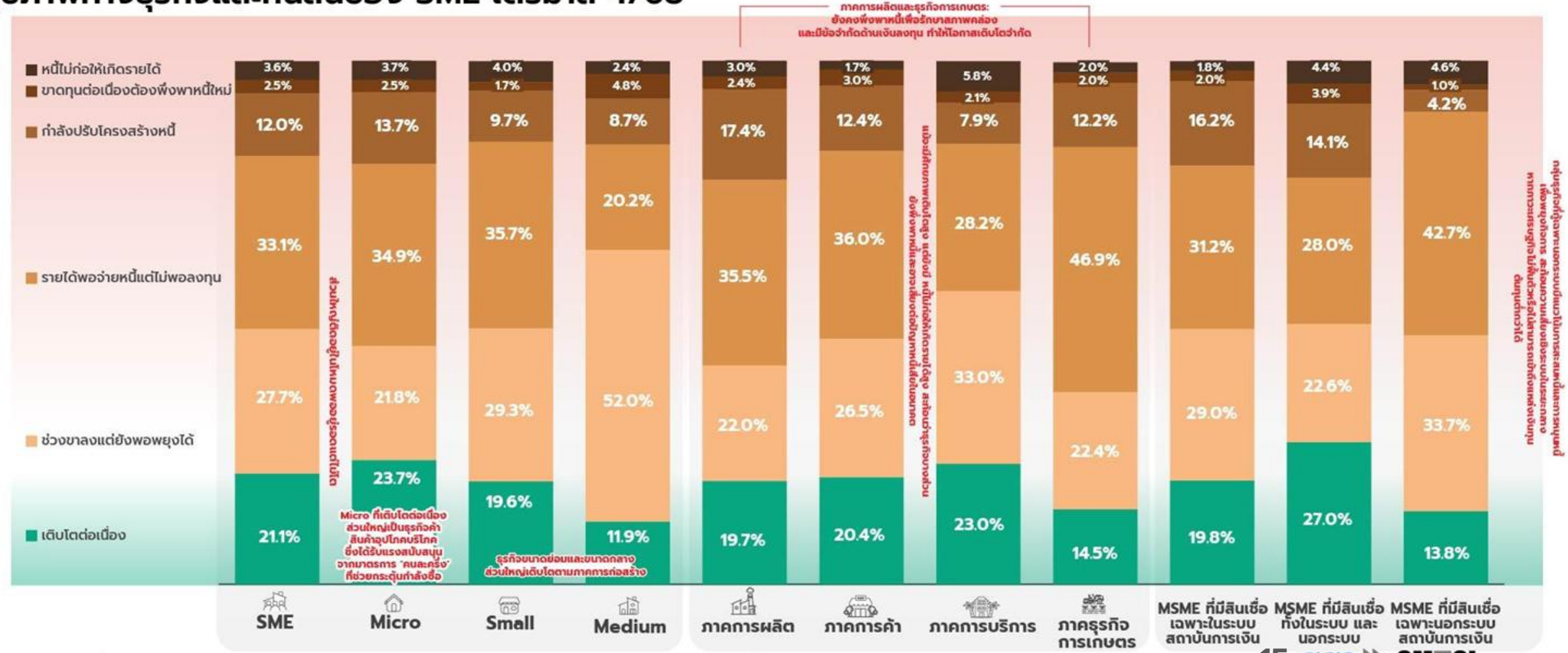
ความสามารถในการชำระหนี้ แยกตามกลุ่มธุรกิจ ในไตรมาส 4/68

หมายเหตุ : 1. สามารถชำระหนี้ได้แต่ผิดเงื่อนไข คือ ชำระหนี้ล่าช้าเกิน 1 เดือน หรือชะระไม่ครบจำนวน
2. ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดสัญญา คือ ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดสัญญา และหนี้สินถูกยกไปจ่ายในงวดถัดไป

เมื่อจำแนกตามขนาดและสาขาธุรกิจ พบว่ากลุ่มขนาดกลางมีสัดส่วนที่อยู่ในสถานะ ‘พอพยุงได้/เดินต่อได้’ สูงกว่า ขณะที่รายย่อยมีสัดส่วนที่สะท้อนแรงกดดันด้านรายได้ ต้นทุน และภาระหนี้มากกว่า โดยเฉพาะกลุ่มที่พึ่งพากำลังซื้อ

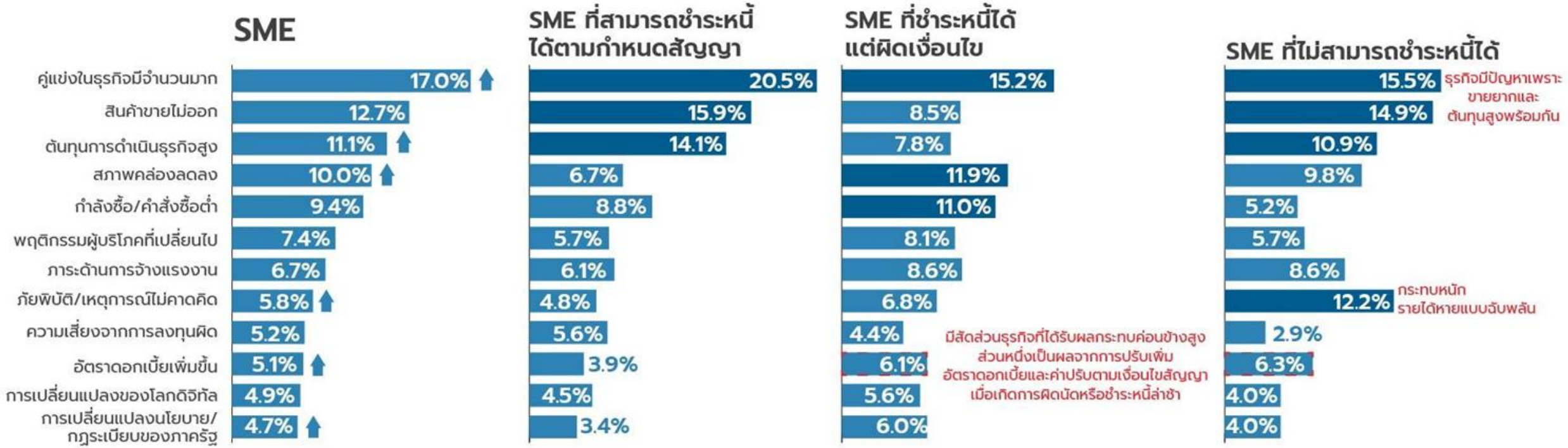
สุขภาพทางธุรกิจและหนี้สินของ SME ไตรมาส 4/68

หมายเหตุ : ข้อมูลนี้เป็นการประเมิน โดยผู้ประกอบการเอง อาจมีความคลาดเคลื่อนจากสภาพความเป็นจริง เนื่องจากขึ้นอยู่กับการรับรู้และมุมมองส่วนบุคคล

ไตรมาส 4/2568 ปัญหาการเงินและการชำระหนี้ของ SME ถูกขับเคลื่อนหลักโดยแรงกดดันด้านยอดขาย/การแข่งขันและต้นทุนดำเนินธุรกิจ โดยความสำคัญของปัจจัยแตกต่างกันตามสถานะการชำระหนี้

ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาด้านการเงินและภาระหนี้สินของ SME ไตรมาส 4/68

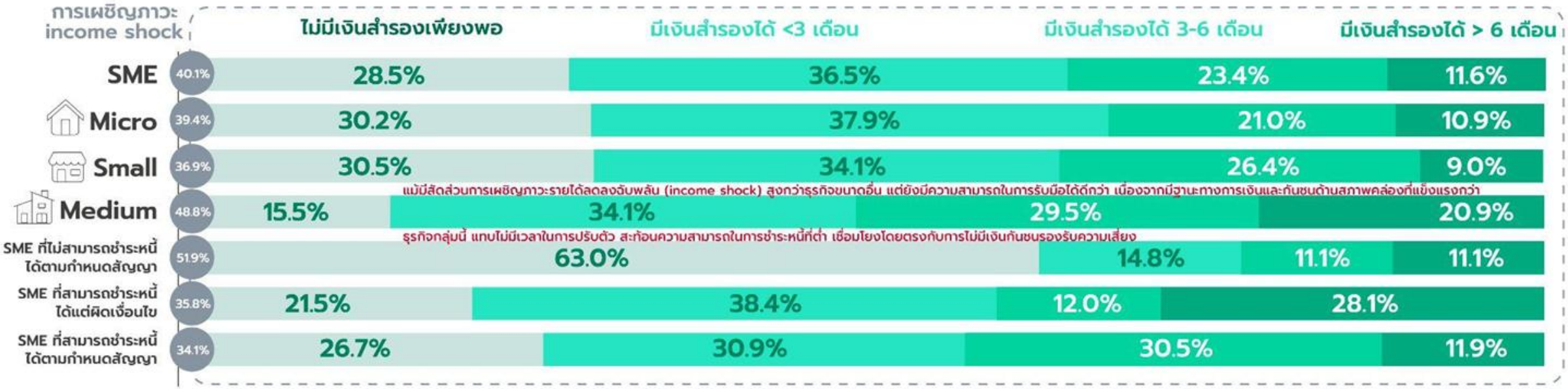

ปัจจัยด้านกำลังซื้อ/คำสั่งซื้อมีแนวโน้มชะลอลง แม้รายได้ของผู้บริโภคจะได้รับการพยุงจากมาตรการภาครัฐในบางช่วง แต่ผลกระทบถัดมาคือจำนวนผู้ประกอบการในตลาดที่มาก ทำให้การแข่งขันรุนแรงขึ้น โดยเฉพาะจากธุรกิจรายใหญ่หรือธุรกิจที่มีเงินทุนและอำนาจการแข่งขันสูงกว่า ส่งผลให้ธุรกิจขนาดเล็กเผชิญแรงกดดันด้านยอดขายมากขึ้น

หมายเหตุ : 1. สามารถชำระหนี้ได้แต่ผิดเงื่อนไข คือ ชำระหนี้ล่าช้าเกิน 1 เดือน หรือชะระไม่ครบจำนวน
2. ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดสัญญา คือ ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดสัญญา และหนี้สินถูกยกไปจ่ายในงวดถัดไป

SME ประมาณร้อยละ 40 เผชิญภาวะ income shock โดยธุรกิจรายย่อยและธุรกิจขนาดย่อมเป็นกลุ่มที่มีความอ่อนไหวสูงที่สุด เนื่องจากมีเงินสำรองจำกัดและพึ่งพารายได้ระยะสั้นเป็นหลัก ในขณะที่ ธุรกิจขนาดกลาง แม้มีสัดส่วนการเผชิญภาวะ income shock สูงกว่าธุรกิจขนาดอื่น แต่ยังสามารถรับมือได้ดีกว่า จากฐานะทางการเงินและกันชนด้านสภาพคล่องที่แข็งแรงกว่า อย่างไรก็ตาม หากแรงกระแทกด้านรายได้ยืดเยื้อ ธุรกิจขนาดกลางก็ยังคงมีความเสี่ยงเช่นกัน เนื่องจากต้องแบกรับต้นทุนคงที่และภาระหนี้ในระดับสูง

การประเมินศักยภาพการอยู่รอดในการรับมือภาวะรายได้ลดลงฉับพลัน (Income Shock) ของธุรกิจ SME ในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา

income shock ของ SME เกิดจากแรงกดด้านตลาดและต้นทุนพร้อมกัน โดยกลุ่มที่ไม่มีเงินสำรองได้รับผลกระทบเชิงสภาพคล่องและหนี้สินรุนแรงที่สุด ขณะที่เงินสำรองช่วยยืดเวลา แต่ไม่สามารถแก้ปัญหาโครงสร้างการแข่งขันได้

เผชิญปัญหาด้านรายได้ ต้นทุน และภัยพิบัติพร้อมกัน จนเกิดความอ่อนไหวสูง
ปัญหาหลัก:

- กำลังซื้อและคำสั่งซื้อต่ำ ประกอบกับ สินค้าขายไม่ออก ส่งผลให้รายได้หด
- สภาพคล่องลดลง อย่างรวดเร็ว ไม่สามารถประคองธุรกิจ/รายจ่ายประจำได้
- ได้รับผลกระทบมากจาก ภัยพิบัติหรือเหตุการณ์ไม่คาดคิด รายได้หยุดชะงักทันที

Persona SME

สุขภาพธุรกิจอ่อนแอ vs สุขภาพธุรกิจแข็งแรง

ในไตรมาส 4/68

SME ที่มีสภาพอ่อนแอทางการเงินและเสี่ยงสูง

ข้อมูลนี้ประเมินจากธุรกิจที่ประเมินรายละเอียดดังนี้
- ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดสัญญา
- อยู่ในภาวะที่หนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ และขาดทุนต่อเนื่องต้องพึ่งหนี้ใหม่
- เคยประสบภาวะ income shock และไม่มีเงินทุนสำรอง

อยู่ในธุรกิจที่พึ่งพา กระแสเงินสดรายวัน–รายสัปดาห์ ในระดับสูง ขณะเดียวกันต้องแบกรับทั้งต้นทุนผันแปรและต้นทุนคงที่ และการแข่งขันกับธุรกิจที่ขนาดใหญ่กว่าพร้อมกัน อีกทั้งมีอำนาจต่อรองต่ำ ถูกบีบจากทั้งฝั่งต้นน้ำและปลายน้ำ ส่งผลให้ความสามารถในการสะสมเงินสำรองและรับมือความผันผวนของรายได้มีจำกัด

- ร้านอาหาร/ภัตตาคาร
- บริการสันทนาการ/วัฒนธรรม/การกีฬา
- ด้านการขนส่งมวลชน (ไม่ประจำทาง)
- บริการการท่องเที่ยว
- ค้าปลีกอุปโภค/บริโภค (ดั้งเดิม)

SME ที่แข็งแรงและมีศักยภาพเติบโต

ข้อมูลนี้ประเมินจากธุรกิจที่ประเมินรายละเอียดดังนี้
- สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดสัญญา
- อยู่ในภาวะที่เติบโตต่อเนื่อง
- ไม่เคยประสบภาวะ income shock และกลุ่มที่เคย แต่มีเงินทุนสำรองมากกว่า 6 เดือน

ส่วนใหญ่อยู่ในธุรกิจที่มีรายได้มีคำสั่งซื้อล่วงหน้า ทำให้สามารถคาดการณ์กระแสเงินสดได้ดีกว่า อีกทั้งมีอำนาจต่อรองด้านราคาและเงื่อนไขการขายสูงกว่า โดยเฉพาะการให้บริการลูกค้าเฉพาะกลุ่ม ส่งผลให้มีความยืดหยุ่นทางการเงินและเงินกันชนรองรับความเสี่ยงได้มากกว่า

- บริการซ่อมบำรุง
- ผลิตยารักษาโรค/สมุนไพร
- บริการเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง
- ค้าปลีกอุปโภค/บริโภค (Modern trade)
- โรงแรม/เกสต์เฮาส์/บังกะโล

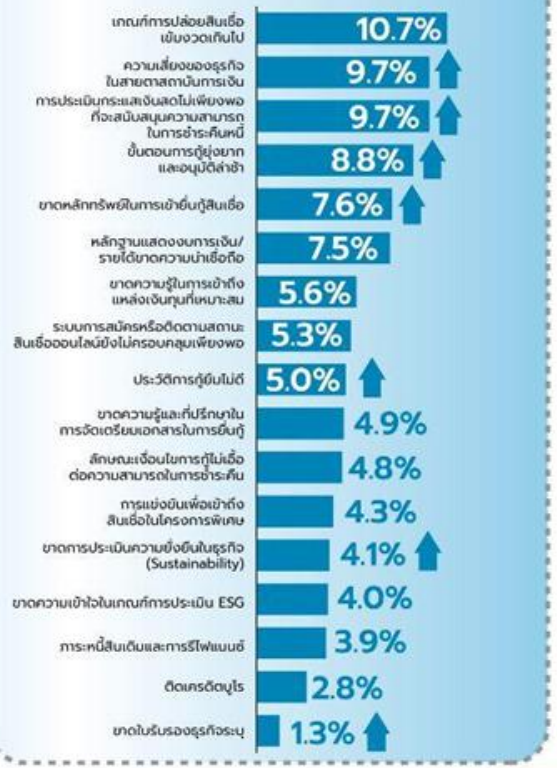
ผลสำรวจไตรมาส 4/2568 พบว่า SME ส่วนใหญ่มีข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งทุนอย่างน้อยหนึ่งด้าน โดยปัจจัยสำคัญเกี่ยวข้องกับความพร้อมด้านเอกสาร/ข้อมูลทางการเงิน และการประเมินตามเกณฑ์สินเชื่อที่เน้นความสม่ำเสมอของรายได้และกระแสเงินสด

ปัญหา และอุปสรรคในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนหรือสินเชื่อ ไตรมาส 4/2568

มีปัญหา 98.0%

ไม่มีปัญหา 2.0%

SME

ธุรกิจ Micro และ Small เผชิญ "กำแพงหลายชั้น" ถูกกีดกันเชิงระบบ ต้องเผชิญข้อจำกัดพร้อมกันหลายด้าน ได้แก่ กระแสเงินสด –เอกสาร–หลักประกัน–ระบบสินเชื่อ

Micro

Small

สะท้อนภาพธุรกิจ Medium เริ่มถูกบีบจากภาระหนี้และเกณฑ์ใหม่ มากกว่าการขาดโอกาส จากระบบสินเชื่อที่ให้ความสำคัญกับ ความยั่งยืน โครงสร้างธุรกิจ และการบริหารความเสี่ยงในระยะยาว

Medium

SME ที่ไม่สามารถยื่นกู้ได้ มีปัญหาซ้อนทับทั้งด้านกระแสเงินสด ความน่าเชื่อถือ และการประเมินความเสี่ยง

SME ที่ไม่สามารถยื่นกู้สินเชื่อในระบบสถาบันการเงินได้

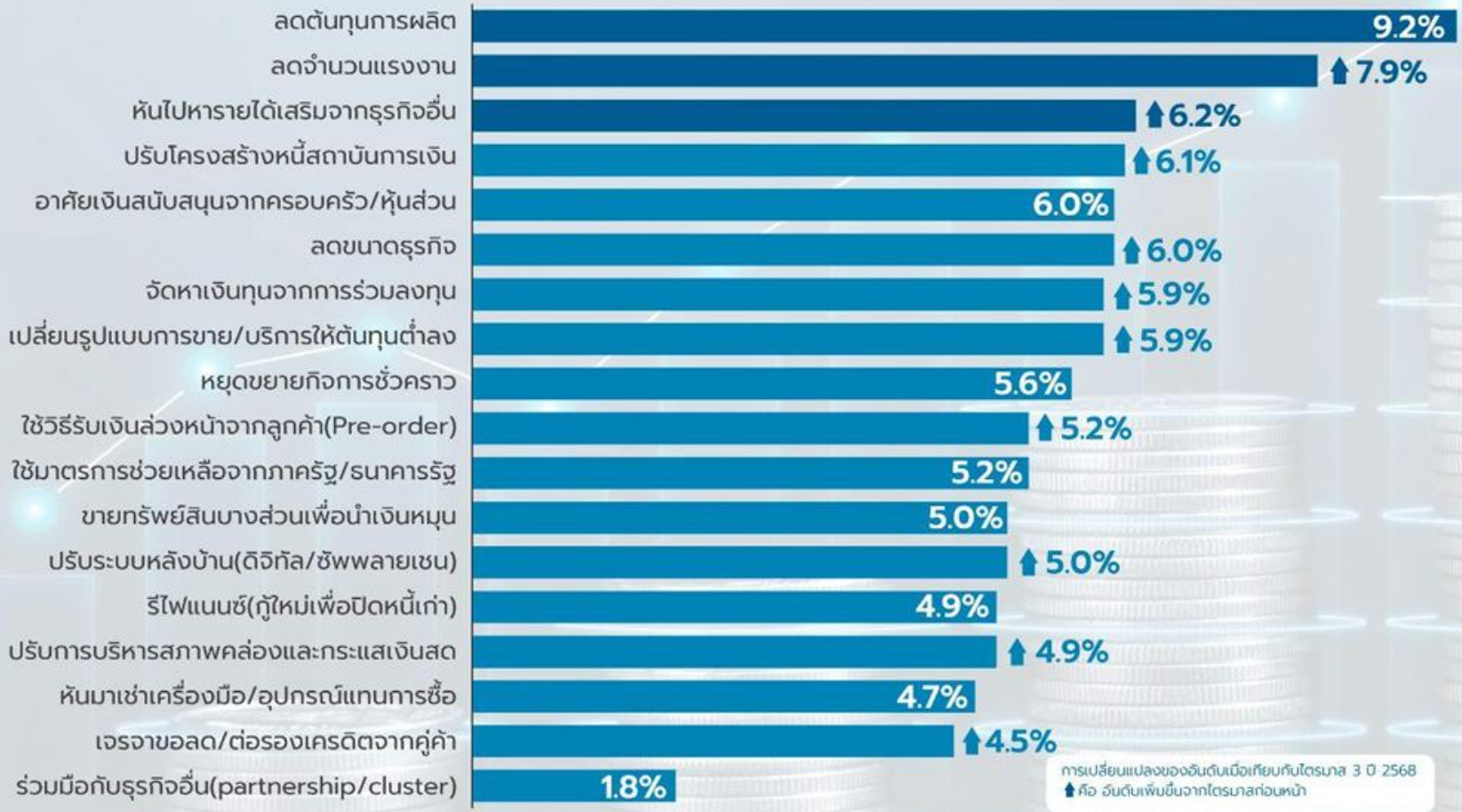
การเปลี่ยนแปลงของอันดับเมื่อเทียบกับไตรมาส 3 ปี 2568 ▲ คือ อันดับเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า

สีเข้มสะท้อนสัดส่วนที่มากที่สุด 3 อันดับแรกของแต่ละหมวด

หมายเหตุ :1. สามารถชำระหนี้ได้แต่ผิดเงื่อนไข คือ ชำระหนี้ล่าช้าเกิน 1 เดือน หรือชำระไม่ครบจำนวน 2.ปัญหา และอุปสรรคเป็นความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีภาระหนี้สิน

ผลสำรวจชี้ว่า SME ส่วนใหญ่เริ่มจากการลดต้นทุนการผลิตและลดจำนวนแรงงาน ก่อนขยับไปสู่การปรับรูปแบบการขาย/บริการ การจัดการเงินทุนหมุนเวียน และการปรับโครงสร้างหนี้เพื่อยืดระยะเวลาการชำระและรักษาสภาพคล่อง

แนวทางการปรับตัวของ SME ต่อปัญหาด้านการเงิน หนี้สิน

หมายเหตุ : พิจารณาเฉพาะกลุ่ม MSME ที่ระบุว่าเคยยื่นขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินในระบบแต่ไม่ได้รับอนุมัติ และปัจจุบันมีภาระหนี้จากแหล่งเงินกู้นอกระบบ

ภาพรวม: SME เอาตัวรอดด้วย "การหดตัวและควบคุมต้นทุน" มากกว่าการเติบโต

กลยุทธ์หลักคือ "รัดเข็มขัด" และลดความเสี่ยงทันที โดยเฉพาะต้นทุนคงที่และแรงงานเป็นแรงกดดันสำคัญ SME เลือกตัดค่าใช้จ่ายที่ส่งผลเร็ว แม้จะกระทบศักยภาพการเติบโตในระยะยาว

การจัดการหนี้: SME พยายาม "ยืดเวลาและหมุนเงิน" มากกว่าการแก้ปัญหาเชิงโครงสร้าง สะท้อนข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนใหม่ และความจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เดิม

การบริหารสภาพคล่อง: อยู่ให้รอดรายเดือน ปัญหาหลักไม่ใช่การขาดรายได้ทั้งหมด แต่คือ "เงินสดไม่พอในจังหวะเวลา" ธุรกิจต้องลดภาระเงินก้อนและยืดการจ่ายออกไป

การปรับตัวเชิงรุกมีอยู่ แต่ยังไม่ใช่ทางเลือกหลัก สะท้อนข้อจำกัดด้านเงินทุน เวลา และความเสี่ยงในการเปลี่ยนโมเดลธุรกิจ

ไตรมาส 4/2568 ความต้องการกู้ของ SME โดยรวมลดลงอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีเพียงกลุ่มขนาดย่อม (Small) ที่ยังมีแนวโน้มต้องการกู้เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ขณะที่วงเงินที่ต้องการกู้ยังอยู่ในระดับไม่สูง สะท้อนการกู้เพื่อเงินทุนหมุนเวียนและประคองสภาพคล่องมากกว่าการลงทุนระยะยาว

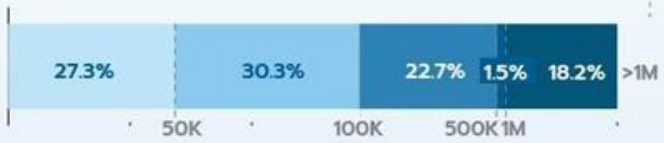
แผนการกู้ยืมในอนาคตของ SME

ภาพรวมแผนการกู้ยืมของ SME

ความต้องการ

วงเงิน (Q4/68)

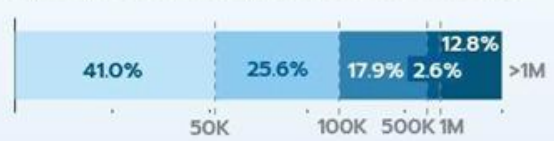
รูปแบบการนำเงินทุนไปใช้ (Q4/68)

- ใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในกิจการ
- ปรับปรุงสถานประกอบการและเครื่องมือเครื่องจักร
- ชำระหนี้สินเดิม
- ขยายกิจการ
- ลงทุนด้านการทำการตลาด
- ซื้ออุปกรณ์เครื่องมือใหม่

แผนการกู้ยืม แยกตามขนาดธุรกิจ

Micro

- ใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในกิจการ
- ปรับปรุงสถานประกอบการและเครื่องมือเครื่องจักร
- ซื้ออุปกรณ์เครื่องมือใหม่
- ชำระหนี้สินเดิม

Small

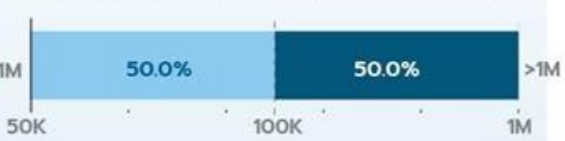

- ใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในกิจการ
- ปรับปรุงสถานประกอบการและเครื่องมือเครื่องจักร
- ชำระหนี้สินเดิม
- ลงทุนด้านการทำการตลาด
- ขยายกิจการ

Medium

- ใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในกิจการ
- ปรับปรุงสถานประกอบการและเครื่องมือเครื่องจักร
- ขยายกิจการ

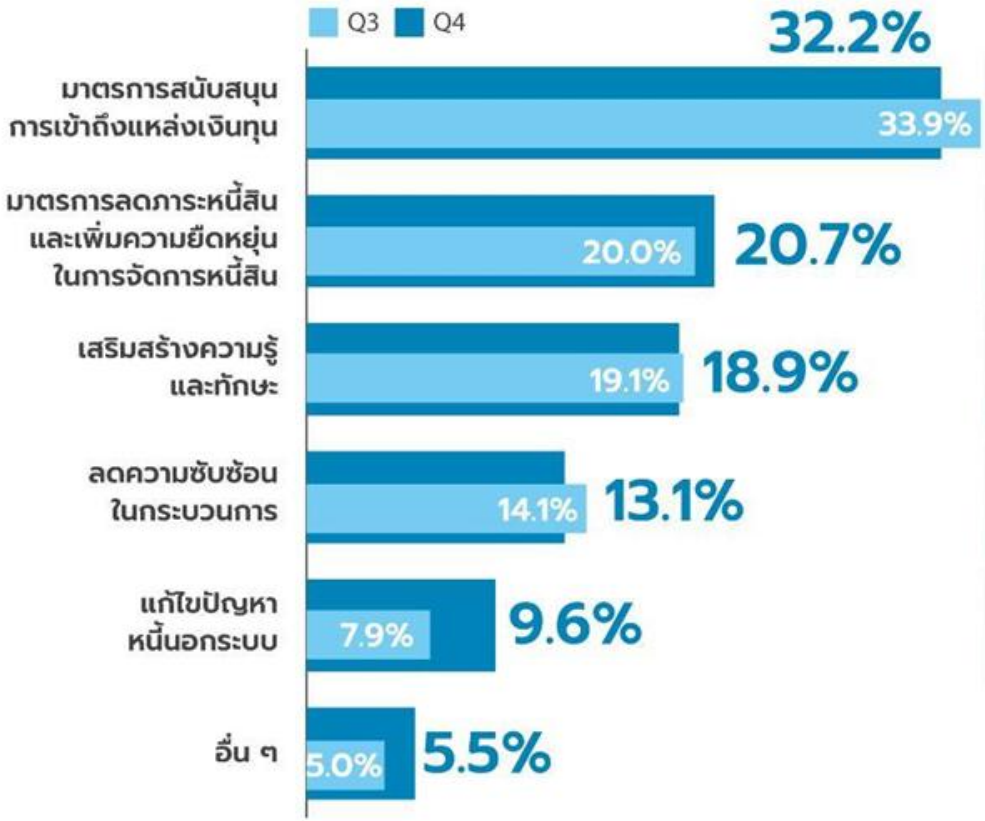
เหตุผลสำคัญ

SME ส่วนใหญ่ต้องการความช่วยเหลือด้านการเงินและการบริหารหนี้ โดยให้ความสำคัญกับมาตรการเพิ่มการเข้าถึงแหล่งทุนและลดต้นทุนทางการเงิน รองลงมาคือการปรับโครงสร้างหนี้ และการเสริมความรู้/ทักษะเพื่อยกระดับการบริหารสภาพคล่อง

ความช่วยเหลือด้านการเงิน และภาระหนี้สินที่ธุรกิจ SME ต้องการ ไตรมาส 4/68

รูปแบบความช่วยเหลือ

ประเภทความช่วยเหลือสำคัญ

- ผ่อนปรนกฎเกณฑ์ในการยื่นกู้สินเชื่อ
- พัฒนามาตรการช่วยเหลือเฉพาะกลุ่ม
- จัดทำสถาบันการเงิน/กองทุนสำหรับธุรกิจรายเล็ก

- มาตรการปรับโครงสร้างหนี้
- มาตรการพักชำระหนี้
- ลดอัตราดอกเบี้ย

- เพิ่มการกระจายข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมาตรการเงินทุน
- ส่งเสริมความรู้ในการจัดการการเงินและหนี้สินธุรกิจ
- พัฒนาโปรแกรมอบรมแบบต่อเนื่องครอบคลุมการจัดการเงินสดลดต้นทุน และเพิ่มประสิทธิภาพ

- ลดการร้องขอเอกสารที่ซ้ำซ้อนจากหลายแหล่ง
- "พัฒนาระบบออนไลน์แบบครบวงจรสำหรับการยื่นกู้ตรวจสอบและติดตามผลการอนุมัติ"
- สร้างแอปพลิเคชันสำหรับธุรกิจSMEsรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสินเชื่อมาตรการช่วยเหลือและคู่มือการยื่นกู้

- งดการเพิ่มอัตราดอกเบี้ยสำหรับผู้ที่ผิดนัดชำระ
- งดค่าธรรมเนียมใดๆให้แก่สถาบันการเงิน

หมายเหตุ : สามารถชำระหนี้ได้แต่ผิดเงื่อนไข คือ ชำระหนี้ล่าช้าเกิน1เดือน หรือชำระไม่ครบจำนวน

การช่วยเหลือด้านการเงินควรออกแบบแบบมุ่งเป้าและแตกต่างตามขนาดธุรกิจ สาขาธุรกิจ และระดับความเสี่ยง เพื่อเพิ่มโอกาสเข้าถึงแหล่งทุน ลดต้นทุนทางการเงิน และยกระดับการบริหารหนี้อย่างมีประสิทธิผล

ความช่วยเหลือด้านการเงิน และภาระหนี้สินที่ธุรกิจ SME ต้องการ ไตรมาส 4/68

ความต้องการแยกตามขนาดธุรกิจ

Micro อ่อนไหวสูง ต้องการการเข้าถึงมากกว่าวงเงิน

- ส่งเสริมการลดภาระต้นทุนด้านการเงิน
- สินเชื่อรายเล็ก วงเงินต่ำ เงื่อนไขง่าย ไม่ใช้หลักประกัน
- หน่วยงานช่วยเตรียมเอกสารและให้คำปรึกษาแบบใกล้ชิด พร้อมการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารความช่วยเหลือด้านการเงินและหนี้สิน
- สินเชื่อพิเศษทดแทนหนี้นอกระบบ + ศูนย์ไกล่เกลี่ยหนี้

Small ยังต้องการสินเชื่อ แต่ต้อง "กู้ได้จริง" และไม่เพิ่มภาระเกินตัว

- ลดขั้นตอน เอกสาร และเร่งการอนุมัติสินเชื่อ
- เพิ่มการกระจายข้อมูลความช่วยเหลือให้เข้าถึงกลุ่มธุรกิจ
- พัฒนามาตรการช่วยเหลือเฉพาะกลุ่ม ผ่อนปรนเกณฑ์การยื่นกู้วงเงินเหมาะกับธุรกิจขนาดเล็ก
- ขยายระยะเวลาชำระหนี้ให้สอดคล้องกับกระแสเงินสด

Medium ต้องการลดต้นทุนทางการเงินและเพิ่มความยืดหยุ่นมากกว่ามาตรการพยุงฉุกเฉิน

- ลดอัตราดอกเบี้ย และดอกเบี้ยพิเศษสำหรับรีไฟแนนซ์
- มาตรการส่งเสริมการบริหารจัดการหนี้เพื่อช่วยเหลือธุรกิจอย่างยั่งยืน
- สนับสนุนการปรับโครงสร้างหนี้เชิงป้องกัน (ไม่ต้องรอผิดนัด)

ความต้องการแยกตามภาคธุรกิจ

ภาคการผลิต เน้นลดต้นทุน มากกว่าขยายการลงทุน

- สินเชื่อเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต
- โปรแกรมอบรมจัดการเงินสดและซัพพลายเชน
- รีไฟแนนซ์ และปรับโครงสร้างหนี้เพื่อลดภาระดอกเบี้ย

ภาคการค้า ต้องการสภาพคล่องเร็ว เพื่อรองรับรายได้ผันผวน

- การกระจายข้อมูลมาตรการรัฐที่เข้าถึงง่าย พร้อมส่งเสริมความรู้ในการจัดการการเงินและหนี้สิน
- เร่งแก้ไขปัญหาหนี้สินนอกระบบ
- ลดดอกเบี้ยและขยายระยะเวลาชำระหนี้

ภาคการบริการ เสี่ยงต่อช็อกรายได้ ต้องการความยืดหยุ่นสูง

- ส่งเสริมความรู้ในการบริหารจัดการการเงินธุรกิจ ครอบคลุมการจัดการต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพ
- มาตรการพักชำระหนี้และขยายเวลาผ่อน
- สินเชื่อเฉพาะกลุ่มเพื่อประคองกิจการ ที่มีเงื่อนไขเอื้อต่อการเข้าถึง
- ช่วยวางแผนฟื้นฟูกิจการและกระแสเงินสด

ภาคธุรกิจการเกษตร ต้องการมาตรการเฉพาะกลุ่ม และยืดหยุ่นตามฤดูกาล

- สนับสนุนการแก้ไขปัญหาหนี้นอกระบบ และเอื้อการย้ายเข้าสู่ในระบบทดแทน
- ขยายระยะเวลาชำระหนี้ให้สอดคล้องรอบรายได้
- สินเชื่อเฉพาะภาคเกษตร วงเงินเหมาะสม
- การเข้าถึงข้อมูลและเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือในพื้นที่

ความต้องการแยกตามธุรกิจอ่อนไหว

SME ที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนด ต้องการ "หยุดเลือดไหล" ก่อนเพิ่มภาระใหม่

- ส่งเสริมความรู้ในการบริหารจัดการการเงิน เพื่อลดปัญหาสภาพคล่องต่ำต่อเนื่อง
- สินเชื่อทดแทนหนี้นอกระบบและไกล่เกลี่ยหนี้
- ปรับโครงสร้างหนี้เชิงลึก
- มาตรการพักชำระหนี้และงดเพิ่มดอกเบี้ย

SME ที่ชำระหนี้ได้แต่ผิดเงื่อนไข ปัญหาหลักคือกระแสเงินสดไม่สม่ำเสมอ

- ขยายระยะเวลาชำระและงดค่าปรับ
- รวมยอดหนี้จากหลายแหล่งเพื่อลดภาระ
- สินเชื่อเสริมสภาพคล่องระยะสั้น

SME ที่ประเมินไม่มีเงินทุนสำรอง พึ่งพารัฐโดยตรง สินเชื่อใหม่อาจเพิ่มความเสี่ยง

- ปรับโครงสร้างหนี้และพักหนี้เป็นลำดับแรก
- สินเชื่อทดแทนหนี้นอกระบบ
- การช่วยเหลือเชิงรายกรณี ไม่ใช้เกณฑ์เดียวกันทั้งหมด

SME ที่มีแผนการกู้ยืมในอนาคต ต้องการแหล่งเงินทุนที่เอื้อต่อการเข้าถึง

- ผ่อนปรนกฎเกณฑ์ในการยื่นกู้สินเชื่อ
- ขยายวงเงินกู้สำหรับธุรกิจรายเล็ก
- มาตรการขยายระยะเวลาสัญญาชำระหนี้ที่สอดคล้องกับกระแสเงินสด

แม้ไม่มีภาระหนี้ แต่ธุรกิจจำนวนหนึ่งยังอยู่ในช่วงชะลอตัวจากแรงกดดันด้านรายได้ การแข่งขัน และต้นทุน

ผู้ประกอบการจำนวนมาก “เคยยื่นกู้ในระบบแต่ไม่ผ่าน” สะท้อนข้อจำกัดด้านเกณฑ์/เอกสาร/การประเมิน

ความต้องการไม่ใช่การก่อหนี้เพิ่มโดยไม่จำเป็น แต่คือ “ทางเข้า” สู่การบริหารการเงินและสินเชื่อที่เหมาะสมกับลักษณะธุรกิจ

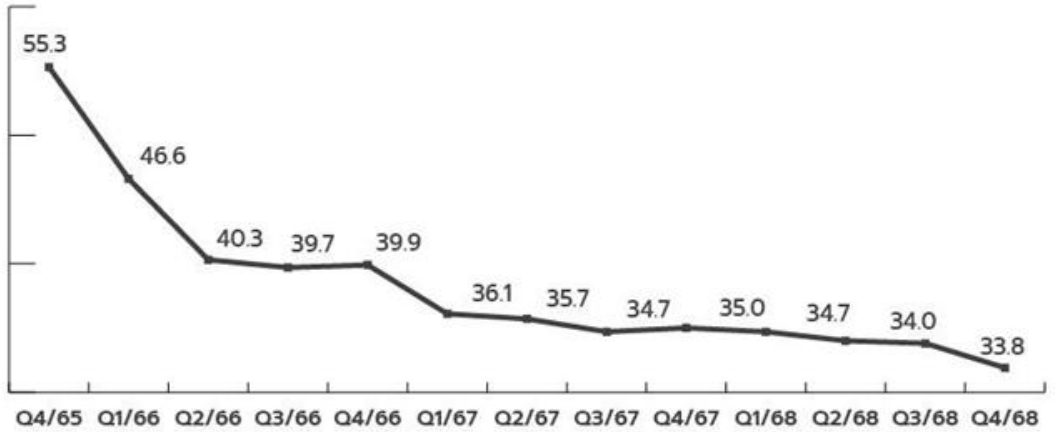
มาตรการควรมุ่งลดอุปสรรคการเข้าถึง และทำให้ธุรกิจพร้อมขึ้นอย่างเป็นขั้นตอน

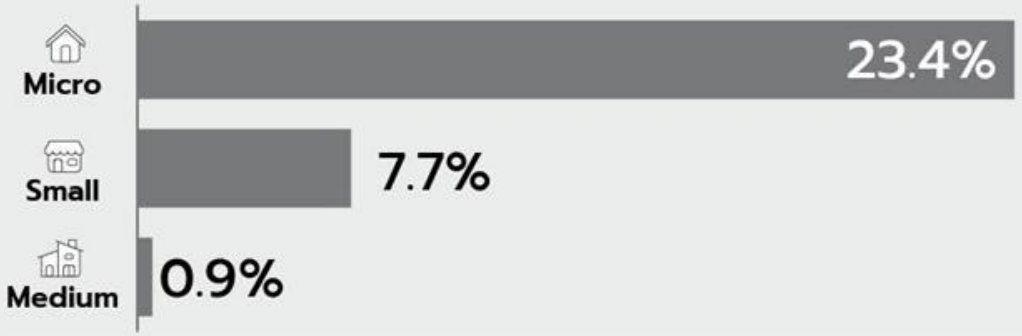
SME ที่ไม่มีภาระหนี้ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจรายย่อยและไม่มีประวัติสินเชื่อ โดยพึ่งพาเงินทุนจากครอบครัวหรือทุนตนเองเป็นหลัก

ขณะเดียวกัน กลุ่มที่เคยมีหนี้ส่วนใหญ่ชำระได้ครบถ้วนต่อเนื่อง อย่างไรก็ดี ยังมีผู้ประกอบการจำนวนหนึ่งที่แม้ไม่มีหนี้เสีย แต่ยื่นสินเชื่อในระบบไม่ผ่าน สะท้อนช่องว่างด้านคุณสมบัติและหลักฐานทางการเงินที่ใช้ในการพิจารณาสินเชื่อ

ธุรกิจ SME ที่ไม่มีภาระหนี้สิน ไตรมาส 4/68

SME ที่ไม่มีภาระหนี้สิน แยกตามขนาดธุรกิจ

ลักษณะของธุรกิจที่ไม่มีภาระหนี้สิน

SME ส่วนใหญ่ที่ไม่มีหนี้สิน คือไม่เคยมีหนี้สินมาก่อน เนื่องจากเป็นการดำเนินธุรกิจต่อจากครอบครัว หรือเป็นธุรกิจเสริมที่ใช้เงินทุนของตนเองเป็นหลัก ขณะที่ในกลุ่มที่เคยมีภาระหนี้ พบว่าเกินครึ่ง สามารถชำระหนี้ได้ครบถ้วนและปลอดภาระหนี้มาแล้วเป็นระยะเวลานานกว่า 3 ปี

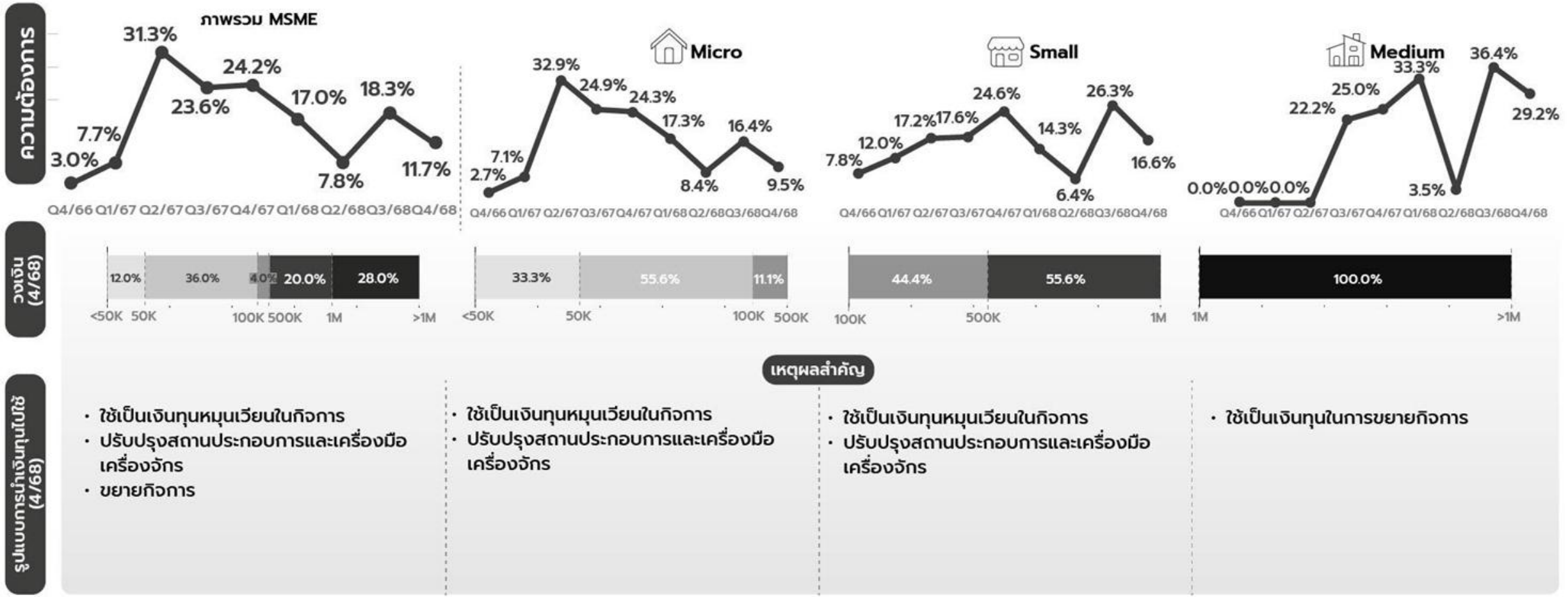
SME ที่ไม่มีหนี้สิน เกือบร้อยละ 40 เคยยื่นขอสินเชื่อในระบบสถาบันการเงินมาก่อน แต่ไม่สามารถกู้ผ่านได้ สะท้อนข้อจำกัดเชิงโครงสร้างของการเข้าถึงสินเชื่อในระบบ แม้กลุ่มนี้จะไม่มีประวัติหนี้เสียหรือภาระหนี้คงค้าง

ปัญหาสำคัญที่ทำให้ไม่ผ่านการยื่นกู้ในระบบสถาบันการเงิน:

- ไม่มี "ร่องรอยเครดิต" เครดิตไม่เพียงพอ
- ไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินความสามารถของธนาคาร
- รายได้ไม่เข้าเกณฑ์รูปแบบธนาคาร
- เอกสารทางการเงินไม่เป็นระบบ

SME ที่ไม่มีภาระหนี้สิน มีความต้องการเข้าถึงสินเชื่อลดลงในทุกขนาดธุรกิจ โดยกลุ่ม SME ที่ยังต้องการอยู่ส่วนใหญ่ต้องการใช้เงินทุนเพื่อเสริมสภาพคล่องหมุนเวียนและซ่อมบำรุงกิจการ ซึ่งมักอยู่ในวงเงินไม่สูงมากนัก สะท้อนความจำเป็นในการรักษาการดำเนินงานต่อเนื่อง มากกว่าการลงทุนขยายกิจการ

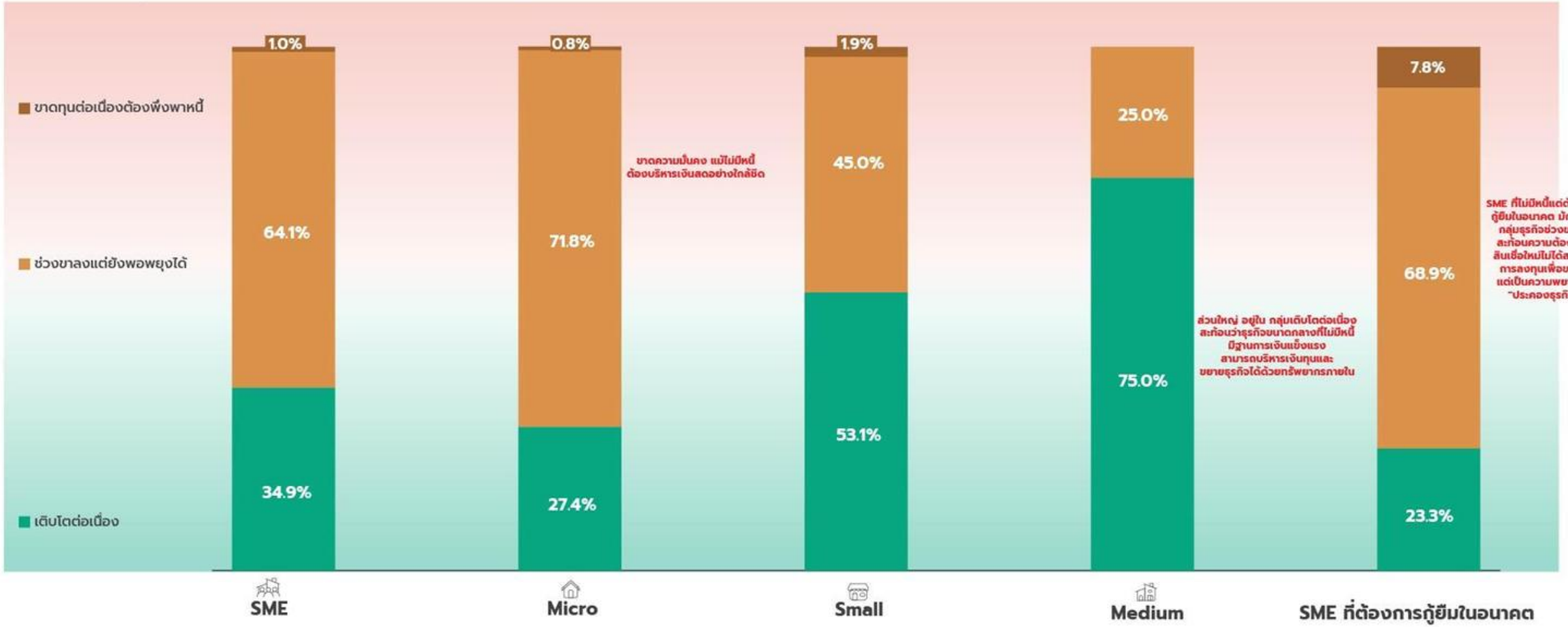
แผนการกู้ยืมในอนาคตของ SME ที่ไม่มีภาระหนี้สิน ไตรมาส 4/68

หมายเหตุ : กลุ่มคนที่ไม่มีแผนกู้ยืมเงินบางส่วน นั้น ไม่ใช่ไม่ต้องการกู้ยืม แต่ยังไม่มีแผนชัดเจนเพราะคิดว่าธุรกิจมีปัญหา ไม่สามารถยื่นกู้ได้

SME ที่ไม่มีภาระหนี้ส่วนใหญ่ยังอยู่ในระดับ “พอพยุงได้/ทรงตัว” โดยสถานะทางธุรกิจแตกต่างตามขนาดกิจการ: กลุ่มขนาดกลางมีสัดส่วน “เดินต่อได้” สูงกว่า ขณะที่กลุ่มรายย่อยยังต้องบริหารต้นทุนและกระแสเงินสดอย่างใกล้ชิด

สุขภาพทางธุรกิจของ SME ที่ไม่มีภาระหนี้สิน ไตรมาส 4/68

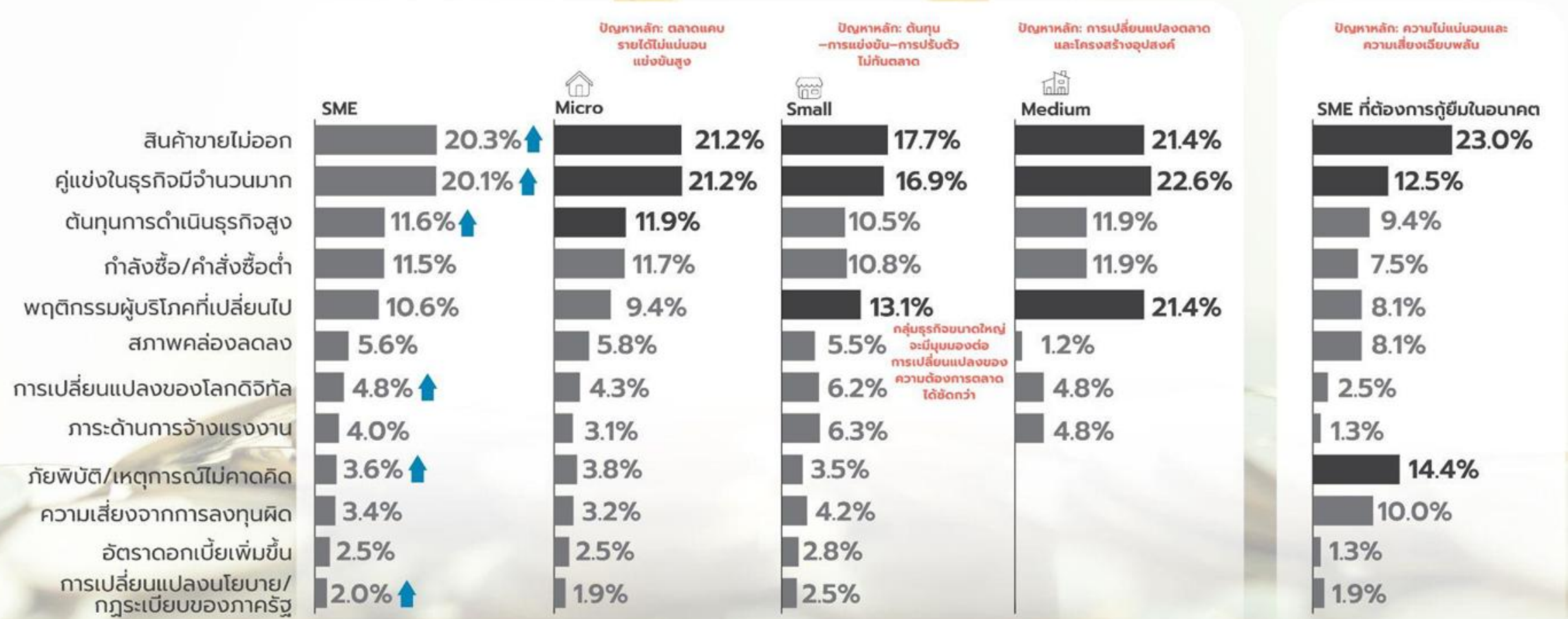

หมายเหตุ : ข้อมูลนี้เป็นการประเมิน โดยผู้ประกอบการเอง อาจมีความคลาดเคลื่อนจากสภาพความเป็นจริง เนื่องจากขึ้นอยู่กับการรับรู้และมุมมองส่วนบุคคล

ไม่มีภาระหนี้สิน

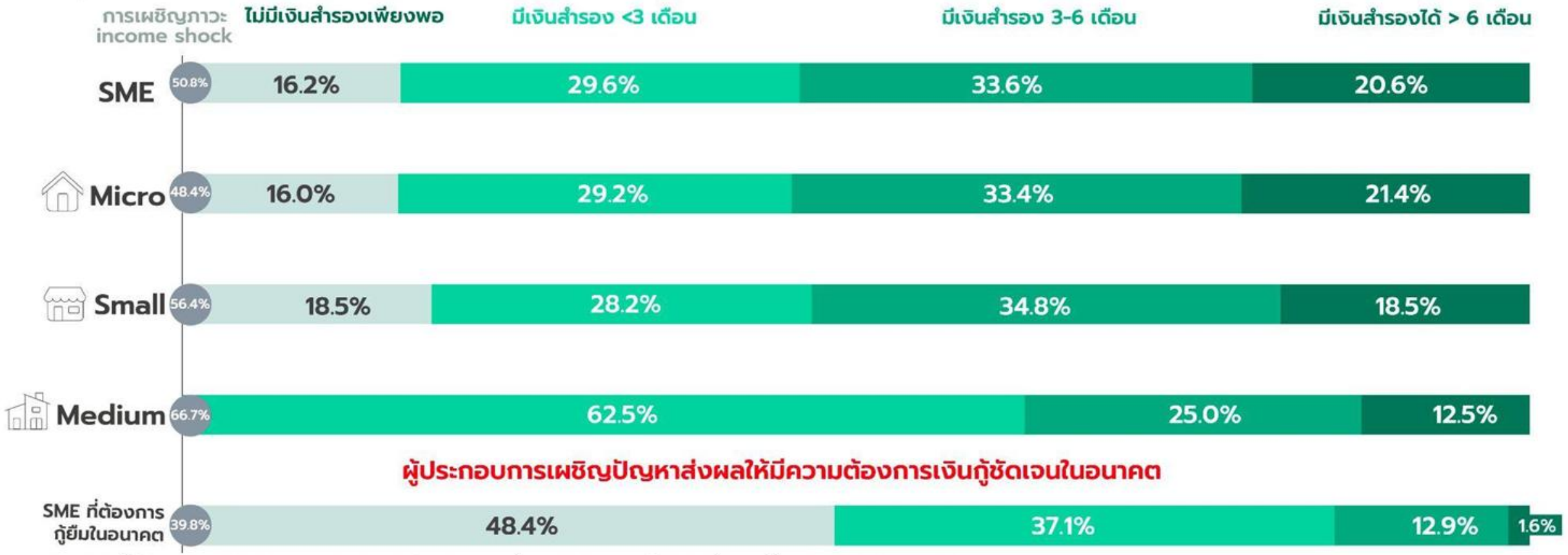
แม้เป็นกลุ่ม SME ที่ไม่มีหนี้ แต่แรงกดดันด้านรายได้และยอดขายเริ่มชัดขึ้น ท่ามกลางการแข่งขันที่ยังสูงและต้นทุนการดำเนินงานที่ยังเป็นข้อจำกัด ขณะเดียวกัน ปัจจัยภายนอกอย่างการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลและความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติยังเพิ่มความไม่แน่นอนต่อเสถียรภาพทางการเงิน

ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาด้านการเงินของ SME ไตรมาส 4/68

SME ที่ไม่มีหนี้ส่วนใหญ่ยังไม่เผชิญภาวะรายได้ลดลงฉับพลันในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา อย่างไรก็ดี กลุ่มที่มีเงินสำรองจำกัดยังมีความเสี่ยงด้านสภาพคล่องหากรายได้สะดุด ขณะที่ผู้ประกอบการที่มีแผนขอสินเชื่อในอนาคต

การประเมินศักยภาพการอยู่รอดในการรับมือภาวะรายได้ลดลงฉับพลัน (Income Shock) ของธุรกิจ SME ในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา

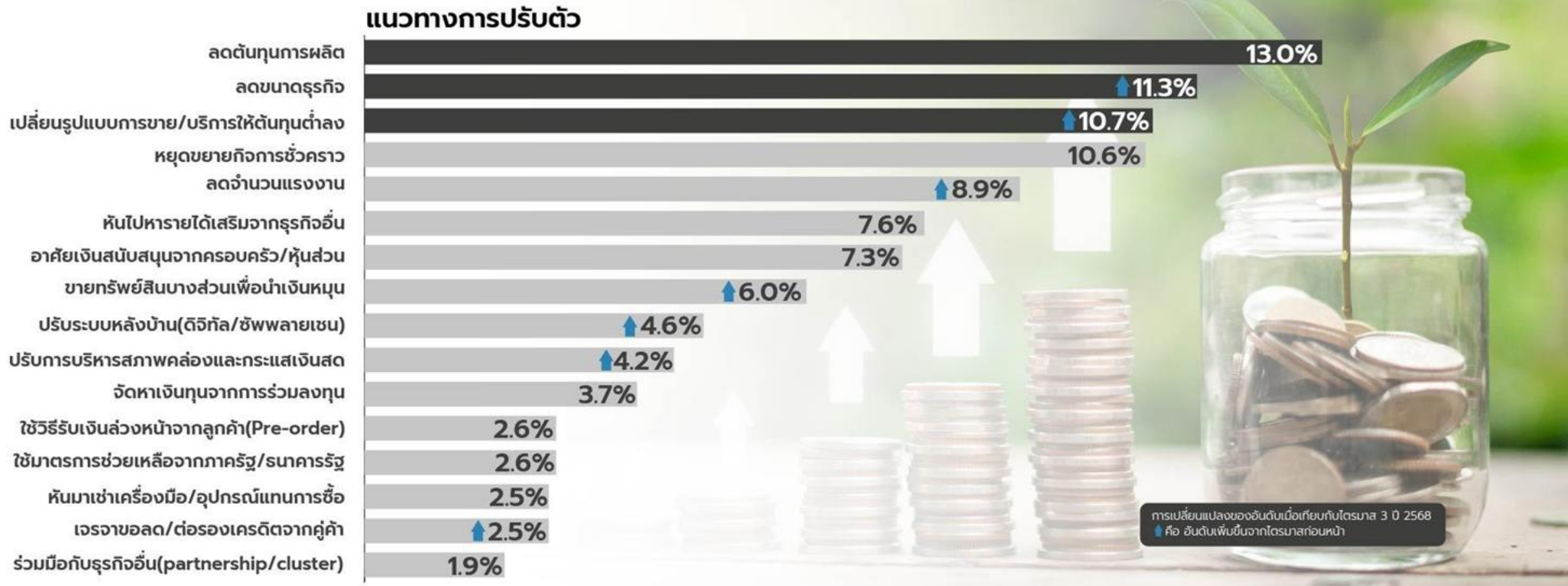

หมายเหตุ : ข้อมูลนี้เป็นการประเมิน โดยผู้ประกอบการเอง อาจมีความคลาดเคลื่อนจากสภาพความเป็นจริง เนื่องจากขึ้นอยู่กับการรับรู้และมุมมองส่วนบุคคล

ไม่มีภาระหนี้สิน

SME ที่ไม่มีหนี้แต่เผชิญปัญหาการเงินในไตรมาส 4/2568 มุ่งปรับตัวผ่านการลดต้นทุนและการปรับรูปแบบการดำเนินงานเพื่อรักษาสภาพคล่อง ขณะเดียวกัน การพึ่งพาทุนครอบครัว/ทุนตนเอง ยังพบได้ในบางส่วน สะท้อนข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งทุนในระบบของธุรกิจบางกลุ่ม

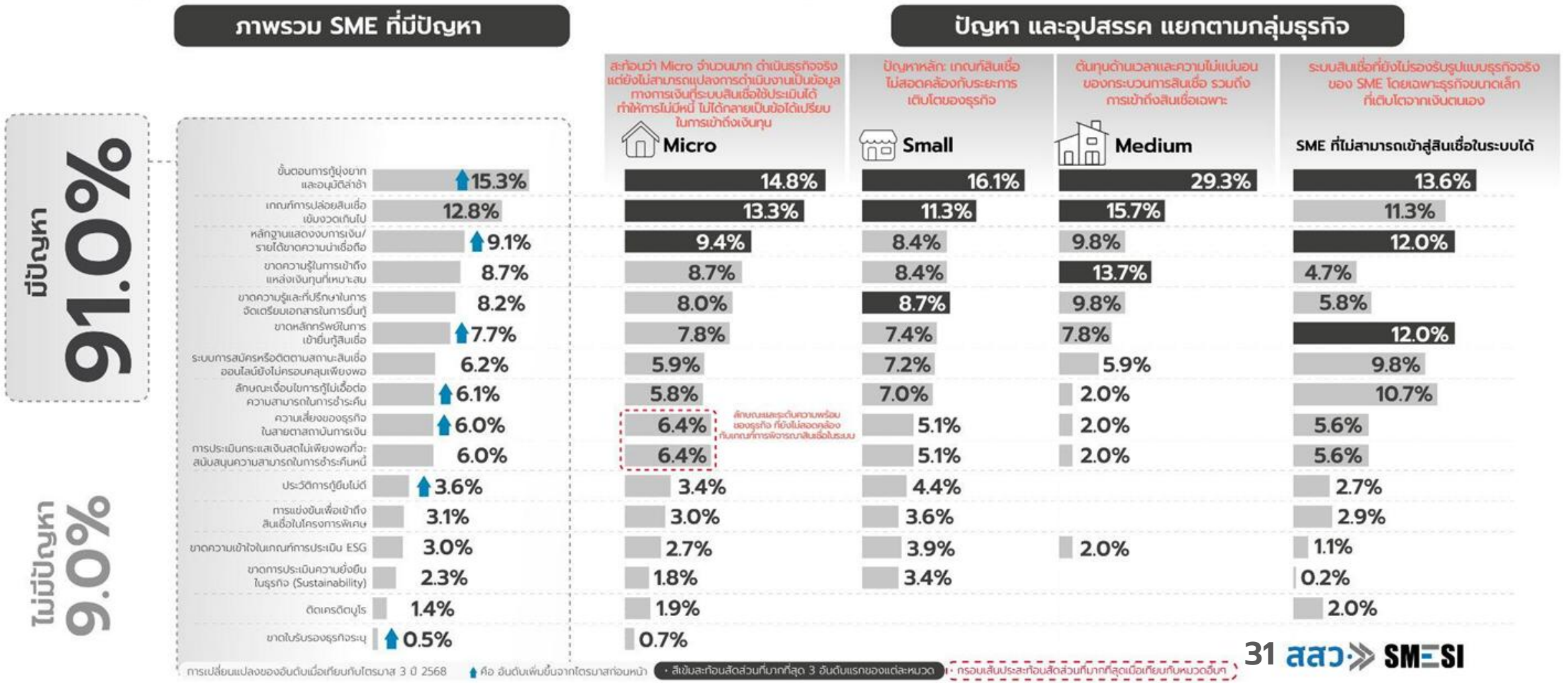
แนวทางการปรับตัวของ SME ที่ไม่มีภาระหนี้สินต่อปัญหาด้านการเงินธุรกิจ ในไตรมาส 4/68

30สสว. SMESI

SME ที่ไม่มีหนี้ยังเผชิญอุปสรรคในการเข้าถึงสินเชื่อในระบบ สะท้อนช่องว่างระหว่างรูปแบบรายได้/การดำเนินธุรกิจกับเกณฑ์การพิจารณาของสถาบันการเงิน โดยเฉพาะด้านกระแสเงินสด หลักฐานทางการเงิน และหลักประกัน

ปัญหา และอุปสรรคในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนหรือสินเชื่อของธุรกิจ SME ที่ไม่มีภาระหนี้สิน ไตรมาส 4/68

SME ที่ไม่มีหนี้ต้องการ “แนวทางบริหารการเงินและหนี้อย่างเหมาะสม” มากกว่าการเพิ่มภาระหนี้

โดยมาตรการควรมุ่งเสริมการเข้าถึงสินเชื่อที่สอดคล้องกับลักษณะธุรกิจ และออกแบบแบบมุ่งเป้าแยกตามขนาด ความพร้อม และสถานะการเข้าถึงแหล่งทุน

ความช่วยเหลือด้านการเงิน และภาระหนี้สินที่ธุรกิจ SME ไม่มีภาระหนี้สินต้องการ ไตรมาส 4/68

ต้องการความช่วยเหลือ **98.7%**

ไม่ต้องการความช่วยเหลือ **1.3%**

SME		ต้องการ "ความรู้ + ความเข้าใจ" ระบบการจัดการการเงินธุรกิจ Micro	"ต้องการเงินทุน" และ "ต้องการระบบช่วยผ่านเกณฑ์" Small	ให้ความสำคัญกับ ประสิทธิภาพระบบ มากกว่าการอัดฉีดเงินตรง ไม่ได้จำเป็นต้องสินเชื่อเร่งด่วน แต่ต้องการโครงสร้างที่เอื้อต่อการเติบโตอย่างเป็นระบบ Medium	ต้องการ "การผ่อนคลาย + แนวทางช่วยพาเข้าระบบ" SME ที่ไม่สามารถยื่นกู้ในระบบได้	ต้องการการเข้าถึงสินเชื่อที่เหมาะกับธุรกิจ โดยเฉพาะการช่วยเหลือเฉพาะกลุ่ม SME ที่ต้องการกู้ยืมในอนาคต
เพิ่มการกระจายข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมาตรการเงินทุน	9.1% ↑	9.1%	9.0%	8.1%	10.9%	9.6%
พัฒนาโปรแกรมอบรมแบบต่อเนื่องครอบคลุมการจัดการเงินสดลดต้นทุน และเพิ่มประสิทธิภาพ	9.0%	10.1%	6.8%	1.6%	11.2%	7.4%
ส่งเสริมความรู้ในการจัดการการเงินและหนี้สินธุรกิจ	8.9%	9.2%	8.2%	9.7%	11.4%	9.1%
ลดการร้องขอเอกสารที่ซ้ำซ้อนจากหลายแหล่ง	8.9% ↑	9.2%	7.8%	14.5%	3.1%	5.8%
ลดอัตราดอกเบี้ย	7.3%	7.8%	6.4%	4.6%	7.6%	8.6%
สินเชื่อสำหรับธุรกิจรายเล็ก	6.6% ↑	6.6%	6.2%	11.3%	3.1%	7.0%
ขยายวงเงินกู้สำหรับธุรกิจรายเล็ก	5.8% ↑	5.2%	7.0%	9.7%	3.8%	5.3%
จัดทำสถาบันการเงิน/กองทุนสำหรับธุรกิจรายเล็ก	5.5% ↑	5.2%	6.2%	9.7%	2.2%	4.5%
ลดขั้นตอนและเอกสารในการยื่นกู้สินเชื่อ/เร่งการอนุมัติสินเชื่อ	5.5% ↑	5.3%	5.7%	8.1%	3.1%	3.7%
สร้างแอปพลิเคชันสำหรับธุรกิจ SME รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสินเชื่อมาตรการช่วยเหลือ และคู่มือการยื่นกู้	5.2%	4.7%	6.1%	9.7%	3.1%	5.3%
ผ่อนปรนกฎเกณฑ์ในการยื่นกู้สินเชื่อ	4.8%	5.1%	4.4%	1.6%	9.7%	7.4%
ช่วยวางแผนฟื้นฟูกิจการ	4.4% ↑	4.5%	4.5%	1.6%	9.2%	7.0%
หน่วยงาน/เจ้าหน้าที่คอยให้ความช่วยเหลือในการจัดเตรียมเอกสารการยื่นกู้	4.2% ↑	3.9%	5.0%	3.2%	2.2%	2.5%
กองทุนพิเศษสำหรับการปรับตัวด้าน ESG	4.0% ↑	4.0%	4.1%	1.6%	9.0%	4.1%
งดค่าธรรมเนียมใดๆให้แก่สถาบันการเงิน	3.7% ↑	3.6%	3.9%	1.6%	7.6%	2.1%
พัฒนามาตรการช่วยเหลือเฉพาะกลุ่ม	3.4%	3.3%	3.5%	3.4%	1.2%	7.4%
ให้เครดิตสินเชื่อที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านความยั่งยืน	2.0% ↑	1.7%	2.8%		0.9%	1.6%
มาตรการค้ำประกันสินเชื่อโดยบสย.ให้ครอบคลุมมากขึ้น	1.7%	1.5%	2.4%		0.7%	1.6%

การเปลี่ยนแปลงของอันดับเมื่อเทียบกับไตรมาส 3 ปี 2568
↑ คือ อันดับเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า

• สีเข้มสะท้อนสัดส่วนที่มากที่สุด 3 อันดับแรกของแต่ละหมวด

EXECUTIVE SUMMARY

- จากการสอบถามสถานการณ์ด้านหนี้สินกิจการของ SME ไตรมาส 4 ปี 2568 พบว่า สัดส่วน SME ที่มีหนี้โดยรวมเพิ่มขึ้น โดยเป็นผลจากกลุ่มรายย่อย เพิ่มขึ้นเป็นหลัก ขณะที่กลุ่มขนาดย่อมและขนาดกลางมีสัดส่วนผู้เป็นหนี้ลดลงจากไตรมาสก่อน
- การพึ่งพาเงินกู้นอกระบบของ SME ยังคงอยู่ในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง โดยในไตรมาส 4/2568 มีสัดส่วนผู้ประกอบการมากกว่า 40% ที่ยังใช้เงินกู้นอกระบบ แม้ธุรกิจรายย่อย (Micro) จะเป็นกลุ่มที่พึ่งพาแหล่งเงินทุนดังกล่าวมากที่สุด แต่ข้อมูลล่าสุดสะท้อนแนวโน้มที่น่ากังวล คือ ธุรกิจขนาดย่อม (Small) เริ่มพึ่งพาเงินกู้นอกระบบเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ซึ่งชี้ให้เห็นว่าข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบกำลังขยายตัวไปยังกลุ่มที่เดิมสามารถพึ่งพาระบบการเงินได้มากกว่าเดิม
- การเข้าถึงสินเชื่อในระบบของ SME ยังมีข้อจำกัด แม้ความต้องการเงินทุนสูง โดยไตรมาส 4/2568 ผู้ยื่นกู้เพิ่มเล็กน้อย แต่ผู้ยื่นกู้ไม่ผ่านเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อน โดยมีปัจจัยหลักจากกระแสเงินสดและรายได้ที่ยังไม่แน่นอน
- ต้นทุนดอกเบี้ยของ SME ในไตรมาส 4/2568 ปรับลดลงจากไตรมาสก่อน สะท้อนการผ่อนคลายของภาวะการเงินบางส่วน อย่างไรก็ดี อัตราดอกเบี้ยของกลุ่มรายเล็กยังสูงกว่ากลุ่มขนาดกลางอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสัมพันธ์กับความแตกต่างด้านความเสี่ยงและเงื่อนไขการเข้าถึงแหล่งทุน
- ภาระหนี้สินของ SME ในไตรมาส 4 แนวโน้มมีสัดส่วนลดลงมากขึ้นในทุกขนาดธุรกิจ โดยแรงสนับสนุนจากความสามารถในการชำระหนี้รายงวด และปัจจัยบวกจากการลดดอกเบี้ยนโยบาย รวมถึงการเข้าถึงสินเชื่อทางเลือก อย่างไรก็ตาม อาจเป็นผ่อนคลายเชิงตัวเลข แต่อ่อนไหวเชิงโครงสร้าง เพราะยังมีธุรกิจที่มียอดหนี้คงค้างสูงต่อเนื่อง ซึ่งอาจเกิดจากการกู้ยืมใหม่เข้ามาทดแทนหนี้เดิม หรือชำระหนี้ตามปกติแต่ยอดคงเหลือยังสูง
- แม้ SME ส่วนใหญ่ยังสามารถชำระหนี้ได้ตามสัญญา แต่สัญญาณความเสี่ยงเริ่มชัดเจนจากธุรกิจที่ ชำระผิดเงื่อนไข โดยเฉพาะ การชำระล่าช้า หรือ ชำระเต็มแต่สภาพคล่องไม่เหลือ โดยเฉพาะกลุ่มที่กู้จาก นอกระบบสถาบันการเงิน นอกจากนี้ยังพบว่าแม้ SME ที่กู้ในระบบก็ยังเผชิญปัญหาการชำระหนี้เช่นเดียวกัน สะท้อนให้เห็นว่า SME ส่วนใหญ่ยังชำระหนี้ได้ แต่ต้องใช้ความพยายามสูงและบริหารสภาพคล่องอย่างเข้มข้น
- SME ส่วนใหญ่ต้องการความช่วยเหลือด้านการเงินและการบริหารหนี้ โดยให้ความสำคัญกับมาตรการเพิ่มการเข้าถึงแหล่งทุนและลดต้นทุนทางการเงิน รองลงมาคือการปรับโครงสร้างหนี้ และการเสริมความรู้/ทักษะเพื่อยกระดับการบริหารสภาพคล่อง

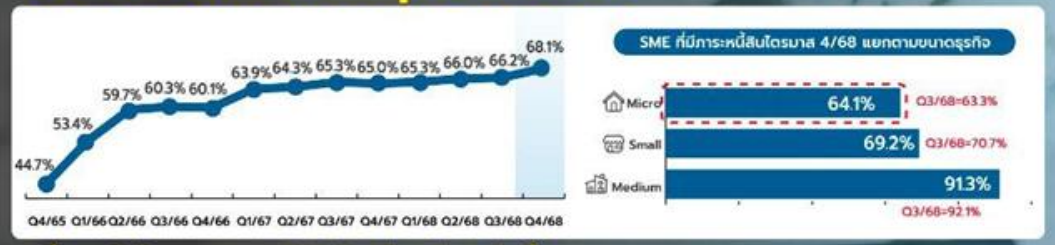
ประเด็นที่น่าสนใจ

สถานการณ์ด้านหนี้สินกิจการของ SME ไตรมาส 4 ปี 2568

เก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการ SME จำนวน 2,758 ราย จาก 6 ภูมิภาค ระหว่างวันที่ 20 - 29 ธันวาคม 2568

สัดส่วน SME ที่มีหนี้โดยรวมเพิ่มขึ้น โดยเป็นผลจากกลุ่มรายย่อย

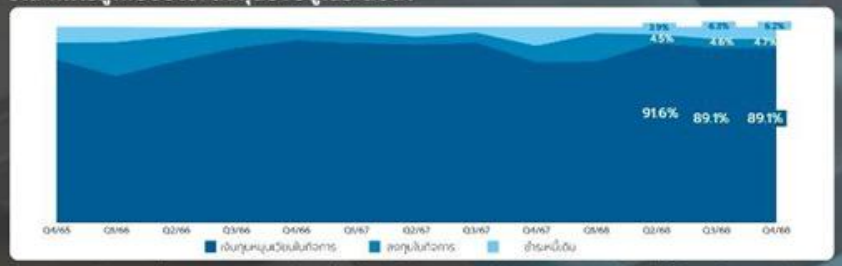
การพึ่งพาเงินกู้นอกระบบของ SME ยังอยู่ในระดับสูงต่อเนื่อง ซึ่งบ่งชี้ว่าข้อจำกัดด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบแม้จะพบการกู้ในระบบเพิ่มขึ้น แต่ SME บางรายเป็นการกู้ยืมจากแหล่งเงินทุนที่ไม่ใช่ธนาคาร

7 ประเภทแหล่งเงินกู้ของธุรกิจ SME Q4/68

โครงสร้างการใช้เงินกู้ของ SME ยังเน้น "ทุนหมุนเวียน" เป็นหลักต่อเนื่อง ขณะที่การกู้เพื่อขยาย/ลงทุนยังอยู่ในระดับต่ำ

หมายเหตุ : ▲การเปลี่ยนแปลงของสัดส่วนเมื่อเทียบกับไตรมาส 3 ปี 2568 คือ สัดส่วนเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า

แนวโน้มภาระหนี้สินมีสัดส่วนลดลงมากขึ้น อย่างไรก็ตาม อาจเป็นเพียงผ่อนคลายเชิงตัวเลข เพราะยังมีธุรกิจที่มียอดหนี้คงค้างสูงต่อเนื่อง

สัญญาณความเสี่ยงเริ่มชัดเจนจากธุรกิจที่ ชำระผิดเงื่อนไข โดยเฉพาะการชำระล่าช้า หรือ ชำระเต็มแต่สภาพคล่องไม่เหลือ สะท้อนให้เห็นว่า SME ส่วนใหญ่ยังชำระหนี้ได้ แต่ต้องใช้ความพยายามสูงและบริหารสภาพคล่องอย่างเข้มข้น

ธุรกิจส่วนใหญ่ประเมินสถานะธุรกิจมีสัดส่วนที่อยู่ในสถานะ 'พอพยุงได้/เดินต่อได้'

ปัญหาการเงินและการชำระหนี้ของ SME ถูกขับเคลื่อนหลักโดยแรงกดดันด้านยอดขาย/การแข่งขันและต้นทุนดำเนินธุรกิจ

SME ส่วนใหญ่ต้องการความช่วยเหลือด้านการเงินและการบริหารหนี้ โดยให้ความสำคัญกับมาตรการเพิ่มการเข้าถึงแหล่งทุนและลดต้นทุนทางการเงิน รองลงมาคือการปรับโครงสร้างหนี้ และการเสริมความรู้/ทักษะเพื่อยกระดับการบริหารสภาพคล่อง

32.2%	มาตรการสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุน	• ผ่อนปรนกฎเกณฑ์ในการยื่นกู้สินเชื่อ • พัฒนามาตรการช่วยเหลือเฉพาะกลุ่ม • จัดทำสถาบันการเงิน/กองทุนสำหรับธุรกิจรายเล็ก
20.7%	มาตรการลดภาระหนี้สินและเพิ่มความยืดหยุ่นในการจัดการหนี้สิน	• มาตรการปรับโครงสร้างหนี้ • มาตรการพักชำระหนี้ • ลดอัตราดอกเบี้ย
18.9%	เสริมสร้างความรู้และทักษะ	• เพิ่มการกระจายข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมาตรการเงินทุน • ส่งเสริมความรู้ในการจัดการการเงินและหนี้สินธุรกิจ • พัฒนาโปรแกรมอบรมแบบต่อเนื่องครอบคลุมการจัดการเงินสดลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพ
13.1%	ลดความซับซ้อนในกระบวนการ	• ลดการร้องขอเอกสารที่ซ้ำซ้อนจากหลายแหล่ง • พัฒนาระบบออนไลน์แบบครบวงจรสำหรับการยื่นกู้ตรวจสอบและติดตามผลการอนุมัติ • สร้างแอปพลิเคชันสำหรับธุรกิจSMEsรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสินเชื่อมาตรการช่วยเหลือและคู่มือการยื่นกู้
9.6%	แก้ไขปัญหาหนี้นอกระบบ	• จดการเพิ่มอัตราดอกเบี้ยสำหรับผู้ที่ผิดนัดชำระ • จดคำธรรมเนียมใดๆให้แก่สถาบันการเงิน

สสว. SME SI

ศักยภาพและโอกาส การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในภาคเกษตร

ฝ่ายวิเคราะห์สถานการณ์และเตือนภัยทางเศรษฐกิจ
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

หลักการและเหตุผล

วิกฤติอาหารโลก (Global Food Crisis)

ปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านอุปสงค์และอุปทานในตลาดอาหารโลก

การแพร่ระบาดของ COVID-19

- ห่วงโซ่อุปทานหยุดชะงัก (Supply chain disruption)
- ความผันผวนของอุปสงค์ เกิดการกักตุนสินค้าจำเป็น (เช่น ข้าวสาร อาหารแห้ง อาหารแช่แข็ง

สงคราม รัสเซีย-ยูเครน

- อุปทานธัญพืชหลักหายไปจากตลาด เช่น ข้าวสาลี ข้าวโพด น้ำมันดอกทานตะวัน
- ต้นทุนการผลิตและค่าขนส่งพุ่งสูง เช่น ราคาปุ๋ยและเคมีภัณฑ์ทางการเกษตร

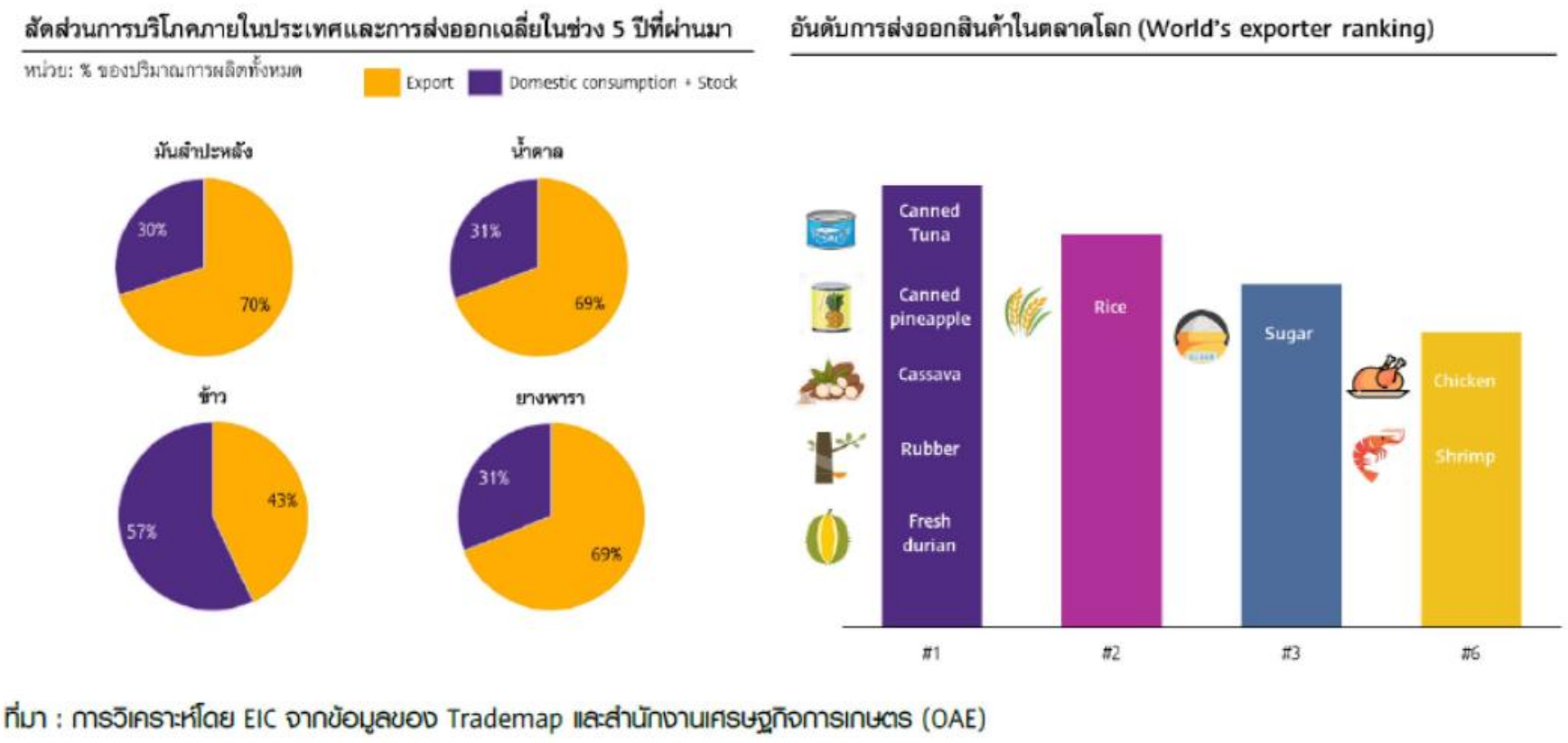
การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโลก (Climate Change)

- ผลผลิตทางการเกษตรลดลงจากสภาพอากาศ เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม และคลื่นความร้อน กระทบต่อปริมาณและคุณภาพของผลผลิตโดยตรง
- ความเสี่ยงต่อระบบนิเวศในระยะยาวในการทำปศุสัตว์และการประมง ซึ่งอาจนำไปสู่การ สูญพันธุ์ของสัตว์น้ำหลายสายพันธุ์

ที่มา: รายงาน "วิกฤติอาหารโลก (Global food crisis) โอกาสท่ามกลางความเสี่ยงในระยะยาวสำหรับไทย, ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจ ธนาคารไทยพาณิชย์

ไทยมีบทบาทสำคัญในฐานะครัวของโลก จากการเป็นผู้ส่งออกผลิตผลทางการเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์อาหารของโลก

รูปที่ 5 : ไทยมีบทบาทสำคัญในฐานะครัวของโลก และเป็นผู้ส่งออกลำดับต้น ๆ ในตลาดโลกหลายสินค้า

ที่มา : การวิเคราะห์โดย EIC จากข้อมูลของ Trademap และสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (OAE)

ที่มา: รายงาน "วิกฤติอาหารโลก (GLOBAL FOOD CRISIS) โอกาสท่ามกลางความเสี่ยงในระยะยาวสำหรับไทย, ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจ ธนาคารไทยพาณิชย์

ก้าวต่อไปของภาคเกษตรไทย ยกระดับด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อความมั่นคงทางอาหาร

ใช้แนวคิด “ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายรายได้”

ยกระดับการทำเกษตรแบบดั้งเดิมให้เป็นเกษตรทันสมัย โดยโดยการนำเทคโนโลยีด้านการเกษตร (Agri-Tech) และใช้เทคโนโลยีด้านอาหาร (Food Tech) มาใช้พัฒนาอาชีพด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ และอาชีพที่เกี่ยวเนื่อง

ฟื้นฟูนโยบาย “ครัวไทยสู่ครัวโลก”

ตอบสนองความต้องการด้านความมั่นคงทางอาหาร (Food Security) ของประชากรโลก

มุ่งสู่เศรษฐกิจสีเขียว และความยั่งยืน

สานต่อนโยบายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

ที่มา: บทความทางวิชาการ เรื่อง การพลิกฟื้นนโยบาย “ครัวไทยสู่ครัวโลก” โอกาสของอุตสาหกรรมอาหารของไทย, สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

- เพื่อติดตามและประเมินสถานการณ์การใช้เทคโนโลยีการเกษตรของเกษตรกรไทยในปัจจุบัน
- เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรไทยสามารถนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการทำเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- เพื่อศึกษาแนวทางการยกระดับภาคเกษตรด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
- เพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าเชิงธุรกิจของการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในภาคการเกษตร
- เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำมาตรการและนโยบายในการส่งเสริม SME ที่เกี่ยวข้อง

สมมติฐานของการศึกษา

- การใช้เทคโนโลยีทางเกษตรสามารถใช้ทดแทนแรงงานคนได้
- การใช้เทคโนโลยีทางการเกษตรจะช่วยเพิ่มคุณภาพของผลผลิตให้กับเกษตรกร
- การใช้เทคโนโลยีทางเกษตรสามารถลดต้นทุนให้กับเกษตรกร

ปัจจัยในการเปลี่ยนผ่าน ภาคเกษตรไทยสู่ยุคดิจิทัล

รูปแบบการทำเกษตรในประเทศไทย

เกษตร 1.0

เกษตรแบบดั้งเดิม เน้นการใช้แรงงาน คน พึ่งพาคนกลางในการจำหน่ายสินค้า

เกษตร 2.0

เกษตรแบบใช้เครื่องจักรเบา เริ่มใช้เครื่องจักรที่ลงทุนต่ำ เพื่อทุ่นแรงในการทำเกษตรแบบดั้งเดิม

เกษตร 3.0

เกษตรแบบใช้เครื่องจักรที่มีราคาสูงแต่ได้กำลังการผลิตมาก เพิ่มคุณภาพ แปรรูปผลผลิต หรือผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก

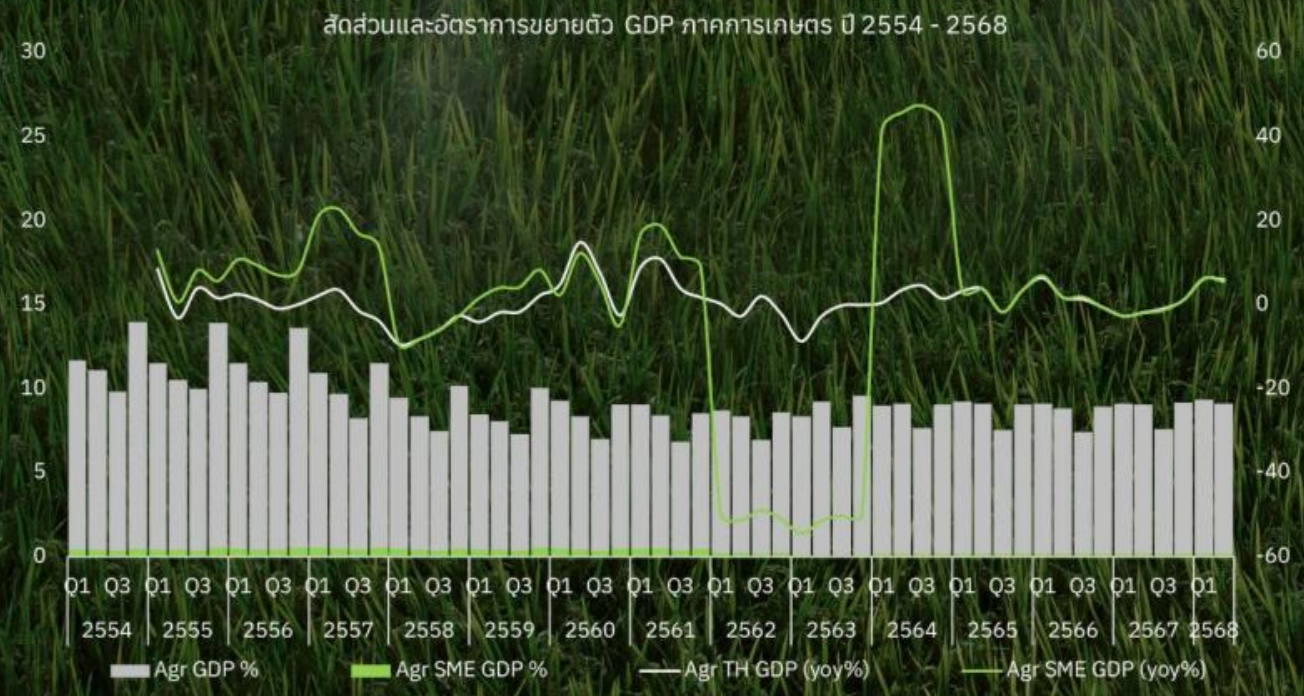
เกษตร 4.0

เกษตรแบบอัจฉริยะ ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมตั้งแต่การผลิต แปรรูป ทำการตลาดและยกระดับด้วยมาตรฐาน

ในปี 2564 - 84.8% ของเกษตรกรในประเทศไทยยังอยู่ในระดับ เกษตร 1.0 – 3.0

ที่มา: รายงาน ยกระดับการเกษตรไทยด้วยการใช้เทคโนโลยี (THAILAND CONVENTION & EXHIBITION BUREAU)

ภาคเกษตรกรรมของไทยมีมูลค่าทางเศรษฐกิจค่อนข้างต่ำ

GDP ภาคการเกษตร และ ธุรกิจ SME

GDP ภาคการเกษตร
เฉลี่ย ปี 2556-2567
8.5% ของ GDP รวม
+0.6%

GDP SME ธุรกิจเกษตร
เฉลี่ย ปี 2556-2567
0.3% ของ GDP รวม
-1.3%

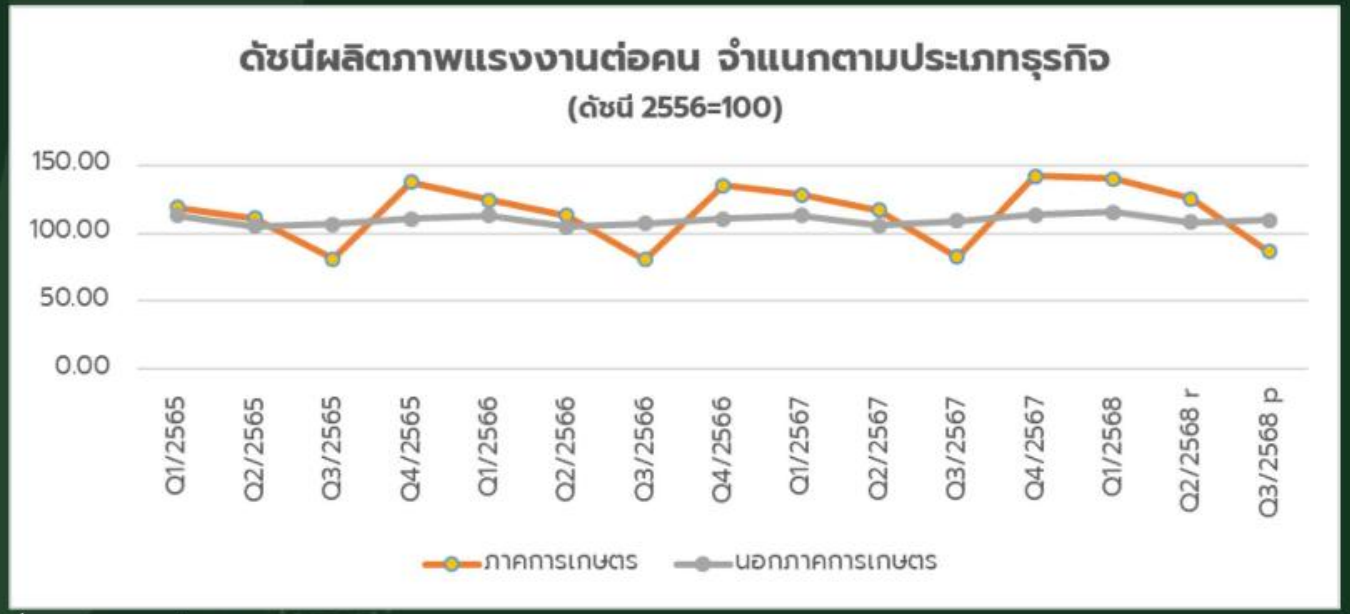
บทบาทของภาคการเกษตรต่อ GDP ไทย

- สัดส่วน GDP ภาคเกษตรลดลงต่อเนื่อง ถูกแทนที่ด้วยภาคบริการ
- ผันผวนไปตามราคาสินค้าเกษตร และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ
- แม้บทบาทจะลดลง แต่กลับมีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมอาหาร และสินค้าเกษตรแปรรูป

ภาคเกษตรไทยขับเคลื่อนด้วยทุนและเทคโนโลยีมากกว่าแรงงาน

ที่มา: ประมวลผลโดย สสว.

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ผลิตภาพการผลิต (TFP) ของธุรกิจเกษตรในช่วง 3 ปี ที่ผ่านมา

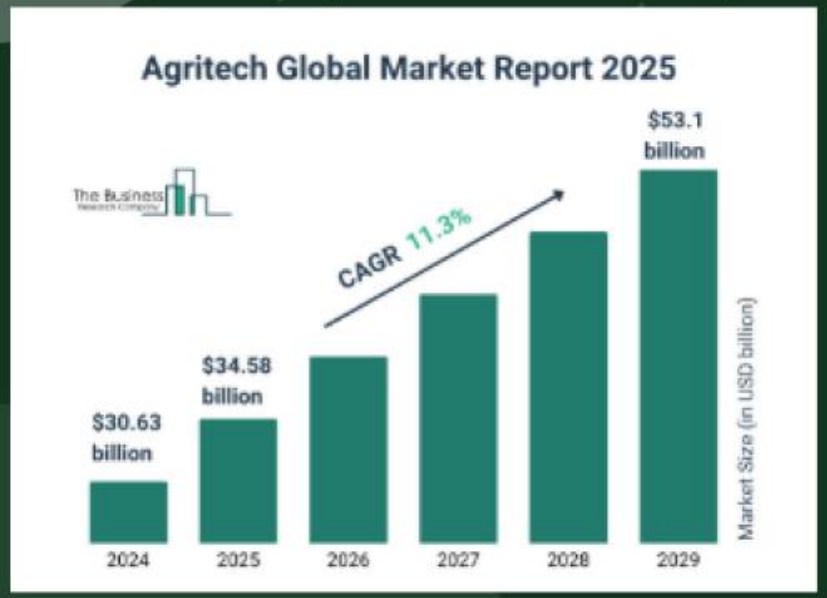
- มูลค่าเพิ่ม (VA) เติบโตจากประสิทธิภาพของปัจจัยทุน ขณะที่ปัจจัยแรงงานมีประสิทธิภาพต่ำ เช่น การพึ่งพาแรงงานต่างด้าวที่ไร้ฝีมือ
- ผลิตภาพรวม (TFP) ของธุรกิจเกษตร มาจากปัจจัยทุน โดยเฉพาะการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อทดแทนหรือร่วมกับแรงงาน ซึ่งจะทำให้มูลค่าเพิ่มสูงขึ้น
- นอกจากเทคโนโลยีเพื่อทดแทนแรงงาน ยังมีเทคโนโลยีเพื่อลดผลกระทบจาก climate change

ผลิตภาพแรงงานเกษตรไทยอยู่ในระดับต่ำ

- ภาคเกษตรไทย สร้างมูลค่าต่อแรงงานต่ำ เมื่อเทียบกับภาคอื่น ๆ และมีการเติบโตผลิตภาพที่ช้ากว่า โดยเกษตรมีค่าเพิ่มต่อแรงงานน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับภาคอุตสาหกรรมและบริการ
- ผลิตภาพแรงงานภาคเกษตรไทยมีแนวโน้มลดลงในระยะยาว เนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น กำลังแรงงานมีอายุมากขึ้น การใช้เทคโนโลยีต่ำ และข้อจำกัดด้านการขยายพื้นที่ผลิต

ภาพรวมตลาดเทคโนโลยีการเกษตร (Agritech Market Overview)

ตลาดโลก (Global Market)

- ในปี 2024 อยู่ที่ 30.63 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ และในปี 2025 จะเติบโตอยู่ที่ 34.58 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ คาดว่าจะเติบโตเป็น 53.1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐภายในปี 2029 โดยมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปี (CAGR) 11.3%
- ปัจจัยขับเคลื่อนการเติบโต:
  - เทคโนโลยี AgriTech ปฏิวัติการผลิตอาหาร เพื่อตอบสนองต่อความต้องการอาหารที่เพิ่มขึ้นทั่วโลก
  - นวัตกรรมด้าน เทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology)
  - Digital Transformation ในภาคการเกษตร
  - ความก้าวหน้าของเครื่องจักรกลการเกษตร

ตลาดในประเทศไทย (Thailand Market)

- ตลาด AgriTech ของไทย คาดว่าจะเติบโตจาก 80.33 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2023 เป็น 113.96 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ภายในปี 2029 คิดเป็น CAGR ที่ 6.08%

ที่มา: Agritech Global Market Report 2025 (The Business Research Company), Bright Future in Thailand AgriTech Market Growth (Market Research Thailand)

เกษตรกรเริ่มนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการทำการเกษตร แต่ส่วนใหญ่อยู่ในระดับต้น เพื่อลดต้นทุนการผลิต

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในภาคเกษตรกรรม

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลภาคการเกษตรอยู่ในระดับ **เกษตรกรรม 1.0-2.0** ในทุกกิจกรรม

เกษตรกร 4.0
เกษตรสามารถวางแผนการผลิต นำไปสู่การคาดการณ์ผลผลิตที่จะได้รับ และสามารถวางแผนการผลิตในครั้งถัดไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

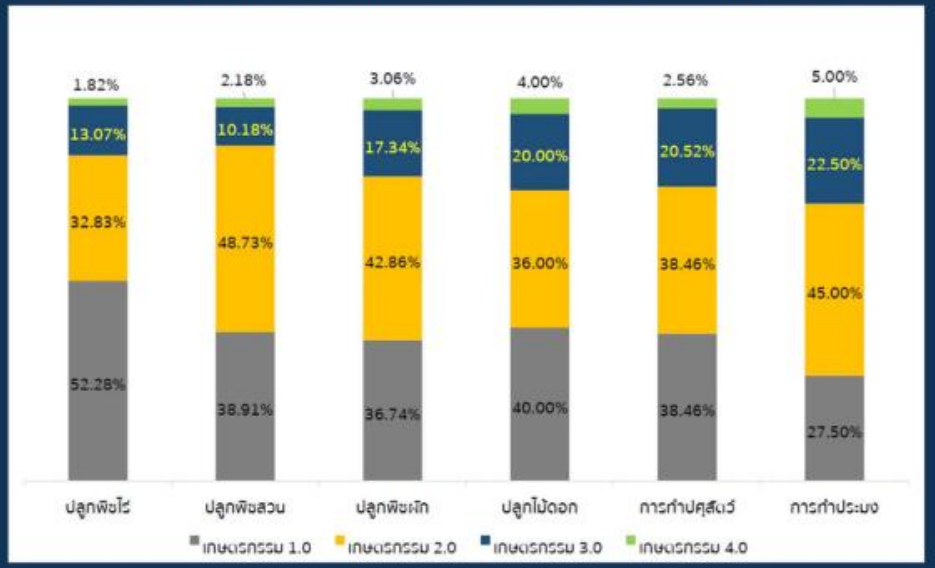
เกษตรกรรม 3.0
เกษตรกรเริ่มมีการเชื่อมต่อระหว่างอุปกรณ์ ผ่านอินเทอร์เน็ต เพื่อลดระยะเวลา และลดต้นทุน

เกษตรกรรม 2.0
เกษตรส่วนหนึ่งเริ่มมีการใช้เทคโนโลยีขั้นต้น เพื่อใช้ในกิจกรรมทางการเกษตร เช่น เริ่มมีการใช้เซ็นเซอร์เบื้องต้น หรือมีการประยุกต์ใช้โดรนทางการเกษตร เพื่อลดต้นทุนการผลิต

เกษตรกรรม 1.0
เกษตรกรส่วนใหญ่ยังคงมองว่าตนไม่มีความจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีในการทำการเกษตรเนื่องจากตนเป็นเกษตรรายเล็กๆ ทำให้การลงทุนในเทคโนโลยีไม่มีความคุ้มค่า

ความเข้มข้นของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในภาคเกษตรกรรม

ความเข้มข้นของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลภาคการเกษตรแบ่งตามประเภทของการทำการเกษตร

ที่มา: รายงาน "ผลสำรวจการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในภาคเกษตรกรรม ประจำปี 2564" , สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล

SME นำเทคโนโลยีเข้ามาจัดการด้านกระบวนการผลิตและการดำเนินงาน ค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะการใช้ระบบเทคโนโลยีในภาคการเกษตร

ที่มา: ผลสำรวจความคิดเห็นผู้ประกอบการ SMEเรื่อง การขับเคลื่อน Digital Transformation ในธุรกิจ MSME โดยสำรวจผู้ประกอบการ SME จำนวน 2,704 ราย จาก 6 ภูมิภาค ระหว่างวันที่ 20 - 28 กุมภาพันธ์ 2568, สสว.

ขอบเขตของการศึกษา

วิธีการศึกษา

- รวบรวมข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ
- สัมภาษณ์เชิงลึกผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการกับการใช้เทคโนโลยีทางการเกษตร

พื้นที่ศึกษา

- กรุงเทพมหานครและปริมณฑล
- ภาคตะวันออก (ชลบุรี จันทบุรี)
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (นครราชสีมา)

กลุ่มตัวอย่าง

- ผู้ประกอบการที่ใช้เทคโนโลยีในภาคเกษตร (เกษตรกร)
- ผู้ประกอบการที่ผลิต/ให้บริการเทคโนโลยีสำหรับภาคเกษตร
- หน่วยงานภาครัฐ/ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องการสนับสนุนเทคโนโลยีสำหรับภาคเกษตร

สรุปผลศึกษา

ประเด็นค้นพบที่ได้จากการศึกษา

- มีการใช้งานจำกัด แต่ยังสามารถพัฒนาหรือประยุกต์ใช้เพิ่มขึ้นได้ เช่น เพิ่มการติดตั้งเซ็นเซอร์สภาพอากาศ ความชื้น และธาตุอาหารในดิน เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงข้อมูล
- เทคโนโลยีการเกษตรช่วยลดต้นทุนการผลิต ทั้งด้านแรงงาน ปริมาณการใช้น้ำ และการใช้ปุ๋ยและสารเคมีอย่างมีประสิทธิภาพ
- เทคโนโลการเกษตรยังไม่สามารถทดแทนแรงงานคนได้ทั้งหมด แต่ช่วยลดความเสี่ยงจากการขาดแคลนแรงงาน
- เทคโนโลยีการเกษตรช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการวางแผนใช้น้ำ เพื่อรองรับความผันผวนของสภาพอากาศ
- เทคโนโลยีการเกษตรช่วยเพิ่มอัตราการอยู่รอดและคุณภาพผลผลิต โดยเฉพาะในภาคประมง เช่น ระบบตรวจวัดคุณภาพน้ำและการเติมอากาศในกระชังปลา
- การใช้เทคโนโลยีช่วยควบคุมคุณภาพผลผลิตให้มีความสม่ำเสมอมากขึ้น
- ประสิทธิผลของการใช้เทคโนโลยีการเกษตรขึ้นอยู่กับองค์ความรู้และทักษะของเกษตรกร ทั้งด้านการเพาะปลูก การคัดเลือกสายพันธุ์ การจัดการปัจจัยการผลิต และการซ่อมบำรุงอุปกรณ์เบื้องต้น

ประเด็นค้นพบที่ได้จากการศึกษา

- การลงทุนในเทคโนโลยีการเกษตรที่มีประสิทธิภาพสูง เช่น ระบบน้ำอัจฉริยะ เทคโนโลยีแบบครบวงจร หรือโรงเรือนระบบปิด ช่วยยกระดับศักยภาพการผลิต
- การเริ่มต้นลงทุนในเทคโนโลยีการเกษตรต้องใช้เงินลงทุนสูง และอาจไม่คุ้มค่าสำหรับพื้นที่เพาะปลูกขนาดเล็ก
- เกษตรกรที่มีองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีสามารถต่อยอดสร้างรายได้เสริม เช่น การให้บริการโดรนพ่นสารในพื้นที่ใกล้เคียง หรือการผลิตและจำหน่ายเทคโนโลยีให้เกษตรกรรายอื่น
- การใช้เทคโนโลยีการเกษตรช่วยลดความเสี่ยงด้านสุขภาพของเกษตรกร เช่น การใช้โดรนฉีดพ่นทดแทนแรงงานคน
- การปลูกพืชในโรงเรือนระบบปิดช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต สามารถเพาะปลูกได้ตลอดปี ลดการสูญเสียผลผลิตและ food waste ได้ถึงร้อยละ 45 และเก็บเกี่ยวได้รวดเร็วขึ้น แต่ต้องอาศัยองค์ความรู้เฉพาะและตลาดรองรับที่ชัดเจน
- การถ่ายทอดองค์ความรู้ งานวิจัยเชิงพาณิชย์ และการสื่อสารด้านเทคโนโลยีการเกษตรยังมีข้อจำกัด ส่งผลให้การขยายผลการใช้งานยังไม่แพร่หลาย

ประเด็นค้นพบที่ได้จากการศึกษา

- ในเชิงกฎระเบียบ เทคโนโลยีการเกษตร เช่น โดรนเพื่อการเกษตร ยังถูกจัดอยู่ในกลุ่มเดียวกับโดรนถ่ายภาพและโดรนสำรวจ ซึ่งต้องขออนุญาตล่วงหน้า ส่งผลต่อความคล่องตัวในการใช้งาน โดยผู้ใช้งานเสนอให้แยกโดรนเพื่อการเกษตรออกเป็น “เครื่องมือทางการเกษตร” เพื่อเอื้อต่อการใช้ในภาคการผลิต
- เทคโนโลยีการเกษตรเป็น กลไกสำคัญในการยกระดับฟาร์มโคนมไทย ผ่านการใช้ IoT, Automation และเซ็นเซอร์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตน้ำนม ควบคุมสภาพแวดล้อม ลดต้นทุน และแก้ปัญหาผลผลิตต่อตัวที่ยังต่ำ อย่างไรก็ตาม เกษตรกรยังเผชิญข้อจำกัดด้านองค์ความรู้ เงินลงทุน และการเข้าถึงเทคโนโลยี
- อุตสาหกรรมโคนมไทยเผชิญ ความท้าทายเชิงโครงสร้าง จากการขาดแผนพัฒนาระยะยาวที่ชัดเจน เมื่อเทียบกับประเทศที่ใช้เทคโนโลยีและองค์ความรู้ขั้นสูง ประกอบกับข้อมูลเกษตรกรรายย่อยที่ไม่ครบถ้วน และสภาพแวดล้อมเชิงนโยบายที่ยังไม่เอื้อต่อการลงทุน จึงควรพัฒนาแนวทางแบบบูรณาการที่ผสานเทคโนโลยี–สายพันธุ์–การจัดการ–นโยบาย ให้เหมาะสมกับบริบทไทย เรียนรู้จากต่างประเทศอย่างยืดหยุ่น พร้อมทบทวนราคารับซื้อน้ำนม กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และจัดทำคู่มือฟาร์มที่รวมแผนการเงินเพื่อความยั่งยืนในระยะยาว

ความท้าทายในการขับเคลื่อนเทคโนโลยีในภาคการเกษตรไทย

เกษตรกร

- ช่องว่างทางทักษะและอายุ - กลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีส่วนใหญ่เป็นวัยกลางคนหรือคนรุ่นใหม่ที่เติบโตมากับเทคโนโลยี ทำให้เข้าถึงข้อมูล แหล่งเงินทุน และเครือข่ายได้มากกว่า ในขณะที่เกษตรกรส่วนใหญ่ของประเทศเป็นผู้สูงอายุ ซึ่งมองว่าเทคโนโลยีมีความยุ่งยากซับซ้อน และต้องเรียนรู้ใหม่
- ข้อจำกัดด้านเศรษฐกิจ - ภาระหนี้สินเดิมและการไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง (การเช่าที่ดิน) เป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้เกษตรกรไม่กล้าลงทุนในเทคโนโลยีใหม่ เพราะเกรงว่าจะไม่คุ้มค่ากับการลงทุนหรือการคืนทุนทำได้ยาก

ตลาด

กลไกราคาเป็นตัวกำหนดสำคัญในการตัดสินใจเลือกใช้เทคโนโลยี

ภาคการศึกษา/งานวิจัย

- ขาดการต่อยอดเชิงพาณิชย์
- ความไม่เหมาะสมกับพื้นที่: เทคโนโลยีบางส่วน (โดยเฉพาะที่นำเข้า) ไม่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่เกษตรของไทย ที่เป็นพื้นที่ขนาดเล็ก มีขอบเขตไม่ชัดเจน และมีสิ่งกีดขวาง
- ข้อจำกัดในการเผยแพร่: ขาดบุคลากรและช่องทางการสื่อสารที่จะเข้าถึงเกษตรกรกลุ่มที่ไม่ใช้เทคโนโลยี รวมถึงข้อมูลของหน่วยงานรัฐที่จำเป็นยังมีข้อจำกัดในการเปิดเผยต่อสาธารณะ

เทคโนโลยี

- เทคโนโลยีมีราคาแพงเพราะนำเข้าจากต่างประเทศ
- การบำรุงรักษาเทคโนโลยี - ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ในการซ่อมแซม

ปัจจัยที่จะทำให้เกิดการใช้เทคโนโลยี

MINDSET

มีความเชื่อมั่นว่าการใช้เทคโนโลยีจะสามารถช่วยให้เกษตรกรสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพอย่างคงที่ได้จริง

ความรู้

องค์ความรู้ด้านพืช-สัตว์ และเทคโนโลยีที่ใช้ เพื่อประยุกต์ให้สอดคล้องกับพื้นที่เกษตรของตนเอง

ความคุ้มค่า

ผลตอบแทนที่ได้รับกลับมาจากการลงทุนในการนำเทคโนโลยีมาใช้

กลไกการขับเคลื่อนเทคโนโลยีภาคการเกษตรไทย

เกษตรกร

- สร้างเกษตรกรต้นแบบในพื้นที่
- ถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านศูนย์บ่มเพาะหรือศูนย์เรียนรู้ในพื้นที่ (ร่วมมือกับหน่วยงานภาคการศึกษาหรือที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร) โดยหน่วยงานภาครัฐร่วมกับกับภาคเอกชนสนับสนุนอุปกรณ์ให้กับเกษตรกรในช่วงแรกไปใช้ก่อน
- สร้างบุคลากรในพื้นที่ได้ลองปฏิบัติงานจริงเพื่อสร้างอาชีพ
- สร้างกองทุนสำหรับเกษตรกรในการใช้เทคโนโลยีในภาคการเกษตร

ตลาด

- ปรับเปลี่ยนชนิดพืชสู่พืชมูลค่าสูง เช่น พืชสมุนไพรสำหรับการแพทย์และอุตสาหกรรมเครื่องสำอาง
- เพิ่มมูลค่าให้กับผลผลิตเดิมผ่านมาตรฐานและแนวทางการผลิตที่ยั่งยืน เช่น ข้าวคาร์บอนต่ำ (Low Carbon) และผักปลอดสารพิษ
- พัฒนาและขยาย ตลาดใหม่จากผลิตภัณฑ์ที่ต่อยอดงานวิจัย เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มเชิงพาณิชย์อย่างเป็นรูปธรรม

ตลาดนำนวัตกรรมเสริม

งานวิจัยและเทคโนโลยี (พืชและสัตว์)

- มหาวิทยาลัย/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมีบริการเพื่อให้เกษตรกรเข้าถึงข้อมูลและเทคโนโลยีได้ง่าย
- จัดตั้งศูนย์บ่มเพาะหรือศูนย์การเรียนรู้ในพื้นที่ โดยเชื่อมโยงความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยและสถาบันอาชีวศึกษาเพื่อทำงานร่วมกับเกษตรกรในท้องถิ่น
- ต้องมีกองทุนในการสร้างนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีที่สามารถต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้จริง โดยภาครัฐมีบทบาทในการอุดหนุนและลดความเสี่ยง เพื่อผลักดันงานวิจัยสู่การใช้งานจริง
- ต้องมีหน่วยงานกลางที่ transform ข้อมูลในกระดาษมาเป็น Data
- ควรมีนักวิจัยเฉพาะด้าน ครอบคลุม พืช ปศุสัตว์ และประมง

เทคโนโลยี

- ภาครัฐควรพัฒนาฐานข้อมูลเทคโนโลยีสาธารณะ ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ และเปิดให้เข้าถึงได้ฟรี
- ปรับลด ภาษีนำเข้าอุปกรณ์หรือชิ้นส่วนที่ยังไม่สามารถผลิตได้ในประเทศ เพื่อสนับสนุนการผลิตเครื่องจักรและอุปกรณ์ทางการเกษตร
- ส่งเสริมการใช้ ชิ้นส่วนและอุปกรณ์ที่ผลิตภายในประเทศ เพื่อลดต้นทุนและเสริมสร้างห่วงโซ่อุปทานในประเทศ
- สร้างบุคลากรที่มีความชำนาญทางด้านเทคโนโลยีในด้านการเกษตร

Thanks You!